

சங்க இலக்கியம்

பதினண்டு கீழ்க்கணக்கு

நாற்பாரு
உரையுடன்

83

கழக வெளியீடு

நாற்பது

உரையடன்

ஓமத வெள்ளீடு

சங்க
இலக்கீயம்

3/60

சங்க
இலக்கீயம்

सिंह
गुप्तसंस्कृति

கழக வெளியீடு: கல

M. Namasivayam
B.A. (Lond)

83

திருச்சிற்றம்பலம்

நடாற்பாரு

மூலமும் உரையும்

கார் நாற்பது -

களவழி நாற்பது -

இன்னு நாற்பது -

இனியவை நாற்பது

RATNA STORES
BOOKSELLERS
130 MALAY STREET
COLOMBO-2

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த ணற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி-6. சென்னை-1

1966

© 1966

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED.

Reprint Sept 1966

O3I,1C3
K6

NAANAARPATHU

Appar Achakam, Madras - 1.

கழக வெளியீடு, திரு

பதினேண் கீழ்க்கணக்கு

மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்

இயற்றிய

கர்நாற்பநு

பண்டித நாவலர்

திரு ந மு வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், விமிடெட்
திருநெல்வேலி-6. சென்னை - 1.

1963

© 1963

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LIMITED,

Ed 2 1942

Reprints 1945; 1949; Oct 1957; Feb 1963

O31,1C33

K3

K A R N A A R P A T U

Appar Achakam, Madras-1.

முந்வரை

கார் நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களியற்றிய பதி வெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்ட தென்பது,

‘வனப்பிய ரூனே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் ரூய பனுவலோடு
அம்மை தானே யானிமிர் பின்றே’

என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் குத்திர வுரையிற் பேரா சிரியரும், நச்சினூர்க்கிணியரும் உரைக்குமாற்றர் னறியலாவது. அவை அம்மை யென்னும் வனப்புடையவாதலும் அவ்வரையாற் றெளியப்படும். பழைய பதுவல்களை அளவு முதலியன் பற்றி மேற் கணக்கெனவும் கீழ்க்கணக்கெனவும் பின்னுள்ளோர் வகைப்படுத் துரைத்தனராவர்.

‘அடினிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ஸின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்’

என்பது பன்னிரு பாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்டாவன்: நாலடியார், நான்மணிக் கடிகை, இன்ன நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, கள வழி நாற்பது, ஐஞ்தினை யைம்பது, தினைமொழி யைம்பது, ஐஞ்தினை யெழுபது, தினைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

‘நாலடி நான்மணி நா ஞுறப தைஞ்தினைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுலம்
இன்னிலைசொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.’

என்னும் வெண்பாவா னறிக, இதில் ‘நால்’ என்பதனை ‘ஐஞ்தினை’, என்பதன் முன்னுங்கூட்டி நாலைந்தினை யெனக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் கைந்திலை யென்பது கூட்டி இன்னிலையை விடுத்திடுவர். வேறு சிலர் ஐஞ்தினையை ஐஞ்து நூலெனக்கொண்டு இன்னிலை, கைந்திலை இரண்டினையும் ஒழித்திடுவர். அவர், ‘தினைமாலை’ என்பதொரு நூல் பழைய வுரைகளாற் கருதப்படுவதுண்

டாகவின், அதுவே ஜங்கினையுட் பிறிதொன்றுதல் வேண்டுமென்பர். முற்குறித்த வெண்பாலில் ‘ஜங்கதாகை’ ‘இன்னிலைய’ ‘மெய்ச் நிலைய’ ‘கைங்கிலையோடாம்’ ‘நன்னிலையவாம்’ என்றிங்வாசெறல் வாம் பாடவேற்றுமையும் காட்டுவர்.

இனி, கார் நாற்பது என்னும் இந் நூலை யியற்றினர் மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனார் எனப்படும் நல்லிசைப் புலவராவர். கூத்தனார் என்னும் பெயருடைய இவர் கண்ணன் என்பார்க்கு மகலை ராதலிற் கண்ணங்கூத்தனார் என்றும், மதுரையிற் பிறந்தமையாலோ இருந்தமையாலோ மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார் என்றும் வழங்கப்பட்டனரெனக் கொள்ளல்லேண்டும். கண்ண லூக்கு மகலை ராஜிய கூத்தனார் கண்ணங்கூத்தனார் என வழங்கப்படுதற்கு விதி,

‘அப்பெயர் மெய்யாழி தன்கெடு வழியும்

நிற்றலு முரித்தே யம்மென் சாரியை

மக்கண் முறைதொகூடு மருங்கி னன்’

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரமாகும். இவ்வாசிரியர் கடைச் சங்கப் புலவரென்பது ஒருதலையாயின் இவரது காலம் கி. பி. 200க்கு முற்பட்டதெனக் கருதலாகும். இவர் இன்ன பிறப்பினர் எனத் துணிதற்கு இடனின்று. இவரது சமயம் சமணமோ பெளத்தமோ அன்றென்பது தெளிவு. இவர் இந் நூலன்றி வேறு செய்யுளொன்றும் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தாற் செய்யுட்களெல்லாம் அகம் புறும் என்னும் பொருட் பாகுபாட்டினுள் இன்பங்கண்ணிய அகத்தின் பகுதியாகிய மூல்லைத் தினையின்பாற் பட்டனவாகும். மூல்லையாவது ஒரு தலைமகன் தனக்குரிய யாதானும் ஒரு நிமித்தத்தாற் பிரிந்து சென்றவழி, அவன் வருங்குனையும் தலைமகள் அவன் கூறிய சொற்பிழையாது கத்பால் ஆற்றியிருத்தலாம். வேந்தர்க்குத் துணையாகப் போர் புரியச் செல்லுதலுற்ற தலைமகன் ‘கார் காலத்து மீண்டு வருவேன்’ எனக் காலங்குறித்துப் பிரிந்தானாக, அதுகாறும் அரிதின் ஆற்றியிருந்த தலையன்பினளாய் தலைவிக்கு அப்பருவம் வந்தும் அவன் வரத்தாழ்த்திடின் ஆற்றுமை விஞ்சதல் இயற்கை அங்கும் விஞ்சதலுற்ற ஆற்றுமையும் ஆற்றுதலும் ஒன்றினாலேன் நிகலினிற்கும் அங்கிலைமை தலைமகளது அன்பின் பெருமையும் கற்பின் அருமையும் நனி விளங்குதற் குரியதொன்றுகவின். அதுவே பொருளாக இந்தால் இயற்றப்பட்டதென்க. இதிலுள்ள செய்யுட்களெல்லாம் தலைவி, தோழி, தலைவன் என்போரின் கூற்றுக்களாக வள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கார் வந்தமை கூறப்படுதலின் இந்தால் ‘கார் நாற்பது’ எனப்பட்டது. இதில் மூல்லைத் தினைக் குரிய உரிப்பொருளும் முதற்பொருளும் அன்றிக் கருப்பொருளிற்

பல கூறப்பட்டுள்ளன. இதி வுள் என உவமைகளுல்லாம் கற்போர்க்கு இன்பம்பயக்குங் தகையன. மாயோனையும், பலராம இனயும், வேள்வித் தீயையும், கார்த்திகை விளக்கிட்டையும் இவ்வாசிரியர் குறித்திருப்பது கருதற்பாலது.

இந்துறகுப் பழைய பொழிப்புரை யொன்றுள்ளது. அவ்வரை 23 முதல் 38 வரையுள்ள பாடல்களுக்குக் கிடைத்திலது. சின்றேளின் முன்னரும் சிலர் உரையெழுதி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் காலஞ்சென்ற திருவாளர் B. S. இரத்தினவேலு முதலி யார் அவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரை முச்சங்கம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, அகப்பொருளியல் என்பன முதலிய ஆராய்ச்சிகளையும் கொண்டிருப்பது. நம் தமிழன்னையின் அழகைப் பல்லாற்றுலும் மினிரச்செய்து வருகின்ற திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய ஈசை சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரின் விருப்பத்திற் கிசைய இவ்வரை என்னால் எழுதப்பெறுவதாயிற்று. இதில் காணப்படும் குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

“ ஞால நின்புக மேமிக வேண்டும்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.”

அங்கைம்,
த. மு. வேங்கடசாமி.

சிறப்புப்பாய்ரம்

முல்லைக் கொடிமகிழு மொய்குழலா ருண்மகிழு
மெல்லப் புனல்பொழியு மின்னெனழிற்கார்—தொல்லைதூால்
வல்லா ருளமகிழுத் தீந்தமிழை வார்க்குமே
தொல்லாய்ந்த கூத்தர்கார் சூழ்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்
மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனூர்
அருளிய

கார் நாற்பது மூலமும் உரையும்

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது
க. போருகடல் வண்ணன் புனைமார்பிற் ஞர்போல்
திருவில் விலங்குன்றித் தீம்பெயல் தாழி*
வருதும் எனமொழிந்தார் வாரார்கோல் வானங்
கருவிருந் தாலிக்கும் போழ்து.†

(ப. - ரெ.) பொருகடல் வண்ணன் - கரையை மோதுக்
கடவினது சிறத்தினையடைய திருமால், மார்பில் புனை தார்போல்-
மார்பில் அணிந்த பூமாலைபோல, திருவில்-இந்திரவில்லை, விலங்கு
ஊன்றி - குறுக்காக சிறுத்தி, தீம் பெயல் தாழி - இளிய பெயல்
வீழாநிறக், வருதும் என மொழிந்தார்-வருவேம் என்று சொல்லிப்
போன தலைவர், வானம்-மேகமானது, கருகிருந்து - கருக்கொண்ட
மிருந்து, ஆலிக்கும் போழ்து - துளிகளைச் சொரியானிற்கையில்,
வாரார் கொல் - வாராரோ? (வருவார்) என்றவாறு.

பொருகடல்: வினைத்தொகை, புனைதார் என்க. திரு-அழகு,
விரும்பப்படுந்தன்மை. திருவில் என்பது இந்திரவில் என்னும்
பொருட்டு; 'திருவிற் கோலி' என ஐங்குறு நூற்றுள் வருவதுங்
காண்க. விலங்கு-குறுக்கு : 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' என்பது
புறம். ஆக என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நீலநிறமுடைய
வானின்கண் பன்னிறமுடைத்தாய் வளைந்து தோன்றும் இந்திர

* தீம்பெயல் வீழி என்றும் பாடம்.

† பொழுது என்றும் பாடம்.

வில் நீலசிறமுடைய மாயோனது மார்பிலணிச்த பன்னிற மலர்த் தாரினெப் போலும் என்க. தாழு : சிகழ்கால வினையெச்சம். வருதும் : தனித்தன்மைப் பன்மை; வருவர் என்பது குறிப்பாற்போந்தது. (க)

இதுவுமது

உ. கடேங்கத்திர் நல்கூரக் கார்சேல்வ மெய்த
நேஞ்காடு நேர்சினை யீனக்—கோடுங்குழாய்*
இன்னே வருவர் நமரேன் ஹெழில்வானம்
மின்னு மவர்தா துரைத்து.

(ப - ரெ.) கொடுங்குழாய் - வளைந்த குழையையுடையாய், கடுங்கத்திர் நல்கூர - ஞாயிற்றின் வெங்கத்திர் மெலிவெய்த, கார்சேல்வும் எய்த - கார்ப்பரூவும் வளப்பத்தைப் பொருந்த, செடுங்காடு - செடிய காடெல்லாம், நேர்சினை ஈனா - மிக்க அரும்புகளையீன, எழில்வானம் - ஏழுச்சியையுடைய முகில், டமர் இன்னே வருவர் என்று - நமது தலைவர் இப்பொழுதே வருவரென்று, அவர் தாது உரைத்து - அவரது தாது அறிவித்து, மின்னும்-மின்னைன்றது ; எ - று.

கடுங்கத்திர், அன்மொழித் தொகையாய் ஞாயிற்றை உனர்த் துவதெனக் கோடலும் ஆம். ஞாயிற்றுக்கு வெங்கத்திர் செல்வ மெனாப் படுதலின் அது குறைதலை நல்கார்தல் என்றார். கார் : ஆகுபெயர். முதலடியிற் பொருள்மூரண் காண்க. நேர் - ஈன்று மிகுதி என்னும் பொருட்டு. கொடுமை - வளைவு. கொடுங்குழை-காணி, எழில் - அழகுமாம். செயவெனச்சம். மூன்றும் மின் ஆம் என்னும் வினை கொண்டன. (க)

பருவங் கண்டமிந்த தலைமகள் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி
தனது ஆற்றுமை தோன்ற வுரைத்தது

ந. வரிநிறப் பாதிரி வாட வளிபோழ்ந்
தயிர்மணற் றண்புறவி னலி—புரள்
உருமிடி வான மிழிய வேழுமே
நேருந லோருத்தி திறத்து.

(ப - ரெ.) வரிநிறப் பாதிரி வாட - வரிநிறத்தை யுடைய பாதிரிப் பூக்கள் வாட, வளி போழ்ந்து - காற்றினுல் ஊடறுக்கப்

* கொடுங்குழை என்றும் பாடம்.

† இழிந்தெழுங் தோங்கும் என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

க.

பட்டு, அயிர்மண்ண் - இளமனைலையுடைய, தண் புறவின் - குளிர்ந்த காட்டின்கண், ஆவிபுரள்-ஆலங்கட்டிகள் புரள், ஏரும் இடிவானம்-இட இடுக்கும் முகில், நெருங்கேற்றமுதலாக, ஒருத்தி திறத்து-தனித்திருக்கும் ஒருத்திமாட்டு (அவளை வருத்துவான்வேண்டி), இழிய - மணமூபய்ய, எழும் - எழாநின்றது ; எ - று.

பாதிரி : ஆகுபெயர் ; அது வேணிற்பு ஆகவின் வாட என்றார். வாட என்றமையின் அது மூல்லைக்கண் மயங்காமையோர்க. 'புங்காற் பாதிரி வரிசிறத் திரள்வீ' என அகத்தினும் வரிசிறம் கூறப்பட்டதை காண்க. போழ்தல் - ஊடறுத்தல் ; 'வளியிடை, போழப் படாஅ மூபக்கு' என முப்பாலினும் இப்பொருட்டாயது இது. அயிர்மண்ண் - இளமணல், ஆவது நஞ்சமணல் - ஆவி - சீர் திரண்ட கட்டி. உழிய எனப் பாடக்கொள்ளுதல் சிறப்பு ; உழிதர என்க. நெருங்கே எழும் என முடிக்க. சேற்றமுதல் தனிமையால் வருத்துவாள் எனிலும் அமையும். பாதிரி வாட ஆவிபுரளவானம் வளி போழ்ந்து ஒருத்தி திறத்து எழும் என வினைமுடிவு செய்த.()

தோழி பகுவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்து

ச. ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞஞ யணிகோளக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப்* பூத்தன
பாவேண் தேும் பருவம் பணைத்தோளி
வாடும் பசலை மருந்து.

(ப - ரெ.) ஆடும் மகளிரின் - கூத்தாடும் மகளிர்போல,
மஞ்ஞஞு - மயில்கள், அணிகொள்-அழகுபெற, காடும் - காடுகளும்,
கடுக்கை - கொன்றைகள், கவின்பெற - அழகுபெற, பூத்தன -
மலர்ந்தன ; பாடு வண்டு - பாடுகின்ற வண்டுகளும் ஊதும் - அப்
பூக்களை ஊதாசிற்கும்; (ஆதலால்) பணைத்தோளி-முங்கில் போலும்
தோளையுடையாய், பருவம் - இப்பருவமானது, வாடும் பசலை-வாடு
கின்ற நின் பசலைக்கு, மருந்து - மருந்தாகும் ; எ - று.

மகளிரின் என்பதில் இன் உவமவருபு. மஞ்ஞஞு கார்காலத்
திற் களிப்புமிக்கு ஆடுதவின் ஆடுமகளிரை உவமை கூறினார்.
காடும் : உம்மை எச்சப்பொருள்து. பூத்தன என்னும் சினைவிலை
முதலொடும் பொருந்திற்று ; காடுமுதலும் கடுக்கை சினையுமாகவின்.
வாடும் : காரண காரியப்பொருட்டு.

(ச)

* கவின்கொள என்றும் பாடம்.

இதுவுமது

ஞ. இகழுங் சோல்லஞ்சிச் சென்றூர் வருதல்
பகழிபோ வுண்கண்ணைய் போய்யன் மை யீண்டைடப்
பவழஞ் சிதறி யவைபோலக் கோபந்
தவழுந் தகைய புறவு.

(ப - ரெ.) பகழிபோல் - அம்புபோலும், உண் கண்ணைய் -
மையுண்ட கண்களையுடையாய் ஈண்டை - இவ்விடத்து, பவழும்
சிதறியவைபோல - பவழும் சிந்தியவைபோல, புறவு - காடுகள்,
கோபம் தவழும் தகைய-இந்திர கோபங்கள் பரக்குங் தகைமையை
உடையவாயின; (ஆதலால்), இகழுங் சோல் அஞ்சி - இகழுவார்,
குறும் பழிக்கு அஞ்சி, சென்றூர்-பொருள் தேடச்சென்ற தலைவர்,
வருதல் - மீளவருதல், பொய் அன்மை - மெய்யாம்; எ - று.

தமது தாளாண்மையாற் பொருள் தேடி அறஞ்செய்யாதார்க்
குளதாவது பழியாகவின் 'இகழுங் சோல்லஞ்சி' எனப்பட்டது.
வடிவானும் தொழிலானும் கண்ணைக்குப் பகழி உவமம். பொய்
யன்மை-மெய்மை, ஈண்டைப் பலமஞ் சிதறியவை என் றமையால்
தலைமகள் வருத்த மிகுதியால் தான் அணிந்திருந்த பவழ வடத்தை
அறுத்துச் சிந்தின்னென்பது கருதப்படும். ஈண்டை: குற்றுகரம்
ஐகாரச் சாரியையீற்றந்து. கோபம் - கார்காலத்தில் தொன்றுவ
தொரு செங்கிறப்பூச்சி; தம்பலப்பூச்சி யென்பர். (டு)

இதுவுமது

க. தோடியிட வாற்று தோலைந்ததோ ஞேக்கி
வடேவிடைப் போழந்தகன்ற கண்ணைய் வருந்தல்
கடிதிடி வான முறு நேவேவிடைச்*
சென்றூரை நீடன்மி னென்று.

(ப - ரெ.) வடு இடை - மாவடுவின் நடுவே, போழந்து -
பிளங்காற்போலும், அகன்ற கண்ணைய்-பரந்த கண்களையுடையாய்,
கடிது இடி வானம் - கடுமையாய் இடிக்கும் முகில், கெடு இடை
சென்றூரை - நெடிய வழியிற் சென்ற தலைவரை, நீடன்மின்
என்று - காலங் தாழ்க்கா தொழியின் என்று சொல்வி, உரும்-
மூழங்காநிற்கும்; (ஆதலால்) தோடிஇட ஆற்று - வளையிடுதற்கு
சிரம்பாவாய், தொலைந்த - மெலிந்த, தோள் நோக்கி - தோள்களைப்
பார்த்து, வருந்தல் - வருந்தாதே; எ - று.

* சிதறியிடை என்றும் பாடம்.

சூற்று : எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று. தொடியிடவாற்று தொலைந்த தோள் என்றது உறுப்பு நலனழிதல் கூறியவாறு; 'தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்' என்பது முப்பால். போழுந்தால் என்பது போழுந்து எனத் திருந்து நின்றது. உவம அருடு தொக்கது. செடுவிடை : மருவின்பாற்படும் ; செட்டிடை என்பதே பயின்ற வழக்காகவின்.

(ஈ)

இதுவுமது

- எ. நச்சியார்க் கீதவு நண்ணார்த் தேறுதலுந்
தற்செய்வான் சென்றார்த் தரூஉந் தளரியலாய்
போச்சாப் பிலாத புகழ் வேள்வித் தீப்போல
எச்சாரு மின்னு மழை.

(ப - ரெ.) தளர் இயலாய் - தளர்ந்த இயல்பினையுடையாய், நச்சியார்க்கு - தம்மை விரும்பியவைந்தார்க்கு, ஈதலும் - கொடுத்த இலும், நண்ணார் - அடையாத பகைவரை, தெறுதலும்-அழித்தலும், தற்செய்வான்-தம்மை நிலைசிறுத்துவனவாக நினைத்து, (அவற்றின் பொருட்டு) சென்றார் - பெருள் தேடச் சென்ற தலைவரை, பொச்சாப்பு இலாத - மறப்பில்லாத, புகழ் - புகழமுடைய, வேள்வித் தீப்போல - வேள்வித்தீவியப்போல, எச்சாரும் - எம்மருங்கும், மின்னும் - மின்னைற்கும், மழை-வானமானது, தரூஉம்-கொண்டு வரும் ; எ - ரு.

அறஞ் செய்தற்கும்பகைதெறுதற்கும்பொருள் காரணமாதலை : அரிதாய வற்றெனய்தி யருளியோர்க் களித்தலும், பெரிதாய பகை வென்று பேண்ணைத் தெறுதலும்.....தரூஉமெனப், பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற சென்ற நங்காதலர்' என்னும் பாலைக்கவி யானு மறிக. தற்செய்வான் சென்றார் : பன்மை யொருமை மயக்கம் ; சில சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன 'தளரியலாய்' என்பது பாட மாயின் தளரிபோலும் சாயிலுடையாய். என்று பொருள் கூறப் படும். பொச்சாப்பின்றிச் செய்தலாற் புகழுண்டாம் ஆகவின் பொச்சாப்பிலாத என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. 'பொச்சாப் பார்க்கில்லை புகழ்மை' என்பது திருவள்ளுவப் பயன். வேள்வித்தீ உவமம், அது மழைக்குக் காரணமென்பதற்கு ஞாபகமாகவும் உள்ளது.

(ஏ)

இதுவுமது

- ஆ. மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னும் புகழ் வேண்டிப் பேண்ணிய னல்லாய் பிரிந்தார் வரல்கூறும் கண்ணிய வஞ்சனாந் தோய்ந்தபோற் காயாவும் நண்ணரும் பூழ்த்த புறவு.

(ப - ரை.) பெண் இயல் நல்லாய்-பெண் தகைமையையுடைய நல்லாய், மண் இயல் ஞாலத்து - மண்ணுள்ளியன்ற உலகத்து, மன்னும் புகழ் வேண்டி - நிலைபெறும் புகழை விரும்பி, பிரிந்தார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - மீண்டு வருதலை, கண் இயல் அஞ்சனம் - கண்ணிற்கு இயற்றப்பட்ட மையை, தோய்ந்தபோல் - தோய்ந்தவை போல, காயாவும் - காயாஞ் செடிகளும், நுண் அரும்பு ஊழ்த்த - நுண்ணிய அரும்புகள் மலரப்பெற்ற, புறவு - காடுகள், கூறும் - சொல்லாளிற்கும்; எ - று.

பெண் இயல் - நாண் முதலியன ; 'அச்சமு நானு மடலுமுட துறுத்த, சிச்சமும் பெண்பாற் குரீய வெனப்' என்று தொல்காப்பியம் கூறுவது காண்க. காயாமலர் அஞ்சனங் தோய்ந்தாற் போலும் என்பதனை 'செறியிலைக் காயா அஞ்சன மலர்' என்னும் முஸ்லைப்பாட்டானும் அறிக. ஊழுழ்த்தல்-மலர்தல்; 'இணாகுழ்த்து நாருமலர்' என்பது திருக்குறள். புறவு பிரிந்தார்வரல் கூறும் என முடிக்க. (அ)

இதுவுமது

கூ. கருவிளை கண்மலர்போற் பூத்தன கார்க்கேற்
றேரிவனப் புற்றன தோன்றி—வரிவளை
முன்கை யிறப்பத் துறந்தார் வரல்கூறும்
இன்சோற் பலவு முரைத்து.

(ப - ரை) கண்மலர்போல் பூத்தன - கண்மலர் போலப் பூத்தனவாகிய, கருவிளை - கருவிளைம் பூக்களும், கார்க்கு ஏற்று-கார்ப்பருவத்திற் கெதிர்க்கு, எரி வனப்பு உற்றன - தீயின்து அழகையற்றனவாகிய, தோன்றி - தோன்றிப்பூக்களும், வரிவளை முன்கை இறப்ப - வரியையுடைய வளைகள் முன்னங் கையினின்று கழல், இன்சொல் பலவும் உரைத்து - இனிய சொற்கள் பலவும் மொழிந்து, துறந்தார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - வருதலை, கூறும் - கூருநிற்கும்; எ - று.

கருவிளை-கருங்காக்கணம்பூ; அது கண்போலும் என்பதனைக் 'கண்ணனக் கருவிளை மலர்' என்னும் ஐங்குறு நூற்றுணு மறிக. தோன்றிப்பூச் செங்கிற ஒளியுடையது; 'சுடர்ப்பூஞ் தோன்றி' என்பது பெருங்குறிஞ்சி. 'தோடார் தோன்றி குருதிபூப்ப' என்றார் பிறரும். உரைத்து இறப்பத் துறந்தார் என்க. கருவிளையும் தோன்றியும் துறந்தார் வரல்கூறும் என முடிக்க. (க)

இதுவுமது

கா. வானேறு வானத் துறற வயமுரண்
ஆனேற் ரேருத்த லதனே டெதிர்சேறுப்பக்
கான்யாற் ரேலியிற் கமோன்றே ரென்ரேழி
மேனி தளிர்ப்ப வரும்.

(ப - ஸர.) என் தோழி - என் தோழியே, வான்ஏது - இடியேறு, வானத்து உறற - முகிலின்கண் நின்று ஒலிப்ப, வய - வலியினையும், முரண் - மாறுபாட்டினையும் உடைய, ஆன் ஏறு ஒருத்தல் - எருமையின் ஆனுகைய ஒருத்தல், அதனேடு - அங்விடி யேற்றுடன்; எதிர் செறுப்ப - எதிராகி வெகுள, கடுமான்தேர் - விரைந்த செலவினையுடையகுதிரை பூட்டப்பட்ட நம் காதலர்தேர், கான் யாற்று ஒலியின் - காட்டாற்றின் ஒலிபோலும் ஒலியினையுடைத்தாய், மேனி தளிர்ப்ப - நின்மேனி தழைக்க, வரும் - வாரா சிற்கின்றது; எ - று.

வய - வலி; 'வயவலியாகும்' என்பது தொல்காப்பியம் ஆன் என்னும் பெயர் எருமைக் குரித்தாதலும், ஒருத்தல் என்னும் பெயர் அதன் ஆனுக்குரித்தாதலும் தொல்காப்பிய மரபியலா னறிக: இடபம் எனினும் ஆம். தேரொலி அருவியொலி போலும் என்பதனை 'அருவிய ஞெவிக்கும் வரிபுனை செஞ்சேர்' என்னும் பதிற்றுப்பத்தானும் அறிக. செயல்வெனச்சம் முன்னைய விரணமும் நிகழ்விலும், பின்னையது எதிர்விலும் வந்தன. (க०)

இதுவுமது

கக. புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றுர்
வண்ரொலி யைம்பாலாய் வல்வருதல் கூறும்
அணர்த்தேழு பாம்பின் றலைபோற் புணர்கோடல்
பூங்குலை யீன்ற புறவு.

(ப - ஸர.) வணர் - குழற்சியையுடைய, ஒலி - தழைத்த, ஜம்பாலாய்-கூந்தலையுடையாய், அணர்த்து எழு - மேனேனுக்கியெழும், பாம்பின் தலைபோல்-பாம்பின் துபட்டதப்போல, புணர்கோடல்-பொருங்கிய வெண்காந்தள்கள், பூங்குலை ஈன்ற-பூக்கொத்துக்களை மீன்ற, புறவு - காடுகள், புணர்தரு - (இம்மைமறமையின்பங்கள்) பொருங்தலையுடைய, செல்வம் - பொருளை, தருபாக்கு-கொள்ளு வர, சென்றுர் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வல் வருதல் - விரைந்து வருதலை, கூறும் - கூருநிற்கின்றன; எ - று.

தருபாக்கு: வினையெச்சம். வணர் - வளைவு; ஈண்டுக் குழந்தீ, ஒவி - தழைத்தல்; இஃதிப் பொருட்டாதலை 'ஒவிநெடும்பீவி' என்னும் நெடுநல்வாடையடி உரையானநிக. ஜம்பால் ஜங்து பகுப்பினை யுடையது; கூந்தல். ஜங்து பகுப்பாவன: குழல், கொண்டை, சுகுள், பனிச்சை, முடியென்ப. இங்கனம் ஒரோவொருகால் ஒவ் வொரு வகையாக வள்ளி, ஒரோப்பேனியிற்குளே ஜங்து வகையாற் பிரித்து முடிக்கப்படுவது என்று கோடலும் ஆம். 'வணரொலி யைம்பாளர்' என இன்னாற்பதிலும் இத்தொடர் வந்துள்ளமை காண்க.

(கக)

இதுவுமது

கந. மையெழி வுண்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
ஜயந்தீர் காட்சி யவர்வருதல் திண்ணிதாம்*
நெய்யணி குஞ்சரம் போல விருங்கோண்மு
வைகலு மேரும் வலம்.

(ப - ரை.) மை ஏழில் - கருமையும் அழுகும் பொருங்கிய உண்கண - மையுண்ட கண்களையுடைய, மயில் அன்ன சாயலாய் - மயில் போலும் சாயலினையுடையாய், நெய் அணி குஞ்சரம் போல - எண்ணெய் பூசப்பட்ட யானைகள்போல, இருங்கொண்மு - கரிய மேகங்கள், வைகலும்-நாடோதும், வலம் ஏரும்-வலமாக எழாநின்றன; (ஆதலால்) ஜயம் தீர் காட்சி - ஜயந்தீர்ந்த அறிவினையுடைய, அவர்களும் தலைவர், வருதல் திண்ணிதா-மீளவருதல்உண்மை; ஏ-து.

சாயல் - மென்மை: உரிச்சொல். ஜயந்தீர்ந்த எனவே திரி பின்மையும் பெற்றும். காட்சி - அறிவு. காட்சியவர் எனக் குறிப்பு வினைப் பெயராக்கலும் ஒன்று. பொய் உள்ளீ டில்லாத தாகவின் உண்மையைத் 'திண்ணிது' என்றார். ஆம்: ஆசை. இருமை - கருமை; பெருமையுமாம். ஏர்தல்-எழுதல்; 'பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருசி வலனேர்பு' என்பது முல்லைப் பாட்டு. (கட)

இதுவுமது

கந. ஏந்தேழி லல்குலா யேமார்ந்த† காதலர்
கூந்தல் வனப்பிற் பேயறுழ—வேந்தர்
களிறேறி வாளரவும் போலக்கண் வேளவி
ஒளிறுபு மின்னு மழை.

* திண்ணிதால் என்றும் பாடம்.

† ஏமாந்த என்றும் பாடம்.

(ப - ரெ.) எழில்-அழகினையுடைய, ஏந்து அல்குலாய்-ஏந்திய அல்குலையுடையாய், ஏம் ஆர்ந்த காதலர் - தம் தலைவரோடு கூடி இன்பங்குத்த மகளிரின், கூந்தல்-சரிசுதகூந்தலினால், வனப்பின்-அழகுபோல, பெயல் தாழை-மழை பெய்ய, மழை - மூகில், வேங்தர் களிறு ஏறி-அரசர்யானையை வெட்டி வீழ்த்துகின்ற, அரவம்-ஒளி யினையுடைய, வாள் போல - வாளினைப்பீல, கண்வெளவில்-கண்களைக் கவர்ந்து, ஒளிறுபு - ஒளிவிட்டு, மின் லூம் - மின் னூரின் றது; (ஆதலால் நம் காதலர் வருவர்); எ - று.

எம்-எமம்: கடைக்குறை. காதலர்-ஈண்டு மகளிரை உணர்த்திற்று. ‘அரவம்’ என்றமையால் மழைக்கு முழுக்கம் வருவித்துக் கொள்ளப்படும். மழையின் மின் லூக்கு வாள் உவமாதலை ‘அருஞு சமத் தெதிர்ந்தபெருஞ்செய ஸாடவர், கழித்தெறி வாளி னழிப்பன விளங்கு, மின் லூடைக் கருவியை யாகி காஞ்கு, கொன்னே செடுதி சீயா அரவம்-மழையே’ என்னும் அகப்பாட்டானும் அறிக. கண்வெளவுல் - கண்வழுக்குறுச் செய்தல். ஒளிறுபு: செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு விளையெங்கும் காதலர் வருவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இதுவுமது

கச. சேல்வந் தரல்வேண்டிச் சென்றநங் காதலர்
வல்லே வருத றேளிந்தாம் வயங்கிழாய்
மூல்லை யிலங்கேயி றீன நறந்தண்கார்
மேல்ல வினிய நகும்.

(ப - ரெ.) வயங்கிழாய்-விளக்காவின் ற அணிகளையுடையாய், மூல்லை - மூல்லைக்கொடிகள், இலங்கு - விலங்குகின்ற, எயிறுஈன - மகளிரின் பற்களைப்போலும் அரும்புகளை ஈனும் வகை, நறுதண்கார் - நல்ல குளிர்ந்த மேசும், மெல்ல இனிய நகும் - மெல்ல இனியவாக மின் னூரின் றன: (ஆதலால்) செல்வம் தரல்வேண்டி - பொருள் தேடிக் கொள்ளுதலை விரும்பி, சென்ற-பிரிந்து சென்ற, நம் காதலர் - நம் தலைவர், வல்லே வருதல்-விரைந்து வருதலை தெளிந்தாம் - தெளிய அறிந்தாம்; எ - று.

வல்லே என்பதில் ஏகாரம் அசை; தேற்றமும் ஆம். தெளிந்தாம்: உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை. எயிறுபோலும் அருந்பினை எயிறெறன்றுர். ‘மூல்லையெயிறீன’ என்பது ஜந்தினையெழுபது-நறுநல்ல; இஃதிட்பொருட்டாதலைப் ‘பொலன் றந்தெரியல்’ என்பதானும் அறிக. (கச)

இதுவுமது

கடு. திருந்திமாய் காதலர் தீர்குவ ரல்லர்
குருந்தின் குவியின ருள்ளுறை யாகத்
திருந்தி னினிவிவண்டு பாட விருந்தும்பி
இன்குழ வாதும் போழுது.

(ப - ரெ.) திருந்திமாய் - திருந்திய அணிகளையுடையாய்,
குருந்தின் - குருந்த மரத்தின், குவி இணர் உள்-குவித்த பூங்கொத்
துக்கனின் உள்ளிடமே, உறைஆகு-தமக்கு உறைவிடமாக திருந்து,
திருந்து இன் இளி - திருந்திய இனிய இளியென்னும் பண்ணை,
வண்டுபாடு-வண்டுகள் பாட, இரு தும்பி - கரிய தும்பிகள், இன்
குழல் சூதும்பொழுது-இனியகுழலை ஹாதாசிற்கும் இக்காலத்தில்,
காதலர் - நம் தலைவர், தீர்குவர் அல்லர் - நம்மை சீங்கியிருப்பா
ரல்லர்; எ - று.

திருந்து இழை என்னும் இரு சொல்லும் தொக்க வினைத்
தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர், வினி
யேற்றத் திருந்திமாய் என்றாயது; வயங்கிழாய் போல்வனவும்
இன்ன. உறை என்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் உறையும்
இடத்திற்காயிற்று. உள்ளுறை என்பதைனை உறையுள் என
மாறுதலும் ஆம். இளி-பஞ்சம் சுரம். 'குழலிசை தும்பி'கொளுத்திக்
காட்ட, மழலை அண்டினம் கல்வியாழ் செய்ய, மயிலாடரங்கின்
மங்கி காண்பனகாண்' என்பது மனிமேகலை. (கடு)

இதுவுமது

கசு. கருங்குயில் கையற மாமயி லாலப்
பேருங்கலி வான முரறும்—பேருங்தோள்.
*சேயலை யிளாந்தளி ரண்னாளின் மேனிப்
பசலை பழங்கண் கோள.

(ப - ரெ.) பெருங்தோள்-பெரிய தோளினையுடையாய், செலைல்
அசோகினது, இளங்தளிர் அன்ன-இளங்தளிர் போன்ற, சின்
மேனி-உள் உடம்பினது, பசலை-பசலையானது பழங்கண்கோள் -
மெலிவு கொள்ளவும், கருங்குயில்-கரிய குயில்கள், கையற - செய
லற்றுத் துன்பமுறவும், மா மயில்-பெரிய மயில்கள், ஆல-களித்து
ஆடவும், பெருங் கவி வானம்-பெரிய ஒலியையுடைய முகில்கள்,
உரறும் - முழங்காசிற்கும்; எ - று.

* அசோகினினாந்தளிர் என்றும் பாடம்.

கையறல் - ஈண்டுக் குவாதொடுங்குதல்; கார்காலத்தில் குயில் துன்புறலும் மயில் இன்புறலும் இயற்கை. ஆல - அகல்; சூடு. பசலை-காதலர்ப் பிரிந்தார்க்கு உளதாகும் நிற வேந்துமை. பழங்கண் - மெலிவு; 'பழங்கனும் புன்கனும் மெலிவின்பால்' என்பது திவாகரம். பசலை பழங்கண் கொள என்றது தலைவர் வருகையால் தலைவி மகிழ்ச்சியுற என்றபடி. (கா)

இதுவுமது

கா. அறைக்க லிறுவரைமேற் பாம்பு சவட்டிப் பறைக்குர லேரேடு போவம் பருகி உறைத்திருள் கூர்ந்தன்று வானம் பிறைத்தகை கோண்டன்று பேதை நுதல்.

(ப - ரை.) பேதை-பேதாம், வனம்-மேகமானது, போவம் பருகி - கடல் நீரைக் குடித்து, பறைக் குரல் ஏறெடு - பறையெய்வி போலும் ஒவியையடைய இடியேற்றிருலே, பாம்புசுவட்டி-பாம்புகளை வருத்தி, அறைக்கல் - பாறைக்கற்களையடைய, இதுவரைமேல் - பக்க மனையின்மேல், உறைத்து - நீரைச்சொரிக்கு; இருள்கார்ந்தன்று-இருள்மிக்கது; (ஆதலால்) நுதல் - உனது கெற்றி, பிறைத்தகை-பிறைமதியின் அழகை, கொண்டன்று-கொண்டதே; ஏ று.

இதுவரை-பக்கமலை, சவட்டி - வருத்தி; 'மன்பயதை சவட்டுக் கூற்றம்' எனப் பதிற்றுப்பத்திலும் இச்சொல் இப்பொருளில் வந்துள்ளமை காணக; இது 'கடிசொல்லில்லைக் காலத்துப்படினே' என்பதனாற் போந்தது. பொவம் : ஆகு பெயர். உறைத்தல் - துளித்தல்: சொரிதல். கூர்ந்தன்று: கூர் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த உடம்பாட்டு வினைமுற்று. இருள் கூர்ந்தன்று: ஒரு சொல்லாய் வானம் என்னும் எழுவாய்க்கு முடிவாயிற்று. (கா)

இதுவுமது

கா. கல்பயில் கானங் கடங்தார் வரவாங்கே நல்லிசை யேரேடு வான் நடுநிற்பச் சேல்வர் மனம் போற் கவினீன்ற நல்கூர்ந்தார் மேனிபோற் புல்லேன்ற காடு.

(ப - ரை.) கல்பயில்-மலைகளருங்கிய, கானம் கடங்தார்-காட்டைக் கடங்கு சென்ற தலைவர், வர - வரும்வகை, ஆங்கே - அவர் வருங்காலம் வந்தபொழுதே, வானம்-மேகங்கள், நல் இசை - மிக்க

ஒவியையுடைய, ஏனோடு - உருமேற்றுடனே, நடுநிற்ப - நடுவின்து எங்கும் பெய்தலால், நல்கூர்ந்தார் மேனிபோல் - வழுவையுற்றார் உடம்புபோல, புல்லென்ற (முன்பு) பொவிலிழுந்த, காடு-காடுகள், செல்வர் மனம்போல் - பொருளுடையார் மனம்போல, கவிஞர்கள் அன்ற - அழகைத் தந்தன ; எ - று.

நல்-ஈண்டு பிக்க என்னும் பொருளது; 'நன்று பெரிதாகும்' என்னும் தொல்காய்பியக் குத்திரம் இங்கு நோக்கற்பாலது. கடந்தார் வர ஆங்கே வானம் நடுநிற்பக் காடு கவினீன்ற என வினை முடிவு செய்க ; வர நடுநிற்ப ஆங்கே கவினீன்ற என முடிப்பிலும் அமையும்.

(கா)

வினை முற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது

கக. நாஞ்சில் வலவ னிறம்போலப் பூஞ்சினைச் செங்கான் மராஅந் தகைந்தன— ஷபங்கோற் றேஷிபோலி முன்கையாள் தோடேனையா வேண்டி நேடுவிடைச் சென்றுதென் னெஞ்சு.

(ப - ரெ.) நாஞ்சில் வலவன் - கலப்பைப்படை வென்றியை யடையவனது, நிறம்போல - வெண்ணிறம்போல, பூஞ்சினை - பூஞ்சினையும், செங்கால்-செங்கால் தானினையுமுடைய, மராஅம்-கொம்பினையும், செங்கால்-செங்கால் தானினையுமுடைய, மராஅம்-வெண்கடம்புகள், தகைந்தன - மலர்ந்தன ; (ஆதலால்) என் நெஞ்சு - என் மனம், பைங்கோல் தொடி - பசுமையாகிய திரண்ட வளைகள், பொவி-விளக்குகின்ற, முன் கையாள் - முன்னங்கையை யடையாளின், தோள் - தோள்கள், துணையாவேண்டி - எனக்குத் துணையாக வேண்டி, நெடு இடைச் சென்றது - நெடிய காட்டு வழியைக் கடந்து சென்றது ; எ - று.

நாஞ்சில் வலவன் - பலராமன் ; அவன் வெண்ணிறமுடைய னெண்பதனையும், கலப்பைப்படையால் வெற்றியுடையவென்பதனையும் 'கடல்வளர் புரிவளை புரையுமேனி, அடல்வெங்நாஞ்சிற் பனைக் கொடியோலும்' என்னும் புறப்பட்டானுமறிக. மராஅம் - வெண்கடம்பு; 'செங்கான்மராஅத்தவாவினர்' என்னும் திருமுருகாற்றும் படையானும் மராஅம் செங்காலும் வாவினை முடைத்தாதல் காண்க. 'ஒருகுழை யொருவன் போவினைர்சேர்ந்தமராஅமும்' எனப் பாலைக்கலியிலும் வெண்கடப்பின் பூஞ்செகாத்திற்குப் பலராமன் உவமை கூறப்பட்டிருத்தல் ஓர்க. தகைதல் - மலர்தல் ; இஃதிப் பொருட்டாதலைப் 'பிடவுமுகை தகைய' (ஐங்குறுநூறு) என்புழிக் காண்க. நெடுவிடைக்குமுன் புரைத்தாங்குரைத்துக்கொள்க. (கக)

இதுவுமது

20. வீற்றால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன
ஆறும் பதமினிய வாயின—ஏரே
டருமணி நாக மனுங்கச் சேருமன்னர்
சேனைபோற் செல்லு மழை.

(ப - ரை.) வீற்றால்-சிறப்பமெந்த, வேந்தன்-அரசனுடைய வினையும் - போர்த்தொழில்களும், முடிந்தன - முற்றுப்பெற்றன - ஆறும் - வழிகளும், பதம் இனிய தீயின - செவ்வி யினியவாயின : மழை - மேகங்கள், அருமணி - அரிய மனியையுடைய, நாகம் - பாம்புகள், அனுங்க - வருந்தும் வகை, ஏரோடு-உருமேற்றுடனே, செருமன்னர் சேனைபோல்-போர்புரியும் வேந்தரின் சேனைபோல; செல்லும் - செல்லாநிற்கும்; (ஆதவால் நாம் செல்லக்கடவேம்) எ - று.

இடியோசையால் நாகம் வருந்துதலே ‘விரிநிற நாகம் விடருள தேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேனைன் ற முட்கும்’ என்னும் நாவடியா னறிக ‘முதிர்மணி நாக மனுங்க முழங்கி’ என்னும் தினைமொழியைய்ப்பதும் ஈண்டு கோக்கறபாலது. அணியணியாய் விரைந்து சேறலும், முழங்கலும், அம்பு சொரிதலும் பற்றிச் சேனை உவமமாயிற்று. (20)

இதுவுமது

உக. போற்மாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே
சிறமுல்லைப் போதேல்லாஞ் செவ்வி—நறங்கதற்
செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மோழிப் பேதவாய்
முள்ளோயி நேய்ப்ப வடிந்து.

(ப - ரை.) பொறிமாண் - எந்திரச் செய்கைகளான் மாட்சி மைப்பட்ட, புனை திண்டேர்-அலங்கரிக்கப்பட்ட திண்ணைய தேர், போந்த வழியே - வந்த வழியிதே, சிறு மூல்லைப்போது எல்லாம் - சிறிய மூலையின் அரும்புகளைல்லாம், வடிந்து - கூர்மையுற்று, செவ்வி நலுதல்-செவ்விய அழிய நெற்றியையும், செல்வமழைத் தடங்கண்-வளப்பமான மழைப்போற் குளிர்ந்த அகண்ற கண்களோயும், சில்மொழி - சிலவாகிய மொழியினையுடைய, பேதவாய் - மடவாளது வாயின்கண் உள்ள, முள் எயிறு - கூரிய பற்களோ, எய்ப்ப - ஒங்வா நிற்கும் ; எ - று.

சின் மொழி-மெல்லிய மொழியுமாம். ‘முள்ளோயியிருக்க வடிவ பட்டு’ என்று பொருளுரைத்து, ‘நின்றது’ என்னும் பயணிலை

தொக்கது என்றுரைப்பர் பழைய அரைகாரர். இப்பொருளில் “எஃப்ப” என்பது வினையெச்சம். (25)

இதுவுமது

ஏ. இளையரு மீர்ங்கட்டயர வுளையணிந்து
புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய - நல்லார்
இளஙலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.

(ப - ரை.) இளையரும் - சேவகரும், ஈரங்கட்டு அயர - குளிர் காலத்திற்குரிய உடையினை உடுக்க, உளை அணிந்து - தலையாட்டம் அணிந்து, புல்லண் - புல்லினையுண்ட, கலிமாவும் - மனஞ்செருக்கிய குதிரையையும், பூட்டிய - தேருடன் பூட்டுதலைச்செய்ய, காடு - சாடுகள், நல்லார் - நற்குணமுடைய மகளினின், இளஙலம் போல - இளைமச் செவ்விபோல, கவினி - அழகுற்று, வளம் உடையார் - வருவாயுடையாரது, ஆக்கம்போல் - செல்வுப்போல, பூத்தன - பொலிவற்றன ; எ - று.

இளையர் - சேவகர்; ஏவலாளர். ஈரங்கட்டயர என்பதற்கு அழகிதாகக் கட்டியுடுத்தலைச் செய்ய என்றனர் பழைய அரைகாரர் உளை - தலையாட்டம்; சாயரை யெனவும்படும்; இது கவரிமான் மயிராற் செய்து குதிரையின் தலையிலனியப்படுவது. பூட்டிய : செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். இளஙலம் என்புழி நலம் வடிவ மாம். வளம் வருவாயாதலை ‘வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை’ என்பதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த உரையானறிக. பூத்தல் - பொலிதல; மலர்தலுமாம். (22)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது

ஏ. கண்டிரண் முத்தங் கடீப்பப் புறவெல்லாந்
தண்டுளி யாலி புரளப் புயல்கான்று
கோண்டெழில் வானமுங் கொண்டன் றெவன்கொலோ
ஒண்டோடி யூடு நிலை.

(ப - ரை) ஒண்டொடி - ஒன்றிய வுளைகளை யணிக்கவளே, புறவு எல்லாம் - காடெங்கும், கண்ணிரள் முத்தம் கடுப்ப - இடங்கிரண்ட முத்தையொப்ப, தண்துளி - குளிர்ந்த சீர்த்துளிகளும், ஆவி - ஆவங்கட்டிகளும், புரா - புராம்வகை, புயல் - மேகம், காண்று கொண்டு - மழைப்பொழிந்து கொண்டு, எழில் - அழிகளை முடைய, வானமும் கொண்டனது - வானத் திடத்தையெல்லாம்

கொண்டது; (ஆதலால்), ஊடுளிலே - பிணங்குந்தன்மை, எவன் கொல் - எற்றுக்கு; ஏ - டு.

கண்டிரள் முத்தம் என்றது மேனி திரண்ட முத்தம் என்றபடி. அகத்திலும், பருண்டுங் ‘கண்டிரன் முத்தம்’ என வருதலுங்காண்க. கொல் ஓ: அசைலை. தலைவர் வருவர்; இனிப் பிணங்கு தல் வேண்டா என்பது குறிப்பு. (உ.ஏ.)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சொடு சொல்லியது

உ.ஏ. எல்லா வினையுங் கிடப்ப வேழுநேஞ்சே

கல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்

பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனுள் கார்வானம்

*மேல்லவுங் தோன்றும் †பேயல்.

(ப - ஏர.) கல் ஒங்கு கானம் - மலைகள் உயர்ந்த காடுகள், களிற்றின் மதம் நாறும் - யானையின் மதம் நாருளிந்கும்; கார் வானம் - கரிய வானத்தின்கண், பெயல் - மழை, மெல்லவும் தோன்றும்-மென்மையாகத் தோன்றுந்கும்; (ஆதலால்) பல்லிருங் கூந்தல் - பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடையவள், பணிநோனுள் - ஆற்றியிருத்தற்கு நான் கூறிய சொல்லை இனிப் பொறுக்கமாட்டாள்; நெஞ்சே - மனமே, எல்லா வினையும் கிடப்ப - எல்லாத் தொழில்களும் ஒழிந்து நிற்க; எழு - நீ போதற்கு ஒருப்படி; எ-று-

கிடப்ப: வியங்கோள்; வினையெச்சமாகக்கொண்டு கிடக்கும் வகை எனப் பொருளுறைத்தலுமாம், களிற்றின் மதம் நாறும் என்றது கார்காலத்தில் பிடியுடன் இயைந்தாடுதலான் என்க. பணி-பணித்த சொல். எல்லியும் என்று படமாயின் இரவிலும் எனப் பொருள் கொள்க.

(உ.ஏ.)

பருவங்கண் டழிந்த தலைமகன் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி
தனது ஆற்றுமை தோன்ற வுரைத்தது

உஞ். கருங்கால் வரகின் போரிப்போ லரும்பவிழந்
தீர்ந்தன் புறவிற் றேஹழ்வீ மலர்ந்தன
சேர்ந்தன சேய்குறி வாரா ரவரேன்று
கூந்த பசலை யவட்கு.

* எல்லியும் என்றும் பாடம். † செயல் என்றும் பாடம்.

(ப - ரெ.) ஈர்த்தனை புறவில்-குளிர்ச்சி மிக்க காட்டில், கருங்கால் வரகின் பொரிபோல - கரிய தாளினையுடைய வரகின்து பொரியைப்போல, தெறும்பீ - தெறுமின்து மலர்கள், அரும்பு அவிழ்ச்சு மலர்த்தன - அரும்புகள் முறுக்குடைஞ்து விரித்தன; செய்குறி சேர்த்தன - (தலைவர்) செய்த குறிகள் வந்துவிட்டன; (ஆதலால்) அவர் வாரார் என்று-தலைவர் இனி வரமாட்டாரென்று, அவட்கு - தலைவிக்கு, கூர்ந்த - பசலை மிக்கது; எ - று.

ஈர்த்தனை: ஒரு பொரு விருதொல். தெறும் - காட்டகத்தை தொரு கொடி. கூர்ந்தது என்பதில் ஈறுகெட்டது. (உடு)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது

உசு. நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவ ரிட்ட

தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப்

புலமேலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமோழி*

தோடோடு வந்த மழை.

(ப - ரெ.) சிலமோழி - சிலவாகிய மொழியினையுடையாம், தோன்றி-தோன்றிப்பூக்கள், நலம்மிகு கார்த்திகை - நன்மையிக்குக் கார்த்திகைக்குத் திருவிழாவில், நாட்டவர் இட்ட - நாட்டிலுள்ளோர் கொஞ்சத்திவைத்தத், தலைநாள் விளக்கின் - முதல் நாள் விளக்கைப் போல, தகை உடையவாகி - அழகுடையனவாகி, புலம் எலாம் - இடமெல்லாம், பூத்தன - மலர்ந்தன; மழை தொடு வந்த - மழை யும் தூதுடனே வந்தது; எ - று.

கார்த்திகை நாளில் ஸிரை நிரையாக விளக்கிட்டு விழாக்கொண்டாடும் வழக்கம் பண்டைநாள் தொட்டுள்ளது; 'குறுமுயன் மறுவிறங்கிளர மதிசிறைந், தறுமின் சேரு மகவிரு ணாகாண், மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப், பழவிறன் முதார்ப் பலருடன் துவன்றிய, விழவுடனையரவருக்கிடம்' என அகநானுற்றிலும், 'கார்த்திகைச் சாற்றிற்கழிவிளக்கு' எனக்களவழிநாற்பதிலும், 'துளக்கில்கபாலீச் சுரத்தான்பெருல் கார்த்திகைநாள்...விளக்கீடு காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்' எனத் தேவாரத்திலும், 'குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்னை' எனச் சிந்தாமணியிலும் இச்திருவிழாக் கூறப்பெற்றுள்ளனமை காண்க. தலைநாள் - திருவிழாவின் முதல் நாளாகிய கார்த்திகை; நலமிகு கார்த்திகை என்பதனைக் கார்த்திகைத் திங்கள் எனக்கொண்டு, தலைநாள் என்பதனை அத்திங்களிற் சிறந்த நாளாகிய

* தோன்றினின் மென்மொழி என்றும் பாடம்.

கார்த்திகை எனக் கொள்ளலும் ஆம் ; முன்பு நாட்கள் கார்த்திகை முதலாக எண்ணப்பட்டவாகவின் தலைஞர் என்றார் எனலுமாம். வந்த : 'கூர்ந்த' என்பழிப்போல் ஈறுகெட்டது. (உசு)

ஊடுதலாற் பச்சீமிகும் எனத் தோழி தலைமகட்குக் குறி வற்புறுத்தது

உ. முருகியம்போல் வான முழங்கி யிரங்கக் குருகிலை பூத்தன கானம்—பிரிவேண்ணி உள்ளா தகன்றூரேன் ஹாடியாம் பாராட்டப்* பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

(ப - ரை.) வானம் - மேகம், முருகியம்போல் - குறிஞ்சிப் பறைபோல், முழங்கி இரங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, கானம் - காட்டின்கண், குருகுஇலை பூத்தன - குருக்கத்தியிலை விரிந்தன ; பிரிவு எண்ணி - (நம் காதலர்) பிரிதலை நன்றென்று சினைத்து, உள்ளாது அகன்றூர் என்று-நம் வருத்தத்தைக் கருதாது சென்றார் என்று, ஊடு யாம் பாராட்ட - நாம் ஊடுதலைப் பாராட்டுவதால், பசப்பு-பசலைநோய், பள்ளியுள் பாயும்-படுக்கை யிடத்தில் பரவும் ; எ - ரு.

முருகு இயம் - குறிஞ்சிப் பறைவிசேடம் ; முருகனுக்கு இயக்கப்படுவது ; தொண்டகம், துடி என்பனவும் குறிஞ்சிப் பறைகள். முழங்கி இரங்க : ஒரு பொருளிருசொல். குருகு - குருக்கத்தி ; முருக்கென்பாரும் உளர். இலையென்றமையால் பூத்தலாவது தழைத்தல் எனக்கொள்க. ஊடு : முதனிலைத் தோழி ந்தபெயர். இகாம் சந்தியால் வந்தது. பள்ளியுட்பாயும் என்று படுக்கையிற் கிடக்கச் செய்யும் என்னும் குறிப்பிற்று. (உ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சொடு சொல்லியது

உ. இமிழிசை வானம் முழங்கக் குமிழின்பூப்தி போன்சேய் குழையிற் ரணர்தாங்கத் தண்பதஞ் சேவ்வி யுடைய சுரநெஞ்சே காதலியூர் கவ்வை யழுங்கச் சேலற்கு.

(ப - ரை.) இமிழ் இசை - ஒவிக்கும் இசையினையடைய, வானம் - முகில், முழங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, குமிழின் பூ - குமிழின் பூக்கள், பொன் செய் குழையின் - பொன் ஞாற் செய்யப்

* பாராட்டில் என்றும் பாடம்.

† குமிழினைப்பூ என்றும், குமிழினர்ப்பூ என்றும் பாடம்.

பட்ட குழைபோல், துணர் தாங்க - கொத்துக்களாய்த் தொங்கு
நெஞ்சே-மனமே, காதலி ஊர் - நாம் காதலியது ஊருக்கு, கவ்வை
அழுங்க - அலர் செடும் வகை, செலற்கு - நாம் செல்வதற்கு, சரம் -
காடுகள், தண்பதம் செவ்வி உடைய-குளிர்ந்த பசமும் செவ்வியும்
உடையவாயின ; எ - று.

இமிழ் இசை - இனிய இசையுமாம். சரம் - காடு; அருநெறியு
மாம். கவ்வை - அலர்; ஊரார் கூறும் பழமொழி. அழுங்கல் -
வருந்துதல்; ஈண்டு இலவாதல். (28)

இதுவுமது

உச. போங்கரு ஞாங்கர் மலர்ந்தன தங்காத்

தகைவண்டு பாண்முரலுங் கானம்—பகைகோண்டல்
எவ்வேத் திசைகளும் வந்தன்று சேறுநான்

செவ்வி யுடைய சரம்.

(ப - ஸர்.) பொங்கரும்-சோலைகளௌல்லாம், ஞாங்கர்-பக்கங்
களில், மலர்ந்தன - பூத்தன; கானம் - காட்டின் கண்ணேன, தங்கா -
தங்குதலின் றித் திரியும், தகை வண்டு-அழகையுடைய வண்டுகள்,
பாண்முரலும்-இசைப்பாட்டைப்பாடாளின்றன; பகை கொண்டல்-
பகைத்தெழுந்த மேகம், எவ்வேத் திசைகளும் - எல்லாத் திசைக்
கண்ணும், வந்தன்று - வந்தது; சரம்-காடுகளுக், செவ்வி உடைய -
தட்பவுடையவாயின; (ஆதலால்) நாம் சேறும் - நாம் செல்லக்கட
வேம் ; எ - று.

பொங்கர் - இலவுமாம். பகைகொண்டல் : வினைத்தொசை-
சேறும் என்றது நெஞ்சை உளப்படுத்தி; தேர்ப்பாகற்குக் கூறியது
மாம். (29)

இதுவுமது

ந. வரைமல்க வானஞ் சிறப்ப வுறைபோழுங்

திருநிலங் தீம்பேய றூழு—விரைநாற*

ஓடைத் யுளரு நறுந்தன்கா பேதை

பெருமட நம்மாட் டேரத்து.

(ப - ஸர்.) வரைமல்க-மலைகள் வனம்னிறைய, வானம் சிறப்ப,
வானகம் சிறப்பெய்த, இருசிலம்-பெரிய பூமியை, உறைபோழுங்கு-
து-துக்கால் ஊட்டறுத்து, தீம்பேயல் தாழு-இனிய பழை விழாநிற்க-
விரை நாற - நறுமணம் கமழுநிற்க, ஓடைத் - காற்றுனது, பேதை

* திரை நாற என்றும் பாடம்.

பெருமடம் - காதலியது பெரிய மடப்பத்தை, நம்மாட்டு உரைத்து - சமக்குத் தெரிவித்து, நறுந்தன் கா - நறிய குளிர்க்க சோலையில், உளரும் - அசையாளிற்கும் (ஆதலால் நீ விரையத் தேரைச் செலுத்துவாய்) எ - று.

உறை - நீர்த்துவி : மூன்றாண் தொகை. ஊறைத் - குளிர் காற்று. உளர்தல் - அசைதல் : பேதை பெருமடம் - தலைவர் வாசாரென்று கருதி வருங்கியிருக்கும் தலைவியது அறியாமை. (உஞ்)

வினோமுற்றிய தலைகள் பாகற்குச் சொல்வியது

நக. கார்ச்சே ணிகந்த கரைமருங்கி னீர்ச்சேர்க்
தேருமை யேழிலே நேறிபவர் குடிச்
செருமிகு மள்ளரிற் சேம்மாக்குஞ் சேவ்வி
திருநுதற் கீயாஞ்சேய் குறி.

(ப - ஏ.) எருமை எழில் ஏறு - எருமையினது எழுச்சியை யுடைய ஆண், கார்ச்சேண் இகந்த - மேகத்தையுடைய வானின் எல்லையைக்கடங்கு உயர்ச்சி, கரை மருங்கின் - கரையின் பக்கத்தி ஹள்ள, நீர்ச்சேர்க்கு - நிரையடைத்து, எறி - எறியப்பட்ட, பவர் - பூங்கொடிகளை, குடி - குடிக்கொண்டு, செருமிகு மள்ளரில் - போரின் கண் மற்யிக்க வீரரைப்போல, செம்மாக்கும் செவ்வி - இறுமாக் திருக்கும் காலமே, திருநுதற்கு - அழகிய கெற்றியை யுடையா ஞக்கு, யாம் செய்குறி - நாம் மீள்வதற்குச் செய்த குறியாகும் ; (ஆதலால் விரைந்து தேர் செலுத்துவாய்) எ - று.

சேண் - ஆகாயம் ; தூரமும் ஆம். எழில் - அழுகுமாம். எறி - துணித்த எனினும் பொருந்தும். பவர் - கொடி, 'அரிப்பவர்ப் பிரம்பின்' எனக் குறுந்தொகையும், 'நெடுங்கொடி யுழினுப் பவரொடு மிடைந்து' எனப் புறநாளூரும் கூறுதல் காண்க. மள்ளர் - வீரர் ; போர்வீரர் வெட்சி. வஞ்சி முதலிய மாலைகளைச் சூடித் தருக்கி யிருக்குமாறு போலக் கடாக்கள் பூங்கொடிகளைச் சூடிக்கொண்டு தருக்கியிருக்கும் எனக். 'மள்ளரன்ன தடங்கோட் டெருமை, மகளிரன்ன துணையொடு வதியும்' (ஜங்குறுதாறு) என்றார் பிறரும். குற்றியவிகரம் அலகு பெருதாயிற்று. (உஞ்)

இதுவுமது

ந. கடாஅவுக பாகதோ காரோடக் கண்டே
கேடாஅப் புகழ்வேட்கைச் சேல்வர் மனம்போற்
படாஅ மகிழ்வண்டு பாண்முரலுங் கானம்
பிடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

(ப-ரை.) கெடாப் புகழ் வேட்கை - அழியாத புகழை விரும்பு கின்ற, செல்வர் மனம்போல் - செல்வரது மனத்தைப்போல, படா மகிழ் வண்டு - கெடுதவில்லாத மகிழ்ச்சியையுடைய வண்டுகள், கானம் - காட்டின்கண், பிடா - பிடவமாகிய, பெருந்தகை - பெருந்தகையாரிடத்து, நன்கு - நன்றாக, பாண்முரலும் - இசைப்பாட்டினைப் பாடாறிற்கும்; பாக - பாகனே, கார் ஓடுக்கண்டு - மேகம் ஓடுதலைக் கண்டு, தேர் கடாக - தேரை விரையச் செலுத்துவாயாக; எ - று.

இப்பாட்டு நான்கடியிலும் முதற்கண் அளவெடை வந்தன; கடாவுக என்று பாடமோதுவாரு முனர். கார் ஓட என்றமையால் மேகத்தின் விரைந்த செலவு குறிப்பித்தவாறு; 'கொடுஞ்செல வெழிலி' என்றார் பிறரும். புகழை விரும்பும் செல்வர் மனம் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்குமென்க. பிடவம் - ஒரு செடி; வள்ளன்மை யுடையாரிடத்துப் பாண்மக்கள் பரிசில் கருதிப் பாடுமாறு போலப் பிடவத்தினிடத்துத் தேங்கொளக் கருதிய வண்டுகள் பாடின வென்றுரைக்கப்பட்டது. பெருந்தகை என்பழி ஏழஞ்சுருபு தொக்கு நின்றது. நற்கு : வலித்தல் விகாரம். (ந.2)

இதுவுமது

ந.ங. கடனீர் முகந்த கமஞ்சு லெழிலி
குடமலை யாகத்துக் கோள்ளாப் பிறைக்கும்*
இடமேன வாங்கே குறிசேய்தேம் பேதை
மடமோழி யேவ்வங் கேட.

(ப-ரை.) கடல்கீர் முகந்த - கடவினது கீரை முகந்த, கமம் குல் எழிலி - சிறைந்த சூலினையுடைய மேகம், குடமலை ஆகத்து - மேற்கு மலையிடத்து, கொள் அப்பு இறைக்கும் - தான் கொண்ட நீரினைச் சொரியும், இடம் என - சமயமென்று, ஆக்கே - அப் பொழுதே, பேதை - பேதையாகிய, மடமொழி - மடப்பத்தினை யுடைய மொழியை யுடையாளது, எவ்வும் கெட - வருத்தம் நீங்க, குறி செய்தேம். (மீனங்காலத்திற்குக்) குறி செய்தேம்; (ஆதலால் தோரினை விரையச் செலுத்துக) எ - று.

சூல் போறவின் நீர் சூலெனப்பட்டது; 'கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை' என்பது திருமூருகாற்றுப்படை. ஆகம் - அகம் என்பதன் நீட்டல்; மார்பு எனினும் ஆம். கொள்ளப் பிறக்கும் என்பது பாடமாயின் தாரை கொள்ளத்தோன்றும் எனப் பொரு

* கொள்ளப் பிறக்கும் என்றும் பாடம்.

சுரைக்கப்படும்; பிறவாறுரைத்தல் பொருந்துமேற் கொள்க.
இடம், ஆங்கு என்பன காலத்தை உணர்த்தின. (நட.)

பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி
தனது ஆற்றுமை தோன்ற வுரைத்தது
நட. விரிதிரை வெள்ளம் வெறுப்பப் பருகிப்
பெருவிறல் வானம் பெருவரை சேருங்
கருவணி காலங் குறித்தார் திருவணிந்த
ஒண்ணுதல் மாதர் திறத்து.

(ப-ரை.) பெருவிறல் வானம் - மிக்க பெருமையைடைய
மேகம், விரிதிரை வெள்ளம் - விரிந்த அலையையுடைய கடவின்து
நீரை, வெறுப்பப் பருகி - நிறைய உண்டு, பெருவரை சேரும் -
பெரிய மலையை அடையாளிற்கும், கரு அணி காலம் - கருக்கொள்
ஞங் காலத்தை, திரு அணி - தெய்வ வத்தியென்னும் தலைக்
கோலத்தை யணிந்த, ஒள்நுதல் - ஒள்ளிய நெற்றியை யுடைய,
மாதர் திறத்து - காதலியிடத்து, குறித்தார் - (தலைவர் தாம் மீண்டு
வருங் காலமாகக்) குறிப்பிட்டார்; ஏ - று.

வெறுத்தல் - செறிதல், நிலைதல்; உரிச்சொல். கெடுப்பதும்
எடுப்பதும் ஆகிய எல்லாம் வல்லது மழையாகவின் 'பெருவிறல்
வானம்' என்றார். கரு அணிகாலம் - மழை சூற்கொள்ளும் கார்
காலம். திரு - சிதேவி என்னுங் தலையணி; இது தெய்வ வத்தியென்றுங்
கூறப்படும்; 'தெய்வ வத்தியோடு வலம்புரி வயின்
வைத்து' என்பது திருமுருகாற்றுப்படை. (நட.)

இதுவுமது

நடு. *சென்றநங் காதலர் சேணிகந்தா ரேண்டேண்ணி
ஒன்றிய நோயோ டிடோம்பை பலகூர
வேண்டி முரசி னிரங்கி யெழில்வானம்
நின்று மிரங்கு மிவட்டு.

(ப-ரை.) சென்ற நம் காதலர் - வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற
நம் தலைவர், சேண் இகந்தார் என்று எண்ணி - நெடுங்தாரத்தைக்
கடங்கு சென்றுரென்று நினைத்து, ஒன்றிய நோயோடு-பொருந்திய
பசப்பு நோயுடனே, இடும்பை பலகூர - பல துண்பங்களும் மிகப்
பெறுதலால், இவட்கு - இவள் பொருட்டு, எழில்வானம் - எழுச்

* சென்ற என்றும் பாடம்.

சியையுடைய முகில், வென்றி முரசின் இரங்கி - வெற்றியை யறி விக்கும் முரசின் ஒலியைப்போல இடித்து, சின்றும் - வானின்கண் இருங்கும், இரங்கும் - பரிவருளிந்கும் ; எ - று

முரசின் என்பதில் இன் உவமவருபு. நின்றும் என்பதற்குச் சலியாது சின்று என்று பொருள் கூறுவாருமளர். வானின்கண் உள்ள மேகமும் இரங்கு மியல்பினான் திறத்துத் தலைவர் இரங்கி வாராதது என்னை யென்றபடி. (ந.க.)

வினைமுற்றி மீஞ்ந் தலைமகன் பாகற்குச் சொல்வியது ந.க. சிரல்வாய் வனப்பின வாகி நிரலோப்ப ஸர்ந்தண் தளவந் தகைந்தன—சீர்த்தக்க சேல்வ மழைமதர்க்கட் சின்மோழிப் பேதையூர் நல்விருந் தாக நமக்கு.

(ப - ண.க.) ஸர் தண் - குளிர்ச்சி மிக்க, தளவும் - செம்மூல்லைப் பூக்கன், சிரல் - சிச்சிலிக் குருவியின், வாய் - வாய்போலும், வனப்பின ஆகி - அழகுடையனவாகி, நிரல் ஒப்ப - வரிசை பொருங்க, தகைந்தன-அரும்பினை; (ஆதலால் இப்பொழுது) சீர்த்தக்கக-சிறங்க, செல்வும் - செல்வத்தையுடைய, மழை மதர்க்கண் - மழைபோற் குளிர்க்க மதர்த்த கண்களையும், சில் மொழி - சிலவாகிய மொழி யினையுமூடைய, பேதை - காதவியது, ஊர் - ஊரானது, கமக்கு சலவிருங்கு ஆக-நமக்கு கல்ல விருங்தயரும் இடமாகக்கடவுது; எ - று

சிரல் - மீன்குத்திக் குருவி. தளவும் செம்மூல்லை; இதன் அரும்புசிரவின் வாய்போலும் என்பதைனே ‘பனிவளர் தளவின் சிரல் வாய்ச் செம்மூகை’ என்றும் ஜங்குறுநூற்றுறுநும் அறிக. ஸர்ந்தண் : ஒருபொரு ணிருசொல். சீர்த்தக்க : ஒரு சொன்னீர்மைத்து. செல்வத்தையுடைய பேதை என்க; செல்வமழை எனினும் ஆம். விருங்கு : ஆகுபெயர். தலைவன் வினைமுற்றி மீண்டபின் காதவி யுடன் விருங்தயரும் வழக்கமுண்டென்பதைனே ‘வினைகலங்கு வென்றீக வேந்தன் மனைகளங்கு, மாலை யயர்கம் விருங்கு’ என்றும் முப்பால்லானும் அறிக. (ந.க.)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தது ந.க. கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்கு லேழிலி இருங்க விறுவரை யேறி யுயிர்க்கும் பெரும்பதக் காலையும் வாரார்கோல் வேந்தன் அஞ்சோழில் வாய்த்த நமர்.

(ப-ரை.) கருங்கடல் மேங்கத - கரிய கடவின் நீரைக் குடித்த, கமம்குல் - நிறைந்த குவினையுடைய, எழிலி - மேகம், இரு - பெரிய, கல் - கற்களையடைய, இறுவரை - பக்க மலையின் மேல், ஏறி உயிர்க்கும் - ஏற்றிருந்து நீரைச் சொறியும், பெரும்பதக் காலையும் - மிக்க செவ்வியையுடைய காலத்தும், வேந்தன் - அரசனாது, அருங்தொழில்-போர்த்தொழில், வாய்த்த-வாய்க்கப்பெற்ற, நமர் - நம் தலைவர், வாராக்கொல் - வாராதிருப்பாரோ; எ - று.

கடல்: ஆகுபெயர், குல் என்றதற்கேற்ப உயிர்க்கும் என்றார். உயிர்த்தல் - நீரைக் காலுதல்; ஒவித்தல் எனினும் ஆம். வாய்த்த- என்றதனால் தப்பாது வென்றிருப்பென்பது குறிப்பித்தவாரும். போர்த்தொழிலும் முற்றுப்பெற்றுக் காலமும் செவ்வியை உடைத் தாயவழித் தலைவர் வாராதிரார் என்று கூறித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தான்க. (ந.எ)

தலைவர் பொய்த்தானைக் கூறித் தோழி தலைவியை
ஆற்றுவித்தது

ந.அ. புகர்முகம் பூழிப்* புரள வயர்நிலையத்
வெஞ்சின வேழம் பிடியோ டிசெந்தாஞ்சு
தண்பதக் காலையும் வாரா ரேவன்கோலோ
ஓண்டோடி யூடு நிலை.

(ப-ரை.) உயர்நிலைய - உயர்ந்த சிலையினையுடைய, வெம் சினம் வேழம் - கடிய கோபத்தினையுடைய ஆண்மானைகள், புகர் முகம் - புள்ளியினையுடைய முகம், பூழி புரள் - புழுதியிற் புரஞம் வகை, பிடியோடு - பெண் மானைகளுடன், இயைந்து ஆடும் - கூடி விளையாடும், தண் பதக் காலையும் - குளிர்ந்த செவ்வியையுடைய காலத்தும், வாரார் - நம் தலைவர் வாராராயினர்: (ஆதலால்), ஒன் தோழி - ஒன்னிய தோழியினையுடையாளே, ஊடு சிலை - அவருக்காக நீட்டினங்குங் தன்மை, எவன்கொல் - என்னை; எ - று.

வேழம் பிடியோடியைந்தாடும் என்றது தலைவர்வருத்தற்குஞ்சுதாக குறியவாறு. குறித்த பருவம் வந்தும் வாராமையாற் பொய்ம்மை யும், வேழம் பிடியோடியைந்தாடுதல் கண்டும் வாராமையால் அன்பின்மையும் உடையராயினர்பால் ஊடுதலாற் பயனென்னை என்று தோழி கூறினால்கொள்கூடிய தாள்களை என இயைத்து வருவார் என்றுகூறி ஆற்றுவித்தாள் எனப்பொருள் கொள்ள வூம் ஆம்.(ந.அ)

* பூழி புரள என்றும் பாடம். † உயர்நிலை என்றும் பாடம்.

‡ இனைதாழி என்றும் பாடம்.

இதுவுமது

ந.க. அலவன்க ணேய்ப்ப வரும்பீன் றவிழ்ந்த

*கருங்குர ஞேச்சிப் பசந்தழை சூடி

இரும்புன மேர்க்கடி கொண்டார் பெருங்கெளவை
ஆகின்ற நம்மூ ரவர்க்கு.

(ப - ரை.) அலவன்கண் ஏய்ப்ப - ஞேண்டினது கண்ணிலை
மொய்ப்ப, அரும்பு ஈன்று - அரும்பினை யீன்று, அவிழ்ந்த - பின்
மலர்ந்த, கருக்குரல்-கரிய பூங்கொத்தி னையடைய, நொச்சி-கொச்சி
யின்து, பசந்தழை சூடி - பசிய தழையைச் சூடிக்கொண்டு, இரும்
புனம் - பெரிய புனங்களை, ஏர்க்கடி கொண்டார் - உழவர் புதிதாக
எருழுவிக்கத் தொடங்கினார்கள்; (ஆதலால்), எம் ஊர் - எம் ஊரின்
கண், அவர்க்கு-ஏம் தலைவர்க்கு, பெருங்கெளவை ஆகின்று - பெரிய
அலராயிற்று; எ - று.

நொச்சியின் அரும்ப ஞேண்டின் கண்ணுக்கு உவமையாதலை
'நொச்சி மாவரும் பன்ன கண்ண, ஏக்கர் ஞேண்டி னிருங்கினைத்
தொகுதி' என்னும் நற்றினையானும் அறிக. ஏர்க்கடி கொள்ளு
தல்-புதிதாய் ஏருழத் தொடங்குதல்; இதனை 'நல்லேர்' என்றும்
'பொன்னேர்' என்றும் வழங்குவர். ஆகின்று : உடம்பாட்டு
முற்று.

(ந.க)

பருவம் வந்தமையால் தலைவர் வருதல் ஒருதலையெனக் கூறித்
தோழி தலைமகளை ஆற் றுவித்தது

ஈ.0. வந்தன செய்குறி வாரா ரவரேன்று

நோந்த வோருத்திக்கு நோய்தீர் மருந்தாகி

இந்தின் †கருவன்னைங் கோண்டன் நேழில்வானம்
நந்துமேன் பேதை நுதல்.

(ப - ரை.) மென் பேதை - மெல்லிய பேதையே, செய் குறி-
தலைவர் செய்த குறிகள், வந்தன - வந்துவிட்டன; அவர் வாரார்
என்று - தலைவர் வருகின்றிலர் என்று, நொந்த ஒருத்திக்கு -
நோதலுற்ற ஒருத்தியாகிய நினக்கு. நோய்தீர் மருந்து ஆகி -

* கருங்கதிர் என்றும் பாடம்.

† கணிவண்ணம் என்றும், கொண்டது என்றும் பாடம்.

அருந்சொற்பொருள் விளக்கம்

[எண் - செய்யுளேண்]

அணர்த்து - மேல்நோக்கி	கக	ஓவி - தழைத்த	கச
அயர் - உடுக்க	உஉ	கடுக்கை - கொன்றை	க
அயிர்மணல் - நுண்மணல்	உஞ்	கடுமா - விரைந்து செல்லும்	கா
அவவன் - நண்டி	உகூ	குதிரை	கா
அனுங்க - வருந்த	உஞ்	கமம் - நிறைந்த	நந்
ஆக்கம் - செல்வம்	உஉ	கருங்குரல் - கரிய பூங்கொத்து	நகூ
ஆல - அகவ, ஆட	ககூ	கருவிளை - கருங் காக்கணம்பூ	கூ
ஆவி - ஆலங்கட்டி	உ	கவி - ஓவி	ககூ
ஆறு - வழி	உஞ்	கவிமா - மனஞ்செருக்கிய	ககூ
இகந்த - கடந்த	நகூ	குதிரை	உஉ
இனர் - பூங்கொத்து	கடு	கவ்வை - அலர்	உஅ, நகூ
இனி - ஒரு பண்	கடு	காயா - ஒரு செடி	அ
இளையர் - சேவகர்	உஉ	கான்று - பொழிந்து	உந
இறப்ப - கழல்	க	குருகு - குருக்கத்தி	உன
இறுவரை - பக்கமலை கள, நன	கா	கையறல் - செயலறல்	ககூ
உயிர்க்கும் - நீரைச் சொரியும்	நஉ	கோடுங்குழை - வளாந்த	
உரறும் - முழங்கும் சூ, கா, ககூ	காதணி	க	
உளரும் - அசையும்	நஞ்	கொண்மூ - மேகம்	கஉ
உளை - தலையாட்டம்	உஉ	கோடல் - வெண்காந்தள்	கக
உறை - நீர்த்துளி	நஞ்	கோபம் - இந்திர கோபம்	நு
உறைத்து - நீரைச் சொரிந்து	கள	சவட்டி - வருத்தி	கள
ஊடல் - பிணங்கல்	உஞ், உஎ,	சாயல் - மென்மை	கஉ
	நாறு	சிரல் - மீன்குத்திப் பறவை	நகூ
ஊதை - காற்று	நஞ்	சூரம் - காடு	உஅ
ஊழுத்த - மலர்ந்த	அ	செயலை - அசோகு	ககூ
எச்சாரும் - எப்பக்கத்திலும் எ	ககூ, உக	செவ்வி - தட்பம்	உகூ
எயிறு - பல்	நஞ்	” - காலம்	நகூ
எவ்வம் - வருத்தம்	நந்	செறுப்ப - வெகுள	கா
எழிலி - மேகம்	நந்	ஞாங்கர் - பக்கம்	உகூ
எழில் - எழுச்சி	நகூ, நநு	தடை - அழுகு	உகூ
எய்ப்ப - ஒப்ப	நகூ	தடைந்தன - மலர்ந்தன	நகூ
ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பிலை	கக	தருபாக்கு - கொண்டுவர	கக
யுடையது (கடந்தல்)	கக	தளவும் - செம்மூல்லை	நகூ

திருவணி - தெய்வவுத்தி		பள்ளி - படுக்கை	உள்
(தலையிலணியும் ஓரணி) நட		பிடார் - பிடவம்	நட
திருவில் - இந்திர வில்	க	புகர் - புள்ளி	நட
துணர் - ரொத்து	உசி	புறவு - காடு	ந., இ, அ, கக,
தெறுதல் - அழித்தல்	எ		உங், உஞ்
தெறுழ் - ஒரு கொடி	உடி	பூத்தன - பொவிவற்றன	உடி
தோலைந்த - மெலிந்த (அழிந்த)	சூ	பெயல் - மழை	க, கந், உச
தோன்றி - ஒரு டீ	க, உசூ	பொங்கர் - சோலை	உகூ
நண்ணேர் - பகைவர்	எ	பொச்சாப்பு - மறப்பு	எ
நந்தும் - ஒளிபெறும்	சா	பொறி - இயங்திரம்	உக
நல்கூர - மெலிவெய்த	உ	பெளவம் - கடல்	கன
நல்கூர்ந்தார் - வறுமையுற்றூர்	கா	மரா அம் - வெண்கடம்பு	கக
நாஞ்சில் - கலப்பை	கக	மள்ளர் - வீரர்	நக
நெருஙல் - கேற்று	ந	முருகியம் - குறிஞ்சிப்பறை	உள்
நேர் - மிகுதி	உ	வடிந்து - கூர்மையுற்று	உக
நோனூள் - பொறுக்கமாட்டாள்	உச	வணர் - குழந்தி (வளைவு)	கக
பகழி - அம்பு	இ	வய - வலி	கா
பவர் - பூங்கொடி	நக	விலங்கு - குறுக்கு	க
பழங்கண் - மெலிவு	கக	வீறு - சிறப்பு	உஞ்
		வெறுப்பு - நிறைய	நட
		வைகல் - நாள்	கடி

கழக வெளியீடு : சகாராதா பிளாஸ்டிக்

பதினெண்ண் கீழ்க்கணக்கு :

பொய்கையார் இயற்றிய

க எல வழி நாற்பது

நாவலர்,

த. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
கைவசித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி-6 1962 சென்னை-1.

நடுக்காவேரி முத்துச்சாமி வேங்கடசாமினாட்டார் (1884)

© THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD

நடுக்காவேரி முத்துச்சாமி வேங்கடசாமினாட்டார்

Ed 4 Aug 1942

Reprints Mar 1949

Nov 1954, Jan 1962

O 31, IC 33
K 2

வாழ்விளக்கங்கள் வினாவுக்களுக்கு

Printed at VINODAN PRESS, Madras-1.

வேடுக்கிட்டுக் கூட பாட்டுவது திருமால் நான்
நோர் மொழியில் சொல்லுவது திருமால்
நீண்ட நெடுஞ்செழி நீண்ட நீண்ட நீண்ட
முகவுரை

கனவழி நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களால்
இயற்றப்பட்ட கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இறையனாரகப்
பொருளுரையிற் கடைச்சங்கப் புலவர் பாடியவற்றைக் கூறிவரு
மிடத்தே கீழ்க்கணக்குகள் குறிக்கப்படவில்லையேனும், பின்னு
ளோர் பலரும் அவையும் சங்கத்தார் பாடியனவென்றே துணிந்து
எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்
எண்ணிவருகின்றனர். கீழ்க்கணக் கியற்றியோருட் கவிலர்,
கண்ணஞ்சேந்தனார், கூடதூர் சிழார், பொய்கையார் முதலா
யினார் சங்கத்துச் சான்றூரென்பது ஒருதலையாகவின், அவற்றுட்
பலவும் அக்காலத்தின வென்பதில் இழுக்கொன்று மின்று. கீழ்க்
கண்ணால் நூல் பதினெட்டென்பது, தொல்காப்பியக் செய்யு
வியலில்,

‘வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் ரூய பனுவலோ
தம்மை தானே யடினிமிர் பின்றே’

என்னுஞ் சூத்திரவுரைக்கட் பேராசிரியரும், நச்சினருக்கிணிய
ரும் உரைக்குமாற்றுன் அறியப்படுவது. அவை அம்மை யென்
னும் வனப்புடைய வாதலும் அவ்வரையாற் ரெளியப்படும்.
பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியன பற்றி மேற்கணக்
கெனவும் கீழ்க் கணக்கெனவும் பின்னுளோர் வகைப்படுத்தின
ராவர்.

‘அடினிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ஸின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்’.

என்பது பன்னிருபாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்டாவன்:, நாலடியார், நான்
மணிக்கடிகை, இன்னாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்
பது, களவழி நாற்பது, ஐந்தினை யைம்பது, ஐந்தினை யெழுபது,
தினைமொழி யைம்பது, தினைமாலை நாற்றைம்பது, திருக்குறஞ்,
திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்
விலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

‘நாலடி நான்மணி நானுறப் தெங்தினைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுலம்
இன்னிலைசொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைங்கிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு’

என்னும் வெண்பாவா எறிக. இதில் ‘நால்’ என்பதனை ‘ஜங்தினை’ என்பதன் முன்னுங் கூட்டி நாலைந்தினை யெனக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் இன்னிலையை விடுத்துக் கைகங்கிலையை ஒன்றுக்குவர். வெண்பாவின் சொற்கிடக்கை முறை அதற்கேற்ற தன்றென்க. சிலர் ஜங்தினையை ஜங்கு நூலெனக்கொண்டு இன்னிலை, கைகங்கிலை இரண்டனையும் ஒழித்தல் செய்வர். அவர், ‘தினைமாலை’ என்பதொரு நூல் பழைய வரைகளாற் கருதப்படுவதுண்டாகவின் அதுவே ஜங்தினையுட் பிற்கொன்றுகு மென்பர். ‘ஜங்கெதாகை’ ‘இன்னிலைய’ ‘மெய்ந்கிலைய’ ‘கைகங்கிலையோடாம்’ ‘நன்னிலையாவாம்’ என் நிங்ஙனும் பாடவேற்றுமையும் காட்டுவர்.

இனி, களவழி நாற்பது என்னும் இந்நாலை யியற்றினார் நல்லிசைப் புலவராகிய பொய்கையா ரென்பார். இவர் இது பாடியதன் காரணம் இந்நாலிறுதியில் இதன் பழைய உரையாளரால் எழுதப்பட்டிருக்கும் தொடரால் விளங்கும். அது, ‘சோழன் செங்கணைனும் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையும்’ (திருப்பு?) போர்ப் புறத்துப் பொருதுடைந்துழிச் சேரமான் கணைக்கா விரும்பொறையைப் பற்றிக்கொண்டு சோழன் செங்கணை சிறை வைத்துழிப் பொய்கையார் களம்பாடி வீடுகொண்ட களவழி நாற்பது முற்றிற்று’ என்பது.

இச் செய்தி, கலிங்கத்துப்பரணி இராச பாரம்பரியத்தில்

“களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன்
காலவழித் தனையை வெட்டியர சிட்டவவனும்”

என்றும், விக்கிரம சோழனுலாவில்

‘மேதத்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தனைவிட்ட பார்த்திபனும்’

என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சோழனைருவன் ஒரு சேரமன்னை வென்ற வெற்றிச் சிறப் பைப் பாடியதே களவழி நாற்பது என்பதற்கு இதன் கண் ணேயே சான்றுகள் உள்ளன. செய்யுள்தோறும் சோழனது வென்றி கூறப்படுதல் வெளிப்பட்டது. அவன் ‘செங்கண்மால்’ ‘செங்கட்சினமால்’ என்று பல பாடல்களிந் குறிக்கப்படுதலின்

அவனது பெயரும் பெறப்படுவதாயிற்று. ‘கொங்கரையட்ட களத்து’ என்றும், ‘வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து’ என்றும் வருத வின். வெல்லப்பட்டோன் சேரனென்பது போதருவதாயிற்று. ‘காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாள்’ என்கையால் வென்று கொண்ட இடம் கழுமலம் என்பதாயிற்று.

புறநா நாற்றிலே,

‘குழவி யிறப்பினு முன்றடி பிறப்பினும்
ஆளன் றென்று வாளில் தப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமவி யிடர்ப்படுத் தீரீஇய
கேள் கேளிர் வேளான் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாயிரங் துண்ணு மளவை
சன்ம ரோவில் வுலகத் தானே’ (செய்யுள்-எசு)

என்னுஞ் செய்யுளின்கீழ் வரையப்பட்டுள்ள குறிப்பால், செங்கணைனுடு பொருதான் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை யென்பது தெரிகின்றது. அது, ‘சேரமான் கணைக்கா விரும்பொறை சோழன் செங்கணைனுடு போர்ப்புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்டப்பட்டுக் குடவாயிற் கோட்டத்துச் சிறையிற் கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெருது பெயர்த்துப் பெற்றுக்கைக் கொண்டிருக்குது உண்ணுன் சொல்லித் துஞ்சிய பாட்டு என்பது’ ‘குழவி யிறப்பினும்’ என்னும் இச் செய்யுள், தமிழ்நாவலர் சரிதையில்.

‘சேரன் கணைக்காலிரும்பொறை செங்கணைநற் குணவாயிற் கோட்டத்துத் தணைப்பட்டபோது பொய்கையாருக் கெழுதி விடுத்த பாட்டு’ என்னும் தலைப்பின்கீழ்க் காணப்படுகிறது. செய்யுளின் பின்னே, ‘இது கேட்டுப் பொய்கையார் களவழி நாற்பது பாடச் செங்கணைன் சிறைவிட் டரசளித்தான்’ என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இங்ஙனம் இரு குறிப்பும் வேறுபடுவதன் காரணம் புலப்படவில்லை. இவ் விரண்டினுள்ளே புறநா நாற்றுக் குறிப்பே வலியுடையதென்று கொள்ளின், அது, பரணி, உலா முதலியவற்றுடன் முரணுமைப் பொருட்டு. துஞ்சினான் கணைக்கா விரும்பொறையாகச் சிறைவீடு செய் தரசளிக்கப்பட்டான் பிற நெரு சேரனுவன் என்று கொள்ளவேண்டும். சேரமான் கோக் கோதைமார்பணைப் பொய்கையார் பாடிய இரண்டு பாட்டுக்கள் புறநா நாற்றில் உள்ளன. நற்றிணையில் அவர் பாடிய பாட்டு ஒன்றும் அவனைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வேங்கதன் கணைக்கா விரும்பொறையின் வேருகிச் சோழனும் சிறைப்பட்டவனுயின்

அவனை விடுவித்தற்குக் களவுமி நாற்பது பாடப்பட்டதென்று கோடல் அமையும்.

இனி, சிலர் கல்விசைப் புலவராகிய பொய்கையாரையும், திருமாலடியாருள் ஒருவராகிய பொய்கையாழ்வாரையும் ஒருவராகக்கொண் டுரைத்துப் போந்தனர். அது திரிபுனர்ச்சியின் பாற் பட்டதென்பதும், சங்கத்துச் சான் குரை ஆழ்வாராக்கு தற்கு ஒரு சிறிதும் இயைபின்ரென்பதும் செந்தமிழ்ச் செல்வி இரண்டாஞ் சிலம்பினுள் ‘பொய்கையார்’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் யானெழுதிய கட்டுரையா எறிக்.

கடைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவராகும் பொய்கையாராற் பாடப்பட்ட இங்நால், கி. பி. 250 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட தாகா தென்பது ஒருதலை. களவுமி கொண்ட சோழன் செங்கணைக் கரிகாலனுக்கு முன்வைத்துக் கூறுகின்றது பரணி. உலாவானது கரிகாலனை யடுத்துப் பின்வைத்தோதுகிறது. இவற்றுள் எது உண்மையாயினும் செங்கணை கடைச் சங்க நாளில் விளங்கிய மன்னன் என்பதில் இழுக்கொன்று மில்லல். அவன் கழுமலங்கொண்டமை களவுமியானும், வெண்ணியினும், அழுங்கதையினும் ஏற்ற மன்னரை வெற்றிகொண்ட செய்தி திருமங்கையாழ்வாரியற்றியபெரிய திருமொழியிலுள்ள திருநாறையூர்ப் பதிகத்தாலும் அறியப்படுகின்றன. இவ் வேந்தர் பெருமானே திருத்தொண்டர் புராணத்திற் கூறப்பட்ட சிவனடியார்களில் ஒருவராகிய கோச் செங்கட் சோழர் என்பர். திருவாணைக்காவில் திருவெண்ணாவுற்றீம் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வழிபட்ட சிலந்தி கோச் செங்கட் சோழராகப் பறந்த வரலாற்றினைப் பெரியபுராணம் இனிது விளக்குகின்றது. திருநெறித்தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் முதலியவற்றிலும் இவ்வுண்மை வீதங்கோதப்படுகின்றது. இவ்வரசர் பெருந்தகை சிவனார் மேவுங் திருக்கோயில்கள் பற்பல சமைத்த பரிசும் திருமுறைகளிற் பேசப்படுகின்றது. திருமங்கையாழ்வாரும் ‘இருக்கிலங்கு திருமொழிவா யெண்டோ ஸீசற் கெழின்மாட மெழபது செய் துலக மாண்ட - திருக்குலத்து வளச் சோழன்’ என்று’ இதனைப் பாராட்டுவாராயினர். இவ்வாற்றால் இம்மன்னரது பெருமை அளப்பரிய தொன்றுதல் காணக்.

இனி, இங் நாலாசிரியர் பொய்கை யென்னும் நாட்டிற் பிறந்தமையால் இப்பெய ரெய்தினரென ஒரு சாராரும், பொய்கை யென்னும் ஊரிற் பிறந்தமையாலெனப் பிறிதொரு சாராரும் கூறுப. இவ்வாசிரியர் ‘கானலங்தொண்டி அஃதெம் மூர்’ என்று புறத்திலே கூறியிருப்பதனால் மேற்கடற் கரையிலுள்ள தொண்டி நகரம் இவரது பிறப்பிடம் என்று உணரலாகும்.

அன்றித் தம்பாற் பேரன்புடையவனுன் சேரமானது பதியாதல் குறித்து அங்ஙனம் கூறினாரெனிலும் அமையும்.

களவழி நாற்பது என்னும் இந்நால் செங்கட்சோழரது போர்க்கள் வென்றியைத் தனித்தெடுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது. ‘கூதிர் வேனில்’ என்னும் புறத்தினையியற் குத்திரத்து ‘ஏரோர் களவழியன்றிக் களவழித் - தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்’ என்பதனால் களவழி இருவகைப்படும் என்க. இவற்றுள் முன்னது, உழுதொழிலாளர் விளையுட்காலத்துக் களத்தின்கட்செய்யுஞ் செய்கை; என்றது, நெற்கதிரைக் கொன்று களத்திற் குவித்துப் போர் அழித்து அதரிதிரித்துச் சுற்றுத்தோடு நுகர்வ தற்கு முன்னே கடவுட்ட பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப் பரிசிலர் முகங்கு கொள்ள வரிசையின் அளிப்பது. பின்னது, அரசர் போர்க்களத்துச் செய்யுஞ் செய்கை: என்றது நாற்படையுங் கொன்று களத்திற் குவித்து ஏருது களிருக வாண்மடலோச்சி அதரிதிரித்து...அட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலிகொடுத்து எஞ்சினின்ற யானை குதிரைகளையும், ஆண்டுபெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகங்கு கொள்ளக் கொடுத்தல். களவழி-களத்தினிடம், களத்திடத்து ஸ்கழ்ச்சியைப் பாடும் செய்யுளைக் களவழி யென்றது ஆகுபெயர். பிற்கூறிய களவழிச் செய்யுளைப் புவைர் தேரேறி வந்து பாடுவரென்ப. இவ்வாற்றால் இதன் இலக்கணம் ஓர்க்கு கொள்க.

இந்நாலின்கண்ணே யானைப்போர் மிகுத்துக் கூறப்படுகின்றது. திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலானது சொற்செறிவும், பொருட் பொலிவும் வாய்ந்த பாக்களாலாயது. பழைய உரையாசிரியர்களால் தொல்காப்பியவரை முதலியவற்றில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமையினையுடையது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் பொருட்கேற்ற பெற்றி இவ்வாசிரியர் அமைத்திருக்கும் உவமைகள் கற்போர்க்குக் கழிபேரின்பம் விளைப்பன.

இந்நாற்குப் பழையவரை யொன்றுண்டு. அது செய்யுட் பொருளைப் பொழிப்பாக வெடுத்துரைப்பது; விசேடக் குறிப்பு யாதும் கொண்டிராதது. மற்ற இதற்குத் சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்களால் பதப்பெராருனும், இலக்கணக் குறிப்புக்களுமாக எழுதப்பெற்ற உரையொன்றுண்டு. அதிலுள்ள இலக்கணக் குறிப்புக்கள் பெரும்பாலும் இக்காலத்துக்கு வேண்டப் பெறுதனவாயும், வழுவுள்ளனவாயும் தோன்றின ; பதப்பெராருனும் பலவிடத்துத் தவறுன பாடத்தின்மே லெழுந்தும், மூலத்தொடு மாறுபட்டும் வழுவியிருந்தமை புலனுயிற்று. இவ்வேதுக்களாற்றுன் நல்லிசைப் புவைர் செய்யுட்கு உரை

கானுங்கிறன் ஒரு சிறிதும் வாய்க்கப்பெறுத யானும் இதற்கோர் உரையெழுதுமாறு நேர்ந்தது. என் சிற்றறிவிற் கெட்டியவாறு பழைய பொழிப்புரையை முற்றிலும் தழுவிப் பதப் பொருள்கூறியும், இன்றியமையாத மேற்கொள்களும், இலக்கணங்களான் காட்டியும் இவ்வுரையினை வகுத்தமைக்கலானேன். பல சுவடி கள் பார்த்துப் பாடவேற்றுமையுங் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

நம் தாய் மொழியாய அமிழ்தினு மினிய தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி கருதி அரிய தொண்டுகள் பல ஆற்றிவரும் திருநெல் வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத் தினரின் விருப்பமும், தூண்டுதலுமே என்னைக்கொண்டு இத்தனை இங்ஙனம் செய்வித்தன. இதிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத் தருஞுமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கனம் ந. மு. வெங்கடசாமி.

பொய்கையார்

இயற்றிய

களவுமி நாற்பது

க. நாண்ஞாயி றற்ற சேருவிற்கு வீழ்ந்தவர்
வாண்மாய் குருதி களிறுமூக்கத்த—தாண்மாய்ந்து
*முன்பக லேல்லாங் குழம்பாகிப் †பின்பகல்
துப்புத் துகளிற் கேழுஉம் புன்னூடன்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்
சோழன், தப்பியார் - பிழைசெய்தவுரை, அட்ட - கொன்ற,
களத்து - போர்க்களத்தில், நாள் ஞாயிறு - ஞாயிறு தோன்றிய
காலைப்பொழுதில், உற்ற - வந்தடைந்த, சேருவிற்கு - போரில்,
வீழ்ந்தவர் - பட்டவருடைய, வாண்மாய் - வாளமுந்துதலாலொழு
கும், குருதி - உதிரத்தை, களிறு உழுக்க - யானைகள் கலக்க,
தாள் - (அவற்றின்) காலாலே, மாய்ந்து - சுருங்கி, முன்பகல்
எல்லாம் - முற்பகற்பொழுதெல்லாம், குழம்பு - ஆகி - சேருகி,
பின்பகல் - பிற்பகற்பொழுதில், துப்பு துகளில் - பவளத் துகள்
போல, கெழுஉம்-(விசம்பெங்கும்)பரங்கு செறியாகிற்கும் எ - று.

நாள் என்பது பகலின் முற்கூருகிய காலைப்பொழுதைக்
குறிக்கும். இதனை, நாணிமூல், நாளங்காடி என்பவற்றுல் அறிக்;
குருதிமாய்ந்து குழம்பாகிக் கெழுஉம் என முடிக்க. சேருவிற்கு -
வேற்றுமை மயக்கம். வாண்மாய் - மறைதல் என்னும் பொருட்
டாய் மாய்தல் என்பதன் முதனிலை அழுங்கும் என்னும்
பொருளில் வந்தது. கெழுஉம் - செய்யுளிசை கெட்டவழி வந்த
அளபெடை, தப்பியார் - விணையால்லையும் பெயர்; தப்பு - பகுதி,
(க)

* 'முற்பகல்' என்றும் பாடம். † 'பிற்பகல்' என்றும் பாடம்.

உ. ஞாட்பினு ளோஞ்சிய ஞாலஞ்சேர் யானைக்கீழ்
போர்ப்பி லிடிமுரசி னாடுபோ மொண்டுருதி
கார்ப்பேயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டுக்கீழ்
நீர்த்தாம்பு நீருமிழ்வ போன்ற புன்னூடன்
ஆர்த்தம ரட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்
சோழன், ஆர்த்து - குணலையிட்டு, அமர் - போரில், அட்ட -
கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், ஞாட்பினுள் - படையீன்
கண், எஞ்சிய - ஒழிந்த, ஞாலஞ்சேர் - நிலத்திற்சேர்ந்த, யானை
கீழ் - யானைகளின்கீழ் (கிடந்த). போர்ப்பு இல் - மேற்பார்வை
யில்லாத, இடி - இடிபோன் ரெலிக்கும், மூரசின் ஊடுபோம் -
மூரசத்தினாடு செல்லும், ஒன் குருதி - ஒன்ஸிய உதிரம், கார்
பெயல் பெய்தபின் - கார்க்காலத்து மழைபெய்த பின்பு, செங்
குளம் - செங்குளத்தினது, கோடுகீழ் - கரையின் கீழுள்ள, நீர்
தூம்பு - மதகுகள், நீர் உமிழ்வ - நீருமிழ்தலை, போன்ற - ஒத்தன
எ - று.

செங்குளம் - செம்மண்ணுற் சிவந்த நீரையுடைய குளம்.
பொருளின்கண் உள்ள குருதி யென்னும் பெயருக்கேற்ப உவ
மைக்கண் உமிழ்தலையுடைய நீர் என மாற்றுக. கார் - பருவத்
திற்கு இருமடியாகுபெயர். போன்ற - போல் என்னும் இடைச்
சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைமுற்று : (2)

ஈ. ஒழுக்குங் குருதி யுழுக்கித் தளர்வார்
இழுக்குங் களிற்றுக்கோ னேந்றி யேழுவர்*
மழைக்குரன் மாமுரசின் மல்குநீர் நாடன்
பிழைத்தாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) மழை குரல் - மேகத்தின் முழுக்கம்போலும்
முழுக்கத்தையுடைய, மா மூரசின் - பெரிய மூரசினையுடைய;
மல்குநீர் நாடன் - நிறைந்த நீரினையுடைய நாட்டினையுடையனுகிய
செங்கட் சோழன், பிழைத்தாரை-தப்பியவரை, அட்ட - கொன்ற,
களத்து - போர்க்களத்தில், ஒழுக்கும் குருதி - புக்காரை ஒழுகச்
செய்யுங் குருதியை. உழுக்கி - கலக்கி, தளர்வார் - (அதனைக்
கடக்கலாற்றுது) தளர்ச்சி யுறுவார், இழுக்கும் - மறிந்துகிடக்
கின்ற, களிற்றுக்கோடு - யானையின் கொம்புகளை, ஊன்றி
எழுவர், ஊன்றுகோலாகக் கொண்டு எழுாவிற்பர் எ - று.

* 'எழுஹம்' என்றும் பாடம்.

ஓழுக்கும் - ஓழுகும் என்பதன் பிறவினை ; ஓழுகல் - கால் தளர்த்து செல்லுதல் ; இதனை, ‘பரங்குன்றினிற் பாய்புனல் யாமொழுக’ என்னும் கோவையாரால் உணர்க. இழுக்குதல் - தவறுதல் : ஆவது வெட்டுண்டு கிடத்தல். முரசினையுடைய நாடன் என்றும், தளர்வார் ஊன்றி யெழுவர் என்றும் கூட்டுக. (ஏ.)

ச. உருவக் கடுஞ்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்ப்
பரிதி சுமந்தேழுந்த யானை—யிருவிசும்பிற்
சேல்கடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற செங்கண்மால்
புல்லாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், புல்லாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில். உருவக் கடுஞ்தேர் - அஞ்சத்தக்க கடிய தேரை, முருக்கி - சிதைத்து. அதேர் பரிதி - அந்தத் தேருருளினை, சுமந்து ஏழுந்த யானை - சுமந்தேழுந்த யானைகள், இருவிசும்பு இல் - பெரிய வானத்தில், செல் சுடர் - செல்லுகின்ற ஞாயிறு ; சேர்ந்த மலைபோன்ற - அடைந்த மலையை யொத்தன எ - று.

உரு என்னும் உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இஃது அச்சம் என்னும் பொருட்டாதலை ‘உருவட்காகும், என்பதனால் அறிக. மற்று - அசைங்லை, பரிதி-இது பருதியெனவும் வழங்கும். பருதி - வட்டம் ; தேருருளை. வட்டமுடைமையின் பகுதியெனப்பட்டது; ‘சுரம்பல கடவும் சுரைவாய்ப் பருதி’ என்னும் பதிற்றுப்பத்தும் அதன் உரையும் நோக்குக. சுடர் - ஆகுபெயர். போன்ற - அன் பெறுத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். திருமாவின் வழியில் வங்தமையால் சோழனுக்கு ‘மால்’ என்பது ஒரு பெயர் ; பெரும்பானேற்றில் ‘முந்தீர்வண்ணன் புறங்கடை’ என வருவது காண்க. (ச)

ஞ. தேரிகணை யேஃகந் தீறந்தவா யேல்லாம்
துருதி படிந்துண்ட காகம்—உருவிழந்து
குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(ப - ரை.) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், தப்பியார் - பிழைத்தாரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், தெரி கலை - ஆராய்ந்த அம்புகளாலும், எஃகம் - வேல்களாலும், திறந்த - திறக்கப்பட்ட, எல்லாவாய் (உம்) - எல்லாப் புண்களின் வாய்களினின்றும், குருதி படிந்து-(இழுகும்) உதிரத்திற் படிந்து, உண்ட காசம்-(அவ்வுதிரத்தை) உண்ட காகங்கள், உரு இழங்கு- (தம்முடைய) ஸ்ரத்தை இழுங்கு, குக்கில் புறத்த - செம்போத்தின்

புறத்தையுடையவாகி, சிரல்வாய்-சிச்சிலிக் குருவி போன்ற வாயை
யுடையவாயின எ - ரு.

வாயெல்லாம் என்பதைன் எல்லாவாயும் என மாற்றுக.
உண்ட என்பது பொதுவினையாதலை ‘உண்ணு’ நீ ரூட்டிவா’
என்னும் குறிஞ்சிக்கலியானும் அறிக. குக்கில்-செம்போத்தாதலை
‘குக்கில் செம்போத்துச் சகோரமு மதந்தேக்’ என்னும் பிங்கலந்
தையான் அறிக. சிரல் - சிச்சிலி, மீன்கொத்துக் குருவி; ‘புலவுக்
கயலெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்’ என்பது சிறுபாண். (கு)

கு. நானுற் றிசையும் பினம்பிறங்க யானை

யடுக்குபு வேற்றிக் கிடந்த—இடித்துரறி
யங்கண் விசும்பி னுருமெறிந் தேங்கும்
பேருமலைத் *தூறேறிந் தற்றே யருமணிப்
பூணேந் தேழின்மார் பியறின்டேர்ச் செம்பியன் தேவ்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) அரு மணி - (பெறுதற்கு) அரிய மணிகள்
(அழுத்திய), பூன் ஏந்து - அணிகலத்தை யேந்திய, எழில் -
எழுச்சியையுடைய, மார்பு-மார்பையும், இயல்-நடத்தலையுடைய,
திண் தேர் - வலிய தேரையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்
சோழன், தெவ்வேந்தரை - பகையரசரை, அட்ட களத்து -
கொன்ற போர்க்களத்தில், நால் நால் திசையும் - பல திசைகளி
லும், பினம் பிறங்க - பினங்கள் மிக, யானை அடுக்குபு - யானைக
எடுக்கப்பட்டு, ஏற்றிக்கிடந்த - உயர்ந்து கிடந்தன, இடித்து
உறரி - இடித்து முழங்கி, அம் கண் - அழிய இடத்தையுடைய,
விசும்பின் - வானத்தினின்று, உரும் எறிந்து - இடிவீழ்ந்து,
எங்கும்-எவ்விடத்துமுள்ள, பெரு மலை - பெரிய மலைகளை, தூறு -
தொடக்கு (அற), எறிந்தால் அற்று - எறிந்தாற்போலும் எ - ரு.

நானால் - பன்மை குறித்தது; எட்டு எனினும் அமையும்.
அடுக்குபு வேற்றி - உயிர்வர உகரம் கெடாது நின்றது; ‘அடித்
தடித்து வக்காரம்’ என்புழிப்போல. இயல்திண்டேர் என்புழி
இயல் இப் பொருட்டாதலை ‘இயறேர்க்குட்டுவன்’ என்னும்
சிறுபாண் உரையா லறிக. (கு)

எ. அஞ்சனக் குன்றேயக்கும் யானை யமருழிக்கி

இங்கு லிகக்குன்றே போற்றுன்றஞ்சேங்கண்
வரிவரான் மீன்பிறழுங் காவிரி நாடன்

போருநரை யட்ட களத்து.

* ‘தூவெறிந்து’ என்றும் பாடம்.

(ப - ரை.) செம் கண் - சிவங்த கண்களையும், வரி-வரிகளையுமடைய, வரால்மீன் பிறமும் - வரால்மீன்கள் பிறமா நிற்கும். காவிரிநாடன் - காவிரிநாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், பொருநரை - (தன்னேடு) போர் செய்வாரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அஞ்சனம் குன்று - நீலமலையை, ஏய்க்கும் - ஒத்துத் தோன்றும், யானை - யானைகள், அமர் உழக்கி - போரின்கட்கலக்கி, இங்குவிக்கம்குன்று போல் - சாதிவிங்க மலையைப் போல, தோன்றும் - சிவந்து தோன்றுகிற்கும் எ - று.

ஏய்க்கும் - உவமச்சொல். மீன் - இத் தமிழ்ச் சொல்லை வடநாலார் மீனம் எனத் திரித்து வழங்குவர். (எ)

ஆ. யானைமேல் யானை நெரிதர வானது
கண்ணேர் கடேங்கணை மேய்ம்மாய்ப்ப*—எவ்வாயும்
எண்ணருங் குன்றிற் குரீஇயினம் போன்றவே
பண்ணை ரிடிமுரசிற் பாய்ப்புன னீர்நாடன்
நண்ணையை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) பண்ணூர் - ஒப்பணையமைந்த, இடிமுரசு இன் - இடிக்கு முரசினையுடைய, பாய் புனல் - பாய்ந்துசெல்லும் நீரினை யுடைய, நீர்நாடன் - காவிரிநாட்டை யுடையோன், நண்ணையை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், யானை மேல் யானை நெரிதர - யானைகள் மேல் யானைகள் சாய, ஆனது - நீங்காமல், கண் நேர் - (மகளிரின்) கண்களை யொக்கும், கடுங்கணை - கடிய அம்புகள், எ வாய் உம் - எவ்விடத்தும் (பாய்ந்து), மெய் மாய்ப்ப - (அவற்றின்) உடலை மறைத்தலால் (அவை), எண் அரு - அளவில்லாத, குன்றில் - மலைகளில், குரீ இ இனம் - குருவியின் கூட்டங்கள் மொய்த்திருப்பவற்றை, போன்ற - ஒத்தனை - று.

மாய்ப்ப-மறைக்க; இஃது இப்பொருட்டாதலை ‘களிறு மாய்க் குங் கதிர்க்கமுனி’ என்னும் மதுரைக் காஞ்சியடி உரையானறிக் குரீஇ - இயற்கை யளபெட்ட, முரசினை யொக்கும் பாய்ப்புனல் என உவமையாக்கலும் ஓன்று. (ஏ)

கூ. மேலோரைக் கீழோர் குறுகிக் குறைத்திட்ட
காலார்சோ டற்ற கழற்காலிருங்கடல்
ஊனில் சுற்பிறழ்வுட் போன்ற புனாடுடன்
நேராரை யட்ட களத்து.

* ‘மெய்ம்மறைப்ப’ என்றும் பாடம்.

† ‘இருங்கடலுணைலச்சுருப்பிறழ்வு’ என்றும் பாடம்.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையடைய செங்கட் சோழன், நேராரை-பகைவரை, அட்டகளத்து - கொண்ற போர்க் களத்தில், மேலோரை - (குதிரை முதலாயினவற்றின்) மேலி ருந்தவரை, கீழோர் - கீழ்க்கிண்ற காலாட்கள், குறுகி - சென்று சார்ந்து, குறைத்திட்ட - துணித்த, கால் ஆர் சோடு - காற்கிட்ட அரணத்தோடு, அற்ற - அறுபட்ட, கழல் கால் - வீரக்கழல் வணிந்த கால்கள், இருங்கடல் - பெரிய கடலுள், ஊன் இல் - இரையில்லாத, சுறபிறழ்வு போன்ற - சுருமீன்கள் பிறழ்வன வற்றை யொத்தன எ - று.

சோடு - சுவடு என்பதன் மருஉ : அரணம் என்பது பொருள். அரணம் - செருப்பு. சுற - இது 'குறியதனிறுதிச் சினைகெட' என அனுஞ் குத்திரத்து இலேசானே ஆகாரங் குறுகி உகரம் பெருது நின்றது. நீலச்சுரு என்னும் பாடத்திற்குக் கரிய சுருமீன்கள் என்று பொருள் கொள்க. (க)

கா. பல்கணை யேவ்வாயும் பாய்தலிற் சேல்கலா தோல்கி யுயங்குங் களிரேல்லாங் — தோல்சிறப்பிற் சேவ்வலங் குன்றம்போற் ரேஞ்றும் புனாடன் தேவ்வரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையடைய செங்கட் சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொண்ற போர்க்களத்தில், பல கணை - பல அம்புகளும், எவ்ய உம் - எவ் ஏறுப்பிறும், பாய்தலின் - பாய்தலால், செல்கலாகாது - செல்ல மாட்டாது, ஒலகி-தளர்ந்து, உயங்கும்-வருந்தும், களிறு எல்லாம்-யானைகளைல்லாம், தொல் சிறப்புஇன் - தொன்றுதொட்டு வருஞ் சிறப்பினையடைய, செவ்வல் குன்றம்போல் - தாதுமலை போல, தோன்றும் - தோன்று நிற்கும் எ - று.

செல்கலாது வினையெச்சம்; குவும் அல்லும் சாரியைகள். செவ்வல் - பண்புப்பெயர். அம் - சாரியை. தாதுமலை - சிந்தார மலை. 'இங்குவிக்க குன்றேபோற் ரேஞ்றும்' என முன் வந்தமையும் காண்க. (க0)

கக. கழுமிய ஞாட்பினுண் மைந்திகந்தா ரிட்ட *

ஒழிமுரச மோண்துருதி யாடித்—தோழின்மடிந்து கண்காணு யானை யுதைப்ப விழுமேன மங்குன் மழையி னதிரு மதிராப்போர்ச் சேங்கண்மா லட்ட களத்து.

* 'மைந்திமுந்தாரிட்ட' என்றும் பாடம்.

(ப-ரை.) அதிரா போர்-கலங்குதலில்லாத போரையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், கழுமிய - நெருங்கிய, ஞாட்பின்உள் - பேபாரில், மைந்து இகந்தார்-வலியிழந்தவர்கள், இட்ட - போகவிட்ட, ஒழி முரசம் - ஒழிந்தமுரசம், ஒள் குருதி - ஒள்ளிய உதிரத்தில், ஆடி - படிந்து, தொழில் மடிந்து - (தம்) தொழிலைத் தவிர்ந்து, கண் கானு- (படைகளா ஓருபட்டு) கட்டுலனிழிந்த, யானை உதைப்பயானை கருதைத்தலால், மங்குல் மழையின் - மேகம்போல, இழும் என அதிரும் - இழுமென முழங்காநிற்கும் எ - று.

முரசம் ஆடிமடிந்து முழங்கும் என விணைமுடிவு செய்க. மங்குல் மழை - ' ஒருபொரு விருசொற்பிரிவில் வரையார் ' என் பதனால் ஒரு பொருண்மேல் வந்தன. அதிரா - கலங்காத, நடுங்காத; ' அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும் ' என்பது காண்க.

க. ஓவாக் கணைபாய் வோல்கி யேழில்வேழந்

தீவாய்க் குருதி யிழிதலாற் செந்தலைப் பூவலங் குன்றம் புயற்கேற்ற போன்றவேபு காவிரி நாடன் கடாஅய்க் கடிதாகக் கூடாரை யட்ட களத்து.

(ப-ரை.) காவிரி நாடன்-காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கடாஅய் - படையைச் செலுத்தி, கடிதுஆக-விரைந்து, கூடாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒவா - இவைவிடாது, கணைபாய் - அம்புகள் தைக்க. எழில் வேழும் - எழுச்சியயுடைய யானைகள், ஒல்கி-தளர்ந்து, தீவாய்தீயின் நிறம்பொருந்திய, குருதி இழிதலால் - உதிரத்தை யொழுக் குதலால், செம் தலை - சிவந்த இடத்தையுடைய, பூவல் குன்றம் - செம்மண் மலைகள், புயற்கு ஏற்றபோன்ற - மழைக்கு எதிர்ந்தன ஒத்தன எ - று.

செம்மண்மலையிற் பெய்த மழை செங்கீரா யொழுகுமாதவின், உடல்முழுதும் குருதியை யொழுகவிடும் யானைகள் அம்மலைகளை யொக்கும் என்றார். தீவாய் என்பதனைக் கணையோடு இயைப் பினும் அமையும். இழிதல் பிறவிணையாயிற்று. பூவல் - செம் மண்; “ பூவலுட்டிய புனை மாண்பந்தர்க் - காவற்சிற்றிற் கடி மனைப் படுத்து ” என (சிலப்.) வருவது காண்க. அம் - சாரியை;

க. நிரைகத்திர் நீலோஃக நீட்டி வயவர்

வரைபுரை யானைக்கை நூற் - வரைமேல்

உருமேறி பாம்பிற் புரஞ்சு சேருமோய்ம்பிற்

சேன்யபோரு தட்ட களத்து.

(ப - ரை.) செரு மொய்ம்புஇன் - போர்வலியையுடைய, சேன்ய-செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட-போர்செய்து கொன்ற. களத்து - போர்க்களத்தில், நிரை கதிர் - நிரைத்த வொளியினை யுடைய, நீள் எஃகம் - நீண்ட வாளை, நீட்டி - பின்னே வாங்கி, வயவர் - வீரர்கள், வரை புரை-மலையையொத்த, யானைகை-யானை களின் கைகளை, நூற் - துணிக்க, வரைமேல் - மலையின்மேல், உரும் எறி - இடிவிழுந்த, பாம்புஇன்-பாம்பைப் போல, புரஞ்சு புரளாங்கும் எ - று.

பாம்பு உருமெறியப்பட்டு மலைமேனின்றும் விழுந்து புரஞ்சு மாறுபோலக் கையும் வாளைறியப்பட்டு யானையினின் றும் விழுந்து புரளாங்கும் என்க. எஃகம் வாளினையும், நீட்டல் பின்வாங்கலையும் குறித்து நின்றன. எறி - என்னும் பெயர் ரெச்சமுதனிலை பாம் பென்னும் செயப்படுபொருட் பெயர் கொண்டது. (கஈ)

கச. கவளங்கோள் யானையின் கைதுணிக்கப்* பட்டுப் பவளாஞ் சோரிதரு பைபோற் றிவளோளியர் வோண்செங் குருதி யுமிழும் புன்னைடன் கோங்கரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கொங்கரை - கொங்குநாட்டவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், கவளம் கொள் - கவனத்தைக் கொள்ளும், யானைகை-யானைகள் (தம்) துதிக்கைகள், துணிக்கப்பட்டு-துண்டு படுத்தப்பட்டு, பவளம் சொரிதரு-பவளத்தைச் சொரியானின்ற, பைபோல் - பையைப்போல, திவள் ஒளிய - விளங்கும் ஒளியையுடைய, ஒள் - ஒள்ளிய, செம்குருதி - சிவந்த உதிரத்தை, உமிழும் - உமிழா நிற்கும் எ - று.

கவளம் - யானையுணவு : 'கல்லாவிளௌஞர் கவளங்கைப்ப' 'வாங்குங் கவளத்து, என்பன காணக, இன் - சாரியை. (கச)

கஞ். கோல்யானை பாயக் குடைமுருக்கி யேவ்வாயும் புக்கவா யேல்லாம் பிணம்பிறங்கத்-தச்சன் வினைபடு பள்ளியிற் ரேன்றுமே செங்கட்சினமால் போருத களத்து.

(ப - ரை.) சினம்-கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால்-செங்கட்சோழன், பொருத களத்து - போர்செய்த களத்தில், எ வாய்

* 'கைகடுணிக்க' என்றும், † 'திகழூளிய' என்றும் பாடம்.

உம் - எவ்விடத்தும், குடை முருக்கி - குடைகளையழித்து, கொல் யானை - கொல்லும் யானைகள், பாய் - பாய்தலால், புக்க வாய் எல்லாம் - அவ் யானைகள் புகுந்த இடமெல்லாம், பின்மீண்டும் பிறங்க - பினங்கள் விளங்க, தச்சன் - தச்சனால், விணைபடு-விணை செய்யப்படும், பள்ளியில்-இடங்கள்போல, தோன்றும்-தோன்று நிற்கும். எ - ரு.

பள்ளி இடமென்னும் பொருளாதலைத் தொல்காப்பியத்தே சொல்லிய பள்ளி' என வருதலா னறிக. தச்சன்-மரவிணைஞன்; 'மரங்கொல் தச்சச்சிரூ' என்பன காண்க. (கு)

கசா. பரும வினமாகக் கடவித் தேரிமறவர்
ஊக்கி யேடுத் தவரவத்தி னர்ப்பஞ்சாக்
குஞ்சரக் கும்பத்துப் பாய்வன குன்றிவரும்
வேங்கை யிரும்புலி போன்ற புன்னேடன்
வேந்தரை பட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், வேந்தரை - பகை மன்னரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், பருமம் - கல்லணையையுடைய, இனம் மா - திரண்ட குரைகள், தெரி மறவர் - விளங்கிய வீரத்திணையுடையரால், கடவில்-நடத்தப்பட்டு, ஊக்கி-மனவெழுச்சியிக்கு, எடுத்த-எழுப்பப்பட்ட, அரவத்தின் ஆர்ப்பு - மிக்க ஆரவாரத்தை, அஞ்சா - அஞ்சாத, குஞ்சரம் - யானைகளின், கும்பத்து - மத்தகத்தில், பாய்வன - பாய்கின்றவை, குன்று - மலையின்கண், இவரும் - பாய்கின்ற, இரு-பெரிய, வேங்கை புளி-வேங்கையாகிய புளியை, போன்ற - ஒத்தன எ - ரு.

பருமம், பன், கல்லணை என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். கடவில்-செய்ப்பாட்டு விளையெச்சம். மறவர் கடவி என மாற்றுக. கடவப்பட்டு ஊக்கிப் பாய்வன என்க; யானைக்கு அடையாக்கி அஞ்சா என்பதறேனுடு முடிப்பினும் அமையும். (கச)

கன. ஆர்ப்பேழுந்த ஞாட்பினு ளாளா ளேதீர்த்தோடித் தாக்கி யேறிதர வீழ்த்தரு மோண்குருதி கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்கைப்*போன்றனவே போர்க்கோடித் தானைப் போருபுன னீர்நாடன் ஆர்த்தம் ரட்ட களத்து.

* 'விளக்குப்போன்றனவே' என்றும் பாடம்.

கா

களவழி நாற்பது

(ப - ரை) போர் - போர்க்குரிய, கொடி - கொடியினையுடைய, தாணை - படையினை உடையவனை, பொரு - மோதுகின்ற, புனல் - நீரினையுடைய, நீர் நாடன் - காவீரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, அமர் - போரில், அட்ட - (பகைவரைக்) கொன்ற, களத்து - களத்தில், ஆர்ப்பு எழுந்த - ஆரவாரமிகுந்த, ஞாட்டின் உள் - போரின்கண், ஆள் ஆள் - ஆனும் ஆனும், எதிர்த்து ஓடி - எதிர்சென்றேடி, தாக்கி - பொருது, எறிதர - (படைகளை) வீசுதலால், வீழ்ச்சரும் - சொரியா என்ற, ஒள் குருதி - ஒள்ளிய உதிரம், கார்த்திகை சாறு இல் - கார்த்திகையிழாவில், கழிவிளக்கை - மிக்க விளக்கினை, போன்றன - ஒத்தன எ - று.

சாறு - விழா; இதனைச் 'சாறுதலைக்கொண்டென' என்னும் புறப்பாட்டானும், 'சாறயர்களத்து' என்னும் முருகாற்றுப் படையானும் அறிக. கார்த்திகை நாளில் நிரை நிரையாக விளக்கிட்டு விழாக் கொண்டாடும் வழக்கம் - மிக்கிருந்தது. இதனை 'குறுமுயன் மறுவிறங் கிளர மதிவிறைந், தறுமீன் சேறும் அகலீருள் நடுநாள், மறுகுவிளக் குறுத்து மாலை தாக்கிப் பழவிறன் முதார்ப் பலருடன் துவன்றிய, வீழ்வுட னயர வருகதி லம்ம' என்னும் அகப்பாட்டா எறிக. 'துளக்கில்கபா வீச்சரத்தான் ரெஞ்சார்த்திகை நாள்.....விளக்கிடு காணுதே போதியோ முப்பாவாய்' என்பது திருவெந்றித் தமிழ்மறை. கார்த்திகைக்கு மாலையில் விளக்கிவெது 'குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டனன்' என்று சிந்தாமணியிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. (கா)

காவி. நளிந்த கடவுட் டிமிழிரை போலேங்கும்

விளிந்தார் பிணங்குருதி யீர்க்குந் - தேளிந்து

தடற்றிடங் கோள்வாட்டையவிழுந் தார்க்கே(ய)
உடற்றியா ரட்ட களத்து.

(ப - ரை.) தெளிந்து - விளங்கி, தடறு - உறையினது, இடம் கொள் - இடத்தினைக்கொண்ட, வாள் - வாளையும், தலை அவிழும் - கட்டவீழ்க்க, தார் - மாலையையுடைய, சேய் - செங்கட்சோழன், உடற்றியார் - சினருட்டிய பகைவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நளிந்த - நீர் செறிந்த, கடல்உள் - கடலில், திமில் - தோணியையும், திரை - அலையையும், போல் - போல, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளிந்தார் - பட்டாருடைய, பிணம் - பிணக் குப்பையை, குருதி சர்க்கும் - உதிர வெள்ளம் இழாங்கும் எ - று.

* 'தடற்றிலங்கொள்வாள்' என்றும் பாடம்.

‘தடற்றிலங்க கொள்வாள்’ என்னும் பாடத்திற்கு உறையில் விளங்குகின்ற ‘ஓள்ளியவாள்’ என்று பொருளுரைக்க. நளிஞ்து - நளியென்னும் டரிச்சொல்லடியாக வந்த பெயரேச்சம்; நீர்மிக்க எனிலுமாம்; நளியென்பது பெருமையும், செறிவுமாதல் தொல் காப்பியத்தா ஏறிக. (எ)

குகை. இடைமருப்பின் விட்டேறிந்த வேலிகங்காண்* முழ்கிக் கடைமணி காண்வரத் தோற்றி—நடைமெலிந்து முக்கோட்ட போன்ற களிரேல்லா நீர்நாடன் புக்கம் ரட்ட களத்து.

(ப - ஈர.) நீர் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், அமர் புக்கு - போரிற் புகுந்து, அட்ட களத்து - (பகை வரைக) கொன்ற போர்க்களத்தில், மருப்பின் இடை - (யானை களின்) கொம்பினடுவே, விட்டு எறிந்த எஃகம் - விட்டெறிந்த வேல், கால் முழ்கி - காம்பு குளித்தலால், கடைமணி - (அவ் வேலின்) கடைமணி, காண்வர-விளங்க, களிரு எல்லாம்-யானைக ளேல்லாம், தோற்றி-தோன்றி, நடைமெலிந்து-நடை தளர்ந்து, முக்கோட்ட போன்ற - முன்று கொம்புகளையுடைய யானைகளை யொத்தன எ - று.

காழ் என்பதே சிறந்த பாடம். காழ் - காம்பு, முழ்கலான் என்பது முழ்கியெனத் திரிந்து கின்றது. முக்கோட்ட இது குறிப்பு வினைப்பெயர். (குகை)

உ. இரிசிறக ரீர்க்குப் பரப்பி யேருவை துகுதி பிணங்கவருந் தோற்றம்—அதிர்விலாசு‡ சீர்மூழாப் பண்ணமைப்பான் போன்ற புன்னூடன் நேராரை யட்ட களத்து.

(ப - ஈர.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், ரேராரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஏருவை - கழுகுகள், இரு சிறகர் - இரண்டு சிறகின் கண்ணுமுள்ள, சர்க்கு பரப்பி - சர்க்குகளைப் பரப்பி, குருதி - உதிரத்தோடு, பிணம் கவரும் - பிணங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும், தோற்றம் - காட்சி, அதிர்வு இலா - கலக்கமில்லாத, சீர் - ஒசையையுடைய, முழா - முழவினை, பண் அமைப்பான்-பண்ணமைப்பவனை, போன்ற - ஒத்தன எ - று. (உ)

சிறகர் - சுற்றுப்போலி,

* ‘எஃகங்காழ்’ என்றும் பாடம். † ‘தோன்றி’ என்றும் பாடம்.
‡ ‘தோற்றந்திரவிலா’ என்றும் பாடம்.

உக. இனைவே லேழின்மருமத் திங்கப்புண் கூர்ந்து
கணையலைக் கோல்கிய யானை—துணையிலவாய்த்
தொல்வலி யாற்றி த* துளங்கினவாய் மேல்ல
நிலங்கால் கவரு மலைபோன்ற செங்கட்
சினமால் போருத் களத்து.

(ப - ரெ.) சினம் - கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால் -
செங்கட்சோழன். பொருத் களத்து - போர் செய்த களத்தில்,
இனைவேல் - இனைத்த வேல்கள், எழில் மருமத்து - அழகிய
மார்பில், இங்க - அழுந்துதலால், புண்கூர்ந்து - புண்மிகுத்து,
கணை அலைக்கு-அம்பின் அலைப்புகளால், ஒல்கிய யானை - தளர்ந்த
யானைகள், துணை இலவாய் - (தமிழேற்கொண்ட) துணைவரை
யிலவாய், தொல் வலி - பண்டை வலியினின்று, ஆற்றி - நீங்கி,
தளங்கின ஆய் - நடுங்கி, மெல்ல - மெலல, நிலம் - நிலத்தை,
கால் கவரும் - காலாலே அகப்படுக்கும், மலைபோன்ற - மலையை
யொத்தன ஏ - று.

இங்கல் - அழுந்தல், அலை - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.
அலைக்கு - வேற்றுமை மயக்கம். (உக)

உல. இருநிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிநுதல்
ஆடியல் யானைத் தடக்கை யோளிறவாள்
ஓடா மறவர் துணிப்பத் துணிந்தவை
கோடுகோ கோண்மதியை நக்கும்பாம் போக்குமே
பாடா ரிடிமுருவிற் பாய்புன னோநாடன்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரெ.) பாடு ஆர் - ஓவி நிறைந்த, இடி - இடிபோன்ற,
முரசின்-முரசினையுடைய, பாய் புனல்-பாய்ந்து செல்லும் நீரினை
யுடைய, நீர் நாடன் - காவிரி நாட்டை யுடையவனுகிய செங்கட்
சோழன், கூடாரை-பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்
களத்தில், ஓளிற வாள்-விளங்கும் வாளையேந்திய, ஓடா மறவர்-
புறங்கொடாத வீரர்கள், வரி நுதல்-வரி பொருந்திய நெற்றியை
யுடைய, ஆடு இயல்-வெற்றி சேர்ந்த, யானை தடகை - யானையின்
நீண்ட கைகளை, துணிப்ப-துண்டேபடுத்த, துணிந்தவை - துண்டிக்
கப்பட்ட அவைகள், இருநிலம் சேர்ந்த - பெரிய. நிலத்தில்
விழுந்துகிடக்கும், குடைகீழ்-குடைகளின் அருகே (கிடப்பன).

* 'தொல்வலியிற்றீர்' என்பதுவே சிறந்த பாடம்.

கோடுகாள் - கலை நிறைந்த, ஓள் மதியை - ஓள்ளிய சந்திரனை, கக்கும் பாம்பு - தீண்டுகின்ற பாம்பினை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் எ - று.

குடைக்கீழ்க் கிடப்பன என ஒரு சொல் வருவிக்க. ஆடு - வென்றி; அசைதலும் ஆம். கோடு - பக்கம்; ஈண்டுக் கலையை யுணர்த்திற்று. 'கோடுதிரள் கொண்மு' என்பது காண்க. நீர் நாடு - பெயர்; நீர் - ஆகுபெயரும் ஆம். (22)

உங். எற்றி வயவ ரேறிய நுதல்பிளாந்து

நேய்த்தோர்ப் புனவு னிவங்தகளிற் ருடம்பு
சேக்கர்கோள் வானிற் கருங்கோண்மூப் போன்றவே
கோற்றவேற் றுனைக் கோடித்திண்டேர்ச் சேம்பியன்
சேற்றுரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேல் - வேலை யேந்திய, தானை - சேனையையும், கொடி திண் தேர் - கொடி கட்டிய வலிய தேரையுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், செற்றுரை - பக்கவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத் தில், வயவர் எற்றி எறிய - வீரர்கள் (படைக்கலங்களை) எடுத்து எறிய, நுகல் பிளங்கு - நெற்றி பிளத்தலால், நெய்த்தோர் புனல் உள் - உதிரி நீருள், நிவந்த - மூழ்கியெழுங்க, களிறு உடம்பு - யானைகளின் உடம்புகள், சேக்கர்கொள் வான்இல் - சேக்கர் வானத்தில், கரும் கொண்மு - கரிய மேகத்தை, போன்ற - ஒத்தன எ - று.

பிளத்தலால் என்பது பிளங்கெதனத் திரிக்குவின்றது. நெய்த் தோர் - குருதி. சேக்கர் - செங்கிறம். (உங்)

உங். திண்டோண் மறவ ரேறியத் திசைதோறும்
பைந்தலை பாரிற் புரள்பவை - நன்கேனைத்தும்
பேண்ணையங் தோட்டம் பேருவளி புக்கற்றே
கண்ணோர் கமழ்தோரியற் காவிரி நீர்நாடன்
நண்ணுரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) கண்ணூர் - கண்ணுறுக்கு நிறைந்த (காட்சிய யுடைய), கமழ் தெரியல் - மனக்கின்ற மாலையை (அணிந்த), காவிரி நீர்நாடன் - காவிரிநீர் நாட்டையுடைய (செங்கட்சோழன், கண்ணுரை - பக்கவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத் தில், திண்டோள் - வலிய தோனையுடைய, மறவர் - வீரர்கள், எறிய - (வாளால்) எறிதலால், திசைதோறும் - திசைகள்தோறும்).

பார் இல் - பூமியில், பைஞ்தலை - கரிய தலைகள், புரள்பவை - புரஞ்வன், நன்கு எனித்து உம் - மிகவும், பெண்ணை தோட்டம் - பனங்காட்டில், பெருவளி - பெருங்காற்று, புக்கது அற்று - புக்க செயலை யொத்தன எ - று.

பசுமை - கருமைமேல் நின்றது. அம் - சாரியை புக்கதற்று என்பது புக்கற்று என்றுயது. பனங்தோட்டத்திற் பெருவளி புக்கால் காய்கள் உதிர்ந்து புரஞ்மாறு போலத் தலைகள் புரண்டன என்க. (25)

உடு. மலைகலங்கப் பாயு மலைபோ னிலைகொள்ளாக் குஞ்சரம் பாயக் கோடியேழுந்து போங்குபு வானாங் துடைப்பன போன்ற புன்னடன் மேவாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மலை கலங்க - மலைகள் கலங்க, பாயும் - பாயா னின்ற, மலைபோல் - மலைகள்போல, னிலைகொள்ளா - னிலைகொண்டு. குஞ்சரம் பாய - யானைகள் பாய்தலால், கொடி - (அவற்றின் மிசை கட்டப்பெற்ற) கொடிகள், எழுந்து - மேல் எழுந்து பொங்குபு - விளங்கா னின்று, வானம் - வானத்தை, துடைப்பன போன்ற - துடைப்பனவற்றை யொத்திருந்தன எ - று.

மலைகலங்கப் பாயுமலைபோல் என்றது இல்பொருஞ்வமம் - கொடி துடைப்பன போன்ற என்க. (26)

உசு. எவ்வாயு மோடி வயவர் துணித்திட்ட கைவாயிற் கோண்டேழுந்த செஞ்சேவிப் புன்சேவல் ஜவாய் வயநாகங் கவ்வி விசக்ம்பிவருஞ் சேவலா யுவணத்திற் ரேன்றும் புன்னடன் தேவ்வரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், எ வாய் உம் ஓடி - எவ்விடத்தும் சென்று, வயவர் - வீரர்கள், துணித்திட்ட - துணித்த, கை - கைகளை, வாய்இல் - (தமது) வாயில், கொண்டு எழுந்த - கவ்விக்கொண்டு மேலெழுந்த, செம்செவி - சிவந்த செவிகளையுடைய, புல் சேவல் - புல்லிய பருந்தின் சேவல்கள், ஜ வாய் - ஜங்து வாயையுடைய, வயம் நாகம் - வலியையுடைய பாம்பை, கவ்வி - கவ்விக்கொண்டு,

விசும்பு இவரும் - வானிலே பறந்து செல்லும், செம் வாய் - சிவந்த வாயையுடைய, உவணத்தில் - கருடனைப்போல, தோன்றும் - தோன்று நிற்கும் எ - ரு.

புன்மை - புற்கென்ற நிறம். உவணத்தில் என்பழி இல் ஒப்புப்பொருட்டு. (உசு)

உள். சேஞ்சேற்றுட் சேல்யானை சீறி மிதித்தலால் ஒண்செங் குருதிகள் தொக்கீண்டி நின்றவை பூநிர் வியன்றமிடாப்ஸ் போன்ற புனரைடன் மேவாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், செம் சேறு உள் - (உதிரத்தாற் சேறுபட்ட) செஞ்சேற்றில், செல் யானை - செல்லுகின்ற யானைகள், சீறி மிதித்தலால் - வெகுண்டு மிதித்தலால் (குழிந்த இடங்களில்), தொக்கு ஈண்டி நின்றவை - ஒருங்கு தொக்கு நின்ற, ஒள் - ஒள் வளிய, செம் குருதிகள் - சிவந்த உதிரங்கள், பூவியன்ற - செம்புக் களையாக்கிய, நீர்மிடா - நீர்மிடாவை, போன்ற - ஒத்தன எ - ரு.

குழிந்த இடங்களில் என்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. பூநிர் வியன்றமிடா - செம் பூக்களையுடைய நீரினை யுடைய அகன்றமிடா எனினும் ஒக்கும். தொக்கு ஈண்டி - ஒரு பொருளான. (உள்)

உசு. ஓடா மறவ ருத்து மதஞ்சேருக்கிப் பீடுடை வாளார்த் பிறங்கிய ஞாட்பினுட் கேடகத்தோ டற்ற தடக்கைகோண்டு டோடி இகலன்வாய்த் துற்றியிட் தோற்ற மயலார்க்குக் கண்ணுடி காண்பாரிற் ரேன்றும் புனரைடன் நண்ணுரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், நண்ணுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், ஒருத்து - கோபித்து, மதம் செருக்கி - களிப்பால் மிகுங்து, பீடு

* 'பூவியன்ற நீர்மிடா' என்று பாடங்கொள்ளுதல் வேண்டும். † 'வாளர்' என்றும், ‡ 'ஓரி இகலன்வாய்' என்றும், \$ 'வாய் துற்றிய' என்றும் பாடம்.

உடை - பெருமயையுடைய, வாளார் - வாளேங்தினவராய், பிறங்கிய - போர் செய்த, ஞாட்பிள்ளூன், போரின்கண், கேடகத் தோடு அற்ற - கேடகத்தோடறுபட்ட, தட கை - நீண்ட கைகளை. கொண்டுசென்று, இகலன் - ஓரிகள், வாய் துற்றிய-(தமது) வாயிற் கவ்விய; தோற்றும் - காட்சி, அயலார்க்கு - அயலில் நீண்றவர்க்கு, கண்ணுடி காண்பார் இல் - கண்ணுடி காண்பாரைப் போல, தோன்றும் - தோன்றுங்கும் எ - ரு.

பிறங்குதல் போர்செய்தலை யுணர்த்திற்று. அயலார்க்குத் தோன்றும் என்க. (உச)

உகூ. கடிகாவிற் காற்றுற் றேறிய வேடிபட்டு
வீற்றுவீற் றேடு மயிலினம்போல்—நாற்றிசையும்
கேளி ரிழந்தா ரலஹபவே செங்கட்
சினமால் போருத் களத்து.

(ப - ரை.) செங்கண் - சிவங்த கண்களையும், சினம் - வெகு ஸியையுமுடைய, மால் - செங்கட்சோழன், பொருத் களத்து - போர் செய்த களத்தில், கடிகாஇல் - மரங்கள் செறிந்த சோலையில், காற்று உற்று ஏறிய - காற்று மிக்கு ஏறிதலால், வெடிபட்டு - அஞ்சி, வீற்று வீற்று ஒடும் - வேறு வேறுக ஒடும், மயில் இனம் போல் - மயிலின் கூட்டம்போல், நால்திசைஉம் - நான்கு திசையிலும், கேளிர் இழந்தார் - கொழுநரையிழந்த மகளிர், அலறுப - அலருங்கப்பர் எ - ரு.

வீறு - வேறு; 'சோறுடைக் கையர் வீற்று வீற்றியங்கும்' எனப் புறத்தில் வருவது காண்க. செங்கண்மால் என இயைத்துப் பெயராக்குதலும் ஆம். நாற்றிசையும் அலறுப என்க. அலறுப - பலர்பால் முற்று. (உகூ)

ந.ா. மடங்க வெறிந்து மலையுருட்டு நீர்போல்
தடங்கோண்ட வொண்குருதி கோல்களி றீர்க்கு
மடங்கா மற்மொயம்பிற்க் செங்கட் சினமால்
அடங்காரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) மடங்கா - மடங்குதலில்லாத, மறம் - மறத்தினையுடைய, மொய்ம்பு இன் - மார்பினையும். செம் கண் - சிவங்த கண்ணினையும், சினம் - கோபத்தையும் உடைய, மால் - செங்கட்சோழன், அடங்காரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்

* 'மடங்கன் மறமொயம்பின்' என்றும் பாடம்.

தில், மலை மடங்க எறிந்து - மலைகள் மறிய எறிந்து, உருட்டும் நீர் போல் - (அம் மலைகளை) உருட்டுகின்ற வெள்ளத்தைப்போல, தடம்கொண்ட - பரந்த, ஒன் குருதி - ஒன்ஸிய உதிர வெள்ளம், கொல் களிறு - கொல்லப்பட்ட யானைகளை, சர்க்கும் - இழுத்துச் செல்லாவிற்கும் எ - று.

மறம் மொய்ம்பு - முறையே வீரமும் வலியும் எனினும் பொருந்தும். மடங்கல் என்னும் பாடத்திற்குச் சிங்கம்போல என்றும், மடங்குதல் அல்லாத என்றும் பொருள் கொள்ளலாகும். கொல் களிறு - கொலைத் தொழிலையுடைய யானை எனினும் அமையும். செங்கண் என்பதற்கு மேலுரைத்தமை காண்க. (ந. 0)

நக. ஓடா மறவ ரேறிய நுதல்பிளாந்த
கோடேந்து கோல்களிற்றுக் குட்பத் தேழிலோடை
மின்னுக் கோடியின் மினிரும் புன்னை
ஒன்னுரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், ஒன்னுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், எறிய - வேவினை யெறிதலால், நுசல் பிளாந்த - நெற்றி பிளாந்த, கோடு ஏந்து - கொம்பினை யேங்கிய, கொல் களிறு - கொல்லும் யானையின், கும்பத்து - மத்தகத்தில் (கட்டிய), எழில் ஒடை - அழிய பட்டம், மின்னுகொடி இல் - (முகிலின்கண்) மின்னற்கொடி போல, மினிரும் - விளங்கா நிற்கும் எ - று.

பிளாந்தகளிறு, ஏந்துகளிறு எனத் தனித்தனி முடிக்க. பிளாந்த - பிளக்கப்பட்ட. மின்னுக்கொடி - 'தொழிற் பெயரியல், என்பதனான் உகரம் பெற்றது. (நக)

ந. 2. மையின்மா மேனி நிலமேன்னு நல்லவள் [தீர்ந்த செய்யது போர்த்தாள்போற் சேவ்வந்தாள்* - போய் பூந்தார் முரசிற் போருபுன ணீர்நாடன் காயந்தாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புதார் - பூமாலையினையும், முரச இன் - வெற்றி முரசினையுடைய, பொய்தீர்ந்த - வறத்தவில்லாத, பொரு - (கரையோடு) மோதும், புனல் - நீரினையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், காயந்தாரை - வெகுண்ட பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மை

* 'செவ்வென்றுள்' என்றும் பாடம்.

இல் - குற்றமில்லாத, மாமேனி - அழகிய மேனியையுடைய, ஸில்ம் என்னும் உல்லவன் - பூமி என்னு மாது, செய்யது - சிவங்த போர்வையை, போர்த்தானபோல் - போர்த்தான் போல, செவ் வந்தான் - செங்கிற மெய்தினுள் எ - று.

நிலத்தை மக்ரூவாகக் கூறுதல் மரபு. “ செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலங், தில்லாளி னாடி விடும் ” என்பதும் சிந்திக் கற்பாலது. செய்யாது - குறிப்பு வினைப்பெயர். செவ்வந்தான் - செவ்வரல் பகுதி. செவ்வென்றான் எனின் செவ்வென் பகுதி. முரசினையுடைய நாடன் என்க. பொய் தீர்ந்த என்பதனை ‘வானம் பொய்யாது’ என்புழிப்போலக், கொளக. காவிரியின் பொய்யாமையை ‘கரியவன் புகையீலும்.....ஓவிறந் தொலிக்கும்’ என்னும் நாடுகாண்காதை யடிகளானநிக. (ந.ஏ)

ந.ஏ. போய்கை யுடைந்து புனல்பாய்ந்த வாயேல்லா நேய்த லிடையிடை வாளை பிறழ்வனபோல் ஜிதிலங் கேஃகி னவிரோளிவா டாயினவே கோய்கவன் மாவிற் கொடித்திண்டேர்ச் சேம்பியன் தேவ்வரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) கொய் - கத்திரித்த, சுவல் - புறமயிரையுடைய, மா இன் - குதிரையீனையும், கொடி - கொடிகட்டிய, தின் தேர் - வலிய தேரினைமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், தெவ் - வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், பொய்கை உடைந்து - பொய்கைக் கரையுடைதலால். புனல் பாய்ந்த - (அதன்கண்ணுள்ள) நீர்பரந்த, வாய் எல்லாம் - இட மேல்லாம், நெய்தல் - (மலர்ந்த) நெய்தல் பூக்களின், இடை இடை - நடுவே நடுவே, வாளை பிறழ்வனபோல் - வாளை மீன்கள் பிறழ்தல்போல, ஜது இலங்கு - அழகியதாய் வீளங்கானின்ற, எஃகுஇன் - வேலோடு, அவ்ர் ஓளி - வீளங்கும் ஓளியையுடைய, வாள் தாயின - வாள் பறந்தன எ - று.

ஜது அஃறினை யொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்று எச்சமாய் இலங்கு என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சன் கொண்டது, ஜ பகுதி, து ஓன் றன்பால் விகுதி. தாயின அஃறினைப் பலவின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று; தாவு பகுதி இன் இடைநிலை, வகரம் யகரமாய்த் திரிந்தது. (ந.ஏ)

ந.ஏ. இன்றிய ஞாட்பினு ளேற்றேழுந்த மைந்தர் கடரிலங் கேஃக மேறியச்சோர்ந் துக்க

குடர்கோண்டு * வாங்குக் குறுநரி கந்தில்
தோடரோடு கோணும் புரையு மடர்பைப்பட்ட
சேய்பொரு தட்ட களத்து.

(ப - ரெ.) அடர் - தகட்டுவடிவாகிய, பைம் பூண் - பசிய அணிகலத்தினையுடைய, சேய் - செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட - போர்செய்து கொன்ற, களத்து - களத்தின்கண், இனரிய ஞாட்பின் உள் - தொடர்ந்து கெருங்கிய போரில், ஏற்று எழுந்த - எதிர்த்தெழுந்த, மைந்தர் - வீரர்கள், சுடர் இலங்கு - ஜிளிவிளாங்காங்கிற, எஃகம் - வேல்களை, எறிய - எறிதலால், சோர்ந்து உக்க - சரிந்து சிந்திய, குருடர்கொண்டு - (வீரர்களின்) குடர்களைக் கவ்விக்கொண்டு, வாங்கும் - இழுக்கும், குறுநரி - குறுநரிகள், கந்துஇல் - தூணிலே (கட்டப்பட்ட), தொடர் ஒடு - சங்கிலியோடு (நின்ற), கோணும் புரையும் - கோணும்களை யொக்கும் எ - று.

இனரிய - இனர் பகுதி, இன் இடைநிலை கடைகுறைந்து நின்றது. கோணுய வேட்டமாடும் நாய். குறு நரி - நரியின் ஓர்வகை; 'குறுநரி பட்டற்றுல்' என்பது கஸி. அடர் - தகடு. (நச)

நடு. சேவ்வரைச் சென்னி யரிமாடே டவ்வரை ஒல்கி யுருமிற் துடைந்தற்றுன் - மல்கிக் கரைகோண் றிழித்தூஉங் காவிரி நாடன் உரைசா ஹடம்பிடி மூழ்க வரசோ (ட) அரசுவா வீழ்ந்த களத்து. (நடு)

(ப - ரெ.) மல்கி - மிகுந்து, கரை கொன்று - கரைகளை யழித்து, இழித்தரும் - செல்லும், காவிரிநாடன் - காவிரி நாட்டை யுடைய செங்கட்சோழனது, உரைசால் - புகழமைக்க, உடம்பிடி மூழ்க - வேல்கள் குளிப்ப, அரசுஒடு - அரசுரோடு, அரசுவா - (பட்டம்பெற்ற) யானைகள், வீழ்ந்த களத்து - மறிந்துவிழ்ந்த களத்தின்கண் (அங்குனம் விழுந்தமை), செம் வரை - செவ்விய மலையின், சென்னி - உச்சியிலுள்ள, அரிமான் ஒடு - சிங்கத்துடன், அ வரை - அந்த மலை, ஒல்கி - தளர்ந்து; உருமிற்கு - இடியேற் றிற்கு, உடைந்தற்று - அழிந்தாற்போலும் எ - று.

அரசர்க்கு அரிமானும், யானைக்கு மலையும் உவமம். உடைந்தால் என்பது உடைந்து என நின்றது. (நடு)

* 'குடர் கொடு' என்றும் பாடம்.

ந.கூ. ஓடு உவம னுற்பிலின்றி யோத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கோண்டாள்
மாவுதைப்ப மாற்றூர் குடையேலாங் கீழ்மேலா
ஆவுதை காளாம்பி போன்ற புனாடுடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(ப - ரெ.) காவிரி நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங் கட்சோழன், கழுமலம் - கழுமலமென்னும் ஊரினை, கொண்ட நாள் - கைக்கொண்ட நாளில், புனல் நாடன் - அவன், மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மா உதைப்ப - குதிரைகளுதைத்தலால்; மாற்றூர் - பகைவரின், குடையெல்லாம் - குடைகளெல்லாம், கீழ்மேல் ஆய் - கீழ்மேலாகி, ஆ உதை - ஆனிரைகளா வுதைக்கப்பட்ட, காளாம்பி போன்ற - காளாம்பியை யொத்தன, உவமன் - அவ்வுவமை, உற்வு இன்றி - மாறுபாடில்லாமல், ஒத்தது - பொருந்தியது எ - று.

முதலடி முற்றுமோனை, ‘ஓ’ வென்பது சிறப்புணர்த்திற்று. புனாடுடன் என்பது சுட்டு. உவமன் என்புழிச் சுட்டு வருவிக்க, கழுமலம் சேரநாட்டகத்ததோர் ஊராதல் வேண்டும். ‘நந்தே ரக்குட்டுவன் கழுமலம்’ என்பதும் காண்க. (ந.கூ.)

ந.எ. அரசர் பிணங்கான்ற நேய்த்தோர் முரசோடு
முத்துடைக் கோட்ட களிறீர்ப்பு—எத்திசையும்
பொவம் புணரம்பி போன்ற புனாடுடன்
தேவ்வரை யட்ட களத்து.

(ப - ரெ.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தேவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அரசர் பிணம் - அரசர் பிணங்கள், கான்ற - சிந்திய, நெய்த்தோர் - உதிரவெள்ளங்கள், எ திசைஹம் - எல்லாத்திசைகளிலும், முரசூடு - முரசினேடு, முத்துஉடை - முத்தினையுடைய, கோட்ட - கொம்புகளையுடைய, களிறு - யானைகளை, சர்ப்பு - இமுப்ப (அவைகள்); பொவம் - கடலையும், புணர் - (அக்கடலைச்) சார்ந்த, அம்பி - மரக்கலங்களையும், போன்ற - ஒத்தன எ - று.

அரசரின் உடல் மறிந்து கிடப்பதனை அரசர் பிணம் என்றார். முரசினையும் களிற்றினையும் சர்ப்ப என்க. அவையெனச் சுட்டு வருவிக்க. கோட்ட குறிப்புப் பெயரெச்சம். (ந.எ)

ந.அ. பருமப் பணியேருத்திற் பல்யானை புண்கூர்ந்(து) உருமேறி பாம்பிற் புரஞ்சு—சேருமோய்ம்பிற் போன்னார மார்பிற் புணைகழற்காற் சேம்பியன் துன்னரை யட்ட களத்து.

(ப - ரை.) செரு மொய்ம்பு இன் - போர் வலியினையும், பொன் ஆரம் - பொன்னற் செய்த ஆரத்தை யணிந்த, மார்பு இன் - மார்பினையும், புணைகழல்கால் - கட்டிய வீரக்கழலினை யுடைய காவினையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், துன் னரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - காள்ற போர்களத்தில். பருமம் - பண்ணினையும், பணை-பருத்த; எருத்து இன் - பிடரினையுமுடைய, பல் யானை- பல யானைகள், புண்கூர்ந்து - (படைகளால்) புண் மிகுதலால், உரும் ஏறி - இடியேற்று வெறியப்பட்ட, பாம்பு இன் - பாம்பு போல, புரஞ்சு - புரளாங்கும் ஏ - று.

பருமம்-இப்பணை. பாம்பின் - ஜந்தனுருபு ஒப்புப் பொருட்டு. எருத்தின் முதலியவற்றில் சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதலை. ‘மெல்லெழுத்து மகுவழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘மெய்பெற’ என்பதனுற் கொள்ப. (ந.அ.)

ந.க. மைந்துகால் யாத்து மயங்கிய ஞாட்பினுட் புய்ந்துகால் போகிப் புலான்முகந்த வேண்குடை பஞ்சிபேய் தாலமே போன்ற புன்னுடன் வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து.

(ப - ரை.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், வஞ்சி கோ - வஞ்சி யரசனுகியசேரரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்களத்தில், மைந்து - (வீரர்கள் தங்கள்) மறவர்கள், கால் யாத்து-காலைத் தலை செய்தலால், மயங்கிய-போகாது மிடைந்த, ஞாட்பின் உள் - போரின்கண், கால் புய்ந்து போகி - காம்பு பறிந்து போகப்பட்டு, புலால் முகந்த - செந்தசையை முகந்த, வெண்குடை - வெள்ளைக் குடைகள், பஞ்சிபெய் - செம் பஞ்சக் குழம்பு பெய்த, தாலம் ஏ போன்ற - தாலத்தையே யொத்தன ஏ - று.

தாலம் - வட்டில், புய்ந்து - புய் பகுதி, ‘புய்த்தெறி நெடுங்கழை’ என்பது புறம். (ந.க.)

ச.ஏ. வெள்ளிவேண் ஞாஞ்சிலான் ஞால முழுவனபோல் எல்லாக் களிறு நிலஞ்சேர்ந்த—பலவேற் பணைமுழங்கு போர்த்தானைச் செங்கட் சினமால் கணைமாரி பெய்த களத்து.

(க-ப-ரை.) பல்வேல் - பல வேவினையும், பனை முழங்கு - முரசு முழங்காங்கிற, போர் தாஜை-போர்ச்சேஜையையும், சினம் - கோபத்தையு முடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், களை மாரி - அம்பு மழை, பெய்த களத்து - பெய்த போர்க்களத்தில், வெள்ளி - வெள்ளியாற் செய்த, வெள்ளாஞ்சிலால் - வெள்ளிய கலப்பையால், நூலம் உழுவன்போல்-நிலத்தை யுமுதலபோல, களிரு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், நிலம் சேர்ந்த - (முகங் கவிழ்ந்து) நிலத்தைச் சேர்ந்தன எ - று. (ச0)

யானையின் வெண்கோடுகள் வெள்ளிநாஞ்சில் போன்றன. மாரி பெய்தவழி நிலம் உழுதலாகிய செயல் நினைப்பிக்கப் பட்டது.

சக. வேணிறத் திங்க வயவரா லேறுண்டு கானிலங் கோள்ளாக் கலங்கிச் சேவிசாய்த்து மாநிலங் கூறு மறைகேட்ப போன்றவே பாடா ரிடிமுரசிற் பாப்புன னீர்நாடன் கூடாரையட்ட களத்து.

(ப-ரை.) பாடுஆர்-ஒவி நிறைந்த, இடி-இடியேறுபோன்ற, முரசுஇன் - முரசினை யுடைய, பாய் புனல் - பாய்ந்து செல்லும் நீர்ஜையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், கூடாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், வேல் - வேலானது, நிறத்து இங்க - மார்பி வழுந்த, வயவரால் - வீரரால், ஏறுண்டு - குத்தப்பட்டு, கால் நிலம் கொள்ளாது - கால்கள் தளர்ந்து, கலங்கி - வீழ்ந்து, செவி சாய்த்து-செவிசீனச் சாய்த்து, (யானைகள் கிடத்தல்), மா நிலம் - பெரிய நிலமகள், கூறும் - உபதேசிக்கும், மறை - உபதேச மொழியை, கேட்ப போன்ற - கேட்டலை யொத்தன எ - று.

மறை-மந்திரம், மறைந்த பொருளுடையது. செவி சாய்த்து என்பதனால் அது கேட்கு முறையையுணர்த்தப்பட்டது, அவாய் நிலையாற் சில சொற்கள் வருவீக்கப்பட்டன. (சக)

(க-க) களவுழி நாற்பது முறை - மாரி மாபவினாலெலு ஸாநு ஸாக்கிற்று ஸ்ரீராமே முற்றும். முகிக க்ராமங்கள் பக்கங்கள் காலைத்திரபவு குங்குமியைப் பக்கங்கள் கும்பு ரீவாக்கீ

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

கலையிலூப்புவி

கலை

அஞ்சனக்

அரசர்

ஆர்ப்பெழுந்த

இடைமருப்பின்

இணரிய

இணைவே

இருசிறக

இருஷிலஞ்

உருவக்கடுங்

எவ்வாயு

எற்றிலவயவ

ஓமுக்குங்

ஓஒஉவம

ஓடாமறவரு

ஓடாமறவரெறி

ஓவாக்கணை

கடிகாவிற்

கவளங்கோள்

கழுமிய

கொல்யாணை

செஞ்சேற்றுட்

க

க

கீடு, க

கூ

கூ

கூ

கூ, கூ

பாகாவுசிபக்கம்

உக்குங்கூ

உங்

உபீங்கள்

உக்குங்கூ

உக்குங்

உபீங்கள்

உக்குங்

உக்குங்கூ

உக்குங்

உபீங்கள்

உக்குங்கூ

உக்குங்

கலையிலூப்புவி

கலை

கூட்டுரசு

கூட்டுரசு

கூட்டோன்

கூடிகைணை

பக்கம்

அருஞ்சொல்கராதி

செய்யுளைணை

உயங்கும்

உரறி

உருத்து

உருமெறி

உருமெற்றந்து

உருவ

உருவிழுந்து

உமக்கி

செய்யுளைணை

உயங்கும்

உரறி

உருத்து

உருமெறி

உருமெற்றந்து

உருவ

உருவிழுந்து

உமக்கி

செய்யுளன்		செய்யுளன்	
உவணம்	உசு	துளங்கினவாய்	உசு
எஃகம்	உடுங்கு	துன்னரை	நடு
எருத்தின்	நாசு	தூறு	நாசு
எருவை	உடுங்கு	தெரியல்	உச
எறுண்டு	நாங்கரி சக	தெவ்வரை	உசு, நந், நள்
இல்கி	க, கடு, நடு	நண்ணுரை	உசு, உஅ
இல்கிய	உடுங்கு	நனிந்த	நனிசு கஅ
இளிறு	நாஞ்சு	நாஞ்சில்	நாஞ்சு சா
கந்தில்	நாஞ்சு	நாள்ஞாயிறு	நாஞ்சு க
கடவி	நாஞ்சுக்கா	நாற்	நாற்
கழுமிய	நாஞ்சப்பங்கா	நெய்த்தோர்	நள்
களிறு	நாஞ்சுக் க	நெரிதர	அ
கார்த்திகை	நாஞ்சுகள்	நேராரை	உா
குக்கில்	நாஞ்சு	நீர்தூம்பு	நாஞ்சு 2.
குஞ்சரம்	நாஞ்சுங்கு	பரிதி	நாஞ்சு ச
குருதி	நாஞ்சுங்கு	பருமம்	நாஞ்சு கசு, நாசு
கேளிர்	நாஞ்சுங்கு	பிறங்க	நாஞ்சு, கடு
கொண்டு	நாஞ்சு	புல்லாரை	நாஞ்சு உஅ
கொய்	நந்	புவல்	கந்
கோடுகீழ்	நாஞ்சுங்கு	பைந்தலீ	நாஞ்சு உசு
சிரல்	நாஞ்சு	பொருநரை	நாஞ்சு எ
சுடர்	நாஞ்சு	பொவம்	நள்
சுவல்	நந்	மாப்ந்து	க
செருமொய்ம்பு	கந்	மாய்ப்ப	அ
ஞாட்பினுள்	உ, அ, சக	முருக்கி	ச, கடு
ஞாலஞ்சோர்	கந்	மொய்ம்பிள்	நா.0
தச்சன்	கடு	வயம்	உசு
ஞாலம்	கந்	வயவர்	க
தடறு	கஅ	வரை	கந், உந்
தப்பியார்	க	வினிந்தார்	கஅ
திமில்	கஅ	வெடிபட்டு	உசு
துப்பு	மலுங்குக	வேழம்	கடு

நூ
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு

நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு
நாஞ்சு

கழக வெளியீடு : சடி

பதி னைண் கீ ம்க்கணக்கு

கலைர் இயற்றிய

இண்ண நாற்பரு

நாவலர் ந மு வேங்கடசாமி நட்டாரவர்கள்
உரையுடன்

INTRODUCTION

திருநேல்வேலித் தேன்னிந்திய
சைவசித்தாந்த ஞாற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநேல்வேலி-6 சேண்டை-1.

1964

கடுக்காவேரி முத்துசாமி வேங்கடையில் நாட்டர் (1881—1944)

(C) THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,

தினாந்தி நெடுஞ்செழியன்

Ed 1 Dec 1924

Ed 2 April 1935

Reprints:

Feb 1941; Mar 1945; July 1948;
Oct 1950; June 1956; Aug 1960;
Mar 1964

O31,1C31

K4

INNA NARPPATHU

யடிக்கிளங்கு கீலைவால்வருடி
பாநிப்பில் மூடுக குப்பிப்பு குருத்திலை
பூ-ஏந்தா பூ-கீலைவால்வருடி

Paari Achakam, Madras-1

முகவரை

இன்று நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களியற்றிய கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இறையனர் கனவிய மூரையிற் கடைச்சங்கப் புலவர் பாடியவற்றைக் கூறிவருமிடத்தே கீழ்க்கணக்குகள் குறிக்கப்பட்டிலவேனும், பின்னுளோர் பலரும் அவையும் சங்கத்தார் பாடிய வென்றே துணித்து எட்டுக் கொகை, பந்துப் பாட்டு, பதினேள் கீர்க்கணக்கு என எண்ணி வருகின்றனர். கீழ்க்கணக்கியற்றிய ஆசிரியர்களுள்கிலர், கூடலூர் கிழர் முதலிய சிலர் சங்கத்துச் சான்றே ரென்பது ஒருதலை. கீழ்க்கணக்குப் பதினெட்ட்டென்பது, தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில்,

“வனப்பிய ரூனே வகுக்குங் காலைச்

சின்மென் மொழியாற் ரூய பனுவலோ
தம்மை தானே யதினிமிர் பின்றே”

என்னும் சூத்திர வுரையிற் பேராரியரும், நஷ்டிருங்கிளியரும் உரைக்குமாற்றுன்றியலாவது. அவை அம்மையென்னும் வனப் படைய வாதலும் அவ்வரையாற் றெளியப்படும்; பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியனபற்றி மேற்கணக் கெனவும் கீழ்க்கணக்கெனவும் பின்னுள்ளோர் வகைப்படுத்தின ராவர்,

“அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி

யறம்பொரு ஸின்ப மடுக்கி யவ்வத்

திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

என்பது பன்னிரு பாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்டாவன : நாலடியார், நான் மணிக்கடிகை, இன்ன நாற்பது, இரியலை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐஞ்தினை யைம்பது, தினைகிமாழி யைம்பது, ஐஞ்தினை யெழுபது, தினைமாலை நாற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

“நாலடி நான்மணி நானுற்ப தைந்தினைமுப்

பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுலம்

இன்னிலைசாற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே

கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்னும் வெண்பாவா னறிக். இதில் 'நால்' என்பதைனை 'ஜங்கினை' என்பதன் முன்னுங் கூட்டி நாலீங்கினையெனக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் இன்னிலையை விடுத்துக் கைங்கிலையை ஒன்றுக்கு வர். மற்றுஞ் சிலர் ஜங்கினையை ஜங்கு நூலெனக்கொண்டு இன்னிலை, கைங்கிலை இரண்டைனையும் ஒழித்திடுவர். அவர், 'தினைமாலை' என்பதொரு நூல் பழைய வரைகளாற் கருதப்பட்டு வேண்டுமென்பர். முற்குறித்த வெண்பாவில் 'ஜங்கதொகை' 'இன்னிலை' 'மெய்ந்கிலை' 'கைங்கிலையோடாம்' 'நன்னிலையாம்' என்றிவ்வாறெல்லாம் பாடவேற்றுமையும் காட்டுவர். கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்ட்டேயாதல் வேண்டுமென்னுங் கொள்கையால் இவ் விடர்ப்பாடுகள் விளைகின்றன.

இனி, இன்னு நாற்பது என்னும் இந்நாலை யியற்றினார்கல்லிசைப் புலவராகிய கபில ரென்பார். இவரது காலம் கி.பி. 50 முதல் 125 வரை ஆதல் வேண்டும். இவர் தமிழ்நாட்டு அந்தணருள் ஒருவர். இவர் அந்தணரென்பது 'புலன்முக்கற்ற-அந்தணைன்' (புறம். கடக) என யாரேக்கந்து நப்பசலையார் இவரைப் புகழ்ந்து கூறியிருத்தலானும், இவரே பாரிமகளிரை ஶஸ்கிக்கோள், இருங்கோவேள் என்பவர்களிடம் கொண்டு சென்று, அவர்களை மணங்து கொள்ளுமாறு வேண்டியபொழுது, 'யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்' (புறம். 200) என்றும், 'அந்தணன் புலவன் கொண்டுவங் தனனே' (புறம். 20க) என்றும் தம்மைக் கூறிக்கொண்டிருத்தலானும் பெறப்படுவதாகும். இவரது சமயம் சைவமே. இவர் இந்நாற் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவபெருமானை உத்து வேறு கடவுளரையுங் கூறியிருப்பது இவர்க்கு ஏனைக் கடவுளர்பால் வேறுப்பின்றென்பது மாத்திரையேயன்றி விருப்புண் டென்பதைனையும் புலப்படுத்தாநிற்கும். சமயங்களின் கொள்கைகளும், சமயநெறி கிறபோர் நோக்கங்களும் அவ்வக்கால இயல்புக்கும் ஏனைச் சார்புகளுக்கும் ஏற்பப் பிழை சீன்றியோ பிழையாகவோ வேறுபாடெய்தி வருதல் உன்மை கானும் விருப்புடன் நனுகி ஆராய்ச்சி செய்வார்க்குப் பூலனுகும்.

இனி, இவரியற்றிய பாட்டுகள் சங்கத்தார் தொகுத்த எடுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும்

மூன்று வகுப்பிலும் உள்ளன. பல நாறு புலவர்கள் பாடிய செம்யுட்களில் இவர் பாடியன ஏறக்குறையப் பதினெண்றி வொருபங்காக இருத்தலும், அவை ஒவ்வொரு தொகையிலும் சேர்ந்திருத்தலும் இவரது பாட்டியற்றும் பெருமையையும் நன்மதிப்பையும் புலப்படுத்துகின்றன. இவரியற்றிய குறிஞ்சிப்பாட்டும், குறிஞ்சிக்கவியும் இயற்கை வளங்களை யெழில் பெற எடுத்துரைப்பதில் இணையற்ற பெருமை வாய்ந்தன. தமிழ்ச்சுவையறியாதிருந்த ஆரியவரசன் பிரகத்தனுக்கு இவர் குறிஞ்சிப்பாட்டியற்றித் தமிழ் அறிவுறுத்தினார் என்பதிலிருந்து, தமிழின்பால் இவருக்கிருந்த பெரும் பற்றும், ஏனோரும் தமிழினையறிந் தின்புறவேண்டு மென்னும் இவரது பெரு விருப்பமும், தமிழின் சுவையறியாதோரும் அறிந்து புலவராதும்படி தெருட்டவல்ல இவரது பேராற்றலும் புலனுகின்றன. நீச்சிதூர்க்கிளியர் சேஷுவரையர், பரிமேலழகர் முதலிய உரையாசிரியன்மாரெல் லாரும் ஆரும் வேற்றுமைச் செம்யுட்கிழமைக்குக் ‘கபிலரது பாட்டு’ என்று உதாரணங்காட்டியுள்ளார்களென்றால் இங்ஙனம் சான்றேர் பலர்க்கும் எடுத்துக்காட்டாக முன்னிற்றற் குரிய இவர் பாட்டுக்களின் அருமை பெருமைகளை எங்ஙனம் அளவிட்டுரைக்கலாகும்?

இவ்வாறு புலமையிற்கிறந்துவிளங்கிய இவ்வாசிரியர் அன்பு. அருள். வாய்மை முதலிய உயர்குண்ணெல்லாம் ஒருங்கமையைப் பெற்றவராயும் இருந்தார். இவரது பாட்டியற்றும் வன்மையையும், வாய்மையையும், மனத் தூய்மையையும். புகழ்மேம்பாட்டையும் சங்கத்துச் சான்றேர்களே ஒருங்கொப்பப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்கள்.

“உலகுடன் றிரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை

வாய்மொழிக் கமிள்ளி”

(அகம். எஅ)

என நக்கிறீரும்,

“அரசுவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய

மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெங் நாவின்

உவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சின்

நனவிற் பாடிய நல்லிசைக்

கமிள்ளி” (பதிற்றுப்பத்து. அடு)

எனப் பெருங்குஞ்சார் கிழாரும்.

“தாழாது என்ற மூலமாக சிறுபிள்ளை குழந்தை செறுத்த செய்யுட் செய்சென் நாவின் வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” (புறம். ருக்) எனப் பொருந்திலீண்டோலூம்,

“நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம் பிறந்த மக்கட் புலனமுக் கற்ற வந்த ஜூனன் பிறந்த இரங்துசெல் மாக்கட் கிணியிட. வின்றிப் பிடக் பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்” (புறம். கஉன) எனவும்,

“பொய்யா நாவிற் கபிலன்” (புறம். கஈ) எனவும் மாரேக்கந்து நப்பச்சௌயாரும் பாடியிருத்தல் காண்க.

இங்நனம் புலவரெல்லாரும் போற்றும் புலமையும் சான்றன்மையும் உடையராய இவர்பால், அக்காலத்து வேந்தர்களும் வள்ளல்களும் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருத்தல் வேண்டும்! வரையா வள்ளன்மையால் நிலமுழுதும் புகழ் பரப்பிய பறம்பிற் கோமானுகிய வேள்பாரி இவரை ஆருயிர்த் துணையாகக் கொண் டொழுகினமையே, இவர்பால் அவ் வள்ளல் வைத்த பெருமதிப் புக்குச் சான்றுகும். சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாந்தியாதன் என்னும் வேந்தர் பெருமான், இவர் பாடிய ஒரு பத்துப் பாடல் களுக்குப் பரிசிலாக நூரூயிரம் காணம் கொடுத்ததன்றி. ஒரு மலைமீதேறிக் கண்ட நாடெல்லாம் கொடுத்தான் என்றால், அவ் வரசன் இவர்பால் வைத்த மதிப்பினை அளவிடலாகுமோ? மாந்தரநுஸே ஸீரும்போறை யென்ற சேரர்பெருமான் இப் புலவர் பெருந்தகை தமது காலத்தில் இல்லாது போனமைக்கு மனங்கவன்று “தாழாது. செறுத்த செய்யுட் செப்சென் நாவின் வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன், இன்றுள் ணையின் நன்றுமன்” என்று இரங்கிக் கூறினன். இது கேட்ட பொருந்திலீண்டோலும் என்ற புலவர் அவ்வரசனைப் பாடுங்கால் இதனைக் கொண்டு மொழிந்தனர்.

இன்னனம் புலவரும், மன்னரும் போற்றும் புகழமைந்த இவர் தொல்லாணை நல்லாசிரியரும் ஆவர். இது, தமிழினை மதி

யாது கூறிய குயக்கொண்டான் பெரும் பிறிதுறுமாறு நக்கீர் தாம் பாடிய அங்கதப் பாட்டினுள்.

“முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி”

என்று, அருந்தவக் கொள்கை அகத்தியனுரோடு ஒப்பவைத்து வாழ்த்தி, இவரது ஆணை பிழையாமை காட்டினமையாற் றெளி யப்படும். இவ் வாசிரியரது வரலாற்றின் விரிவையும், குறிஞ்சிப் பாட்டு முதலியவற்றின் ஆராய்ச்சியையும் யானெழுதிய கபிலர் என்னும் உரை நூலால் கன்கு அறியலாகும்.

இனி, இந்நால் கடவுள்வாழ்த்து உட்பட நாற்பத்தொரு வெண்பாக்களை யுடையது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பாட்டும் இன்னது இன்னது ‘இன்னு’ எனக் கூறுதலின். இஃது இன்னு நாற்பது எனப் பெய ரெய்திற்று. இதற்கெதிராக இன்னது இன்னது ‘இனிது’ எனக் கூறும் பாக்களையுடைய நூல் இனியவை நாற்பது என வழங்குகிறது. இவற்றுள் ஒன்று மற்றென்றைப் பார்த்துப் பாடியதாகும் எனக் கருதற்கு இடனுண்டு. இவ் வாசிரியர் துன்பின் மூலங்கள் இன்னின்ன வெனக் கண்டு, அவற்றையே தொகுத்தெடுத்துக் கூறியிருப்பது பாராட்டற் பாலதொன்றும். மக்கள் யாவரும், தாம் விரும்புவது இன்பமே யாயினும் இன்ப துன்பங்களின் காரணங்களை யறிந்து ஏற்ற பெற்றி நடவாமையால். துன்பமே பெரிதும் எய்துகின்றனர். இஃது எக்காலத்திற்கும் பொதுவாக ஒக்கும். இன்பத்தின் காரணத்தை யறிந்து மேற்கொள்ளுதலினும், முதற்கட்செய்யற் பாலது, துன்பத்தின் காரணத்தை யறிந்து அதனின் நீங்குதலாகும். ஆதலாற்றுள் அந்தனமை பூண்ட கபிலர் துன்’ன் மூலங்களைத் தொகுத்துரைப்பாராயின ரென்க.

இந்நால், திருக்குறள் முதலியன போன்று, கூறவேண்டும் பொருள்களை யெல்லாம் அடைவுபட வகுத்துக் கூறவந்ததன்று; ஆகவின் இதனை, அவற்றேருடே ஒப்பித்துப் பார்த்தல் பொருந்தாது. ஒரு பேரறிஞர் ஒருவாரூருக் உலகியலை விரைந்து நோக்குங்கால், அவருள்ளத்தில் இன்னுவெனத் தோன்றியவைகள், இதில், அவ்வப்படியே வைக்கப்பட்டுள்ளன வென்றே கொள்ளல்

வேண்டும். இதில் நீதிகளல்லாமல், சிற்சில மக்களியற்கை முதலியவும் கூறப்பட்டுள். ஒரே கருத்துப் பலவிடத்தில் வெவ்வேறு தொடர்களாற் கூறப்பட்டு மிருக்கிறது. இதிலுள்ள ‘இன்னை’ என்னுஞ் சொற்கு யாண்டும் துன்பம் என்றே பொருள் கூறிவங்திருப்பினும், சிலவிடத்து ‘இனிமையன்று’ எனவும், சில விடத்துத் ‘தகுதியன்று’ எனவும் இங்ஙனமாக ஏற்றபெற்ற கருத்துக் கொள்ளவேண்டும். கள்ளுண்டல், கவருடல், ஊனுண்டல் என்பன இதிற் கடியப்பட்டுள்ளன. இந்நாலில் வந்துள்ள ‘ஊனைத்தின் றானைப் பெருக்குதல் முன்னின்னு,’ ‘குழவிகளுற்ற பிணியின்னு,’ ‘கல்லா ரூரைக்குங் கருமப் பொருளின்னு’ என்னுஞ் தொடர்க்கோடு. இவியலை நாற்பதில் வந்துள்ள ‘ஊனைத்தின் றானைப் பெருக்காமை முன்னினிதே.’ ‘குழவி பிணியின்றி வாழ்த வினிதே,’ ‘கற்றறிந்தார் கூறுங் கருமப் பொருளினிதே’ என்னுஞ் தொடர்கள் ஒற்றுமையுறுதல் காண்க.

இந்நாற்குப் பழைய பொழிப்புரை யொன்றுள்ளது. சின்னளின் முன்புஞ் சிலர் உரை யெழுதிவெளிப்படுத்தி மிருக்கின்றனர். நம் தமிழன்னைக்கு அரிய தொண்டுகள் பல ஆற்றிப் போற்றிவரும் நீருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் குக்கத்தினர் விரும்பியவாறு இப் புதியவரை பலமேற்கோண்டன் என்னால் எழுதப்பெறுவதாயிற்று. பல சுவடிகள் பார்த்துப் பாட வேற்றுமையும் காட்டப்பெற்றுள்ளது. இதிற் காணப் படும் குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருளி எனக்கு ஊக்கமளிக்குமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

“ஞால சின்புக மேமிக வேண்டும்தென்

ஞல வாயி அறையுமெம் மாதியே,”

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

ஒன்று கூடிய தோழா தார்க்கின்ன
போற்பனை வெள்ளையே * யுள்ளா தோழிகின்ன
சக்கரத் தானை மறப்பின்னு† வாங்கின்ன

—
திருச்சிற்றம்பலம் ரூபி கூடுதல் நிலை

இன்னு நாற்பறு

கடவுள் வாழ்த்து

க. முக்கட் பகவன் அடிதோழா தார்க்கின்ன
போற்பனை வெள்ளையே * யுள்ளா தோழிகின்ன
சக்கரத் தானை மறப்பின்னு† வாங்கின்ன
சத்தியான் ரூடோழா தார்க்கு.

(பதவி) முக்கண் பகவன் - மூன்று கண்களையுடைய
இறைவனுகிய சிவபெருமானுடைய, அடி - திருவடிகளை.
தோழாதார்க்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, இன்னு - துங்ப முண்டாம்;
பொன் பனை வெள்ளையை-அழகிய பனைக் கொடியை
ஏடையவனுகிய பலராமனை, உள்ளாது - ஸ்ரீனியாமல். ஒழுகு-
கடத்தல், இன்னு - துங்பமாம்; சக்கரத்தானை - திகிரிப்படையை
யுடையவனுகிய மாயோனை, மறப்பு - மறத்தல், இன்னு - துங்பமாம்;
ஆங்கு-அவ்வாறே, சத்தியான் - வேற்படையை யுடையவ
னுகிய முருகக்கடவுளின், தாள் - திருவடிகளை, தோழாதார்க்கு -
வணங்காதவர்களுக்கு, இன்னு - துங்ப முண்டாகும் எ - று.

முக்கண் - பகலவன் திங்கள் எரி யென்னும் முச்சுடராகிய
மூன்று நாட்டங்கள். பகவன் - பகம் எனப்படும் ஆறு குணங்களை
யும் உடையவன். அறுகுணங்மாவன : முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம்.
இயற்கையுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல்
என்பன. பகவன் என்பது பொதுப்பெயராயினும் ‘முக்கண்’
என்னுங் குறிப்பால் இறைவனை யுணர்த்திற்று; இறைவனுக்கு
உண்மையும் ஏனையர்க்கு முகமனும் எனக் கொள்ளலுமாம்.

(பாடம்.) * பொற்பனை வெள்ளையை. பொற்பனை[‡] லூர் தியை.

† மன்றப்பின்னுது.

“சுற்றுவல் னுயரிய வெரிமரு எவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் ரேருநுங்
கடல்வார் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெங் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு
மண் னுறு திருமணி புரையு மேனி
விண் னுயர் புட்கொடி வீறல்வெய் யோனு
மணிமயி னுயரிய மாரு வென்றிப்
பினிமுக ஓர் தி யொன்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
ரேலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளும்”

என்னும் புறப்பாட்டால் பலராமனைக் கூறுதல் தமிழ் வழக்காது அனார்க். பலராமன் வெண்ணிற முடையனுகலின் வெள்ளை எனப்பட்டான். பொற்பன்னூர் தி என்னும் பாடத்திற்கு அழகிய அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமன் என்று பொருள் கூறிக் கொள்க. இனியவை நாற்பதில் அயனையும் வாழ்த்தினமைகான்க. ஒழுகு : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (க)

நூல்

க. பந்தமில் லாத மனையின் வனப்பின்னு
தந்தையில் லாத புதல்வ னழகின்னு
அந்தண ரில்லிருந் தாணின்னு * வாங்கின்னு
மந்திரம் வாயா விடின்.

(ப - ரை.) பந்தம் இல்லாத - சுற்றமில்லாத, மனையின் - இல்லாழக்கையின், வனப்பு - அழகானது, இன்னு துன்பமாம், தந்தை யில்லாத - பிதா இல்லாத, புதல்வன் - பிள்ளையில து, அழகு - அழகானது, இன்னு - துன்பமாம்; அந்தணர் - துற வோர், இல் இருந்து - வீட்டிலிருந்து, ஊண் - உண் னுதல், இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, மந்திரம் - மறை மொழியாய் மந்திரங்கள், வாயாவிடின் - பயனளிக்காவிடின். இன்னு - துன்பமாம் ஏ - று.

பந்தம் - கட்டு ; சுற்றத்திற்காயிற்று, மனை-மனைவாழக்கை; அதன் வனப்பாவது செல்வம். “சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவாழு கல் செல்வந்தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்” என்பவாகலின் சுற்றமில்லாத மனையின் வனப்பு இன்னவாயிற்று. இனி. அன் பில்லாத இல்லாளின் அழகு, இன்னவாம் எனினும் அமையும். ‘தந்தையொடு கல்வி போம்’ ஆதலின் ‘தந்தையில்லாத’ என்ற தனுல் கல்விப் பேற்றை யிமுந்த, என்னும் பொருள்கொள்ளப்

(பாடம்) * ஊணின்னது.

படும். அந்தனர் - துறவோர். இதனை, ‘அந்தன ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ், செந்தன்மை பூண்டொழுக லான்’ என்னும் போய்யா மொழியா னறிக. துறவறத்தினர் காட்டில் கனி கிழங்கு முதலிய உண்டலேனும், நாட்டில் ஒருவழித் தங்காது திரிந்து இரங்துண்டலேனும், செயற்பாலரன்றி, ஒரு மனையின் கட்டங்கி யுண்ணற்பால ரஸ்ல ரெங்க. மந்திரம் இன்ன தென் பதனை “நிறைமொழி யாந்த ராணையிற் கிளந்த - மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப” என்னும் தொல்காப்பியத்தா னறிக. மந்திரம் அமைச்சரது சூழ்ச்சி எனப் பொருள் கோடலும் ஆம்; சூழாது செய்யும் வினை துன்பம் பயக்கு மென்பது கருத்து.

உ. பார்ப்பாரிற் கோழியு நாயும் புகலின்னு

ஆர்த்த மனைவி யடங்காமை நன்கின்னு

பாத்தில் புடைவை யுடையின்னு * வாங்கின்னு
காப்பாற்று வேந்த னுலது.

(ப - ர.) பார்ப்பார் - பார்ப்பாருடைய, இல் - மனையில், கோழியும் நாயும் - , புகல் - நுழைதல், இன்னு - துன்பமாம் ; ஆர்த்த - கலியானஞ் செய்துகொண்ட, மனைவி - மனையாள், அடங்காமை - (கொழுநனுக்கு) அடங்கி நடவாமை, நன்கு இன்னு - மிகவுங் துன்பமாம் ; பாத்து இல் - பகுப்பு இல்லாத, புடைவை - புடைவையை, உடை - உடுத்தல், இன்னு - துன்பமாம், ஆங்கு - அவ்வாறே, காப்பாற்று - (குடிகளைக்) காவாத, வேந்தன் - அரசு னுடைய, உலகு - நாடு, இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

பார்ப்பாரிலிற் கோழியும் நாயும் புகலாகா தென்பதனை ‘மனையறை கோழியொடு ஞுமலி துன்னது’ என்னும் பெரும்பா னுற்றுப்படை யடியானு மறிக. ஆர்த்தல் - கட்டுதல் ; அது தொடர்புண்டாமாறு கலியானஞ் செய்து கொள்ஞுதலை யுணர்த்திற்று. அடங்காமை - ஏறியென் றெதிர் சிற்றல் முதலியன. பாத்து - பகுத்து என்பதன் மருசு : சண்டுத் தொழிற் பெயர். சிலப்பதீகாரந்தில் ‘பாத்தில் பழும்போருள்’ என வருதலுங் காண்க. புடைவை - ஆடவருடையையும் குறிக்கும். ‘பாத்தல் புடைவை யுடையின்னு’ என்றதனற் சொல்லியது ஒன்றுடுத்தலாகா தென்பதாம். ‘ஓன்றம் ருடுக்கை’ என்னும் பெரும்பாறுற்றி ஒன்றுடாமையே தகுதி யென்பது காட்டி சிற்கின்றது. காப்பு ஆற்று - காத்தலைச் செய்யாத : ஒரு சொல்லுமாம்.

(பாடம்) * உடையின்னது.

ந. கோடுங்கோல் மற்மன்னர் கீழ்வாழ்த் விண்ண
நெடேர் புணையின்றி நீஞ்துத் விண்ண
கடுமோழி யாளர் தொடர்பின்னு விண்ண
தமோழி வாழ்த் வுயிர்க்கு.

(ப - ரை.) கொடுங்கோல் - கொடுங்கோல் செலுத்தும்,
மறம்-கொலைத்தொழிலையுடைய, மன்னர்கீழ்-அரசரது ஆட்சியின்
சீர். வாழ்தல் - வாழ்வது, இன்னு - துன்பமாம்; நெடேர் - மிக்க
சீரை, புணை இன்றி - தெப்பமில்லாமல், நீஞ்துதல் - கடங்கு
செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம்; கடுமொழியாளர் - வன்சொல்
கூறுவோரது. தொடர்பு - நட்பு, இன்னு - துன்பமாம்; உயிர்க்கு -
உயிர்களுக்கு, தடுமாறி - மனத்தடுமாற்ற மடைந்து, வாழ்தல் -
வாழ்வது, இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

கொடுங்கோல் - வளைந்த கோல்; அரச நீதியாகிய முறை
யினேச் செங்கோல் என்றும், முறையின்மையைக் கொடுங்கோல்
என்றும் கூறுதல் வழக்கு: இவை ஒப்பினாகிய பெயர். மன்னர்
என்பது அவரது ஆட்சிக்காயிற்று. கடுமொழியாளர் - மிகுதிக்
கண் கழறிக் கூறுமுறையன்றி, எப்பொழுதும் வன்சொல்லே கூறு
யியல்பினர் என்றபடி. தடுமாற்றம் - வறுமை முதலியவற்றூ
ஆண்டாகும் மனவைமைதி யின்மையாகிய துன்பம். உயிரென்றது
சன்டு மக்களுயிரை.

ச. ஏருதி வழிவர்க்குப் போகீர மின்னு
கருவிகண் மாறிப் புறங்கோடுத்த விண்ண
திருவுடை யாரைச் சேறவின்னு விண்ண
பேருவலியாக் கின்னு சேயல்.

(ப - ரை.) ஏருது இல் - (உழவுக்குரிய) ஏருது இல்லாத.
உழவுர்க்கு - உழுதொழிலாளர்க்கு, போகு சரம் - அருகிய சரம்,
இன்னு - துன்பமாம்; கருவி-படையின் தொகுதி, கண்மாறி - ஸிலை
யழிந்து, புறங்கொடுத்தல் - முதுகு காட்டுதல், இன்னு - துன்பக்
தருவ தாகும்: திரு உடையாரை - (மிக்க) செல்வமுடையவர்
போல். செறல்-செற்றங்கொள்ளல், இன்னு-துன்பங்க் தருவதாகும்;
பெருவலியார்க்கு - மிக்க திறலுடையார்க்கு, இன்னு செயல் -
தீமை செய்தல், இன்னு - துன்பங்க் தருவதாகும் எ - று.

போகுதல் - அருகுதல், ஒழித்தல்; 'மள்ளர் மலைத்தல் போகிய'
என்புழி இப் பொருட்டாதல் காண்க. கருவி - தொகுதி;
சன்டுப் படையது தொகுதி யென்க. கண்மாறி : ஒரு சொல்;

‘ஆங்கவன்ங் கெளை யகன்று கண்மாறி’ என்புழிப்போல. இனி, கண்மாறி யென்பதற்கு அரசனிடத் தன்பின்றி எனப் பொருள் கொள்ள வுமாம். கருவிகள் மாறி எனப் பிரித்தல் பொருந்து மேற் கொள்க. பெருவலியார் - பொருள் படை முதலிவற்றுற் பெருவலி யுடையராய் அரசரும், தவத்தால் ஒன்னார்த் தெற்றும் உவங்தாகரை யாக்கலுமாம். பெருவலி பெற்றுடையராய் முனி வரும் ஆம்; பெருவலியார்க் கிண்ண செயல் துன்பங் தரும் என்பதனைக், ‘கூற்றத்தைக் கையால் விநித்தற்று வாற்றுவார்க், காற்றுதா ரின்று செயல்’ என்னுங் திருவள்ளுவப்பயன்று மறிக.

ஞ. சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்ன
உறைசேர்* பழங்கூரை சேர்ந்தோழுக லின்ன
முறையின்றி யானு மரசின்ன லின்ன
முறையின்றிச் செய்யும் வினை.

(ப - ரை.) சிறை இல் - வேலியில்லாத, கரும்பினை - கரும்புப் பயிரை. காத்து ஒம்பல் - பாதுகாத்தல், இன்னு - துன்பமாம்; உறைசேர் - மழுமத்துளி ஒழுகுதலையுடைய, பழங்கூரை - பழைய கூரையையுடைய மனையில், சேர்ந்து ஒழுகல் - பொருந்தி வாழ் தல், இன்னு - துன்பமாம்; முறை இன்றி - நீதி யில்லாமல், ஆனாலும் - ஆனாகின்ற, அரசு - அரசாது ஆட்சி, இன்னு - துன்பமாம்; முறை இன்றி - குழ்தவில்லாமல், செய்யும் வினை - செய்யுங் கரும், இன்னு துன்பங் தருவதாகும், ஏ - று.

காத்தோம்பல்: ஒரு பொரு விருசொல். உறைசேர் பழங்கூரை என்றது செய்கையிற்கு சிதைவுற்று மழைநீர் உள்ளிழுஞ்சு சிறு கூரையினை. அரசு - அரசனுமாம். அரசன் முறையில்லாயின் முறையிழுத்தலானே யன்றி மழையின்கையாலும் நாடு துன்புறம்; முறைகோடி யன்னவன் செய்யி வூறைகோடி, யோல்லாது வானம் பேயல்’ என்பது கான்க. அமைச்சருடன் மறைவிற் செய்யப்படுவதாகவின் குழ்ச்சி மறையெனப்பட்டது.

கூ. அறமனத்தார் கூறுங் கடுமோழியு மின்னாட்
மறமனத்தார் ஞாட்பின் மடிந்தோழுக லின்ன
இமேபை யுடையார் கோடையின்ன லின்ன
கோடும்பா டேடையார்வாய்ச் சோல்.

(ப - ரை.) அறம் மனத்தார் - அறத்தை விரும்பும் நெஞ்சத் தினர். கூறும் - சொல் லுகின்ற, கடுமோழியும்-கடுஞ் சொல் லும்,

(பாடம்) * புரைசேர். † கடு மொழி பின்னு.

இன்னு - துன்பமாம் ; மறம் மனத்தார் - வீரத் தன்மையையுடைய நெஞ்சத்தினர், நாட்பில்-போரின்கண், மதிந்து ஒழுகல்-சோம்பி இருத்தல், இன்னு - துன்பமாம் ; இடும்பை உடையார் - வறுமை உடையாரது, கொடை - சுகைத் தன்மை, இன்னு - துன்பமாம் ; கொடும்பாடு உடையார் - கொடுமையுடையாரது, வாய்ச்சொல் - வாயிற் சொல்லும், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

‘அழுக்கா றவாவெகுளி யின்றுசூ இன்கும், இழுக்கா வியன்ற தறம்’ என்பவாகவின் அறமனத்தார் கூறுங் கடுமொழியும் இன்ன வாயிற்று. உம்மை : எச்சப்பொருளது. இடும்பை - துன்பம் ; சண்டுக் காரணமாய வறுமைமேல் நின்றது. ‘வளமிளாப் போற் தந்து வள்ளுமை குற்றம்’ என்று பிற சான்றேருங் கூறினர். கொடும்பாடு - கொடுமை : ஒரு சொல். ‘அஞ்சூகாடும்பாடுக் கெய்து’ என்பது நிருசிற்றற்பஸ்க் கோவையார் ; எடுவு விலை யின்மையும் ஆம். வாய்ச்சொல் என வேண்டாது கூறியது தீமையே பயின்ற தென வேண்டியது முடித்தற்கு. வாய்ச்சொல்லும் என்னும் உம்மை தொக்கது.

எ. ஆற்ற லிலாதான் பிடித்த படையின்னு

நாற்ற மிலாத மலரி னழகின்னு

தேற்ற மிலாதான் ருணிவின்னு வாங்கின்னு
மாற்ற மறியா னுரை.

(ப - ஏ) ஆற்றல் இலாதான் - வலியில்லாதவன், பிடித்த படை - கையிற்பிடித்த படைக்கலம், இன்னு - துன்பமாம் ; நாற்றம் இலாத - மனமில்லாத, மலரின் அழுகு - பூவின் அழகானது, இன்னு - துன்பமாம் ; தேற்றம் இலாதான் - தெளிவு இல்லாத வன், துணிவு - ஒரு வினை செய்யத்துணைதல், இன்னு - துன்பமாம் ; ஆங்கு - அவ்வாறே, மாற்றம் - சொல்லின் கூறுபாட்டினை, அறியான் - அறியாதவனது, உரை - சொல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

ஆற்றல் - சண்டு ஆண்மை யென்னும் ஆம் ; ‘வாளொடென் வள்ளுண ரஸர்க்கு’ என்பது காண்க. தேற்றம் - ஆராய்ந்து தெளிதல் ; ‘தெளிவி லதைந் தொடங்கார்’ என்பது வாடுறை வாற்றது. மாற்றம் - பேசு முறைமை யென்றும், எதிருரைக்கும் மொழி யென்றும் கூறலுமாம்.

ஆ. பகல்போவு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னு

நகையாய நண்பினர் நாரின்மை யின்னு

இகலி னேழுந்தவ ரோட்டின்னு வின்னு

நயமின் மனத்தவர் நட்டு.

(ப - ரெ.) பகல்போலும் - ஞாயிறுபோலும், நெஞ்சத்தார் - மனமுடையார், பண்பு இன்மை - பண்பில்லா திருத்தல். இன்னை - துன்பமாம்; நகை ஆய - நகுதலையுடைய, நண்பினர் - நட்பாளர். நார் இன்னம் - அன்பில்லா திருத்தல், இன்னை - துன்பமாம், இக் வின் எழுங்தவர் - பேரரின்கண் ஏற்றெழுங்தவர், ஒட்டு - புறங்காட்டியோடுதல், இன்னை - துன்பமாம்; நயம் இல் - நீதியில்லாத, மனத்தவர் - நெஞ்சினையுடையாரது; நட்பு - கேள்மை, இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

பகல்போலும் நெஞ்சம் - ஞாயிறு திரிபின்றி ஒரு பெற்றித் தாதல் போலத் திரிபில்லாத வாய்மையையுடைய நெஞ்சம்; 'ஞாயிற்ள வாய்மையும்' என்பது புறம். இனி நுகத்தின் பகலாணி போல் நடுவுங்கிலை யுடைய நெஞ்சம் எனினும் பொருந்தும். 'நெடுந்தக்குதுப் பகல்போல், நடுவு நின்ற நல்லெஞ்சிஸ்டேர்' என்பது பட்டினப்பாலி. பண்பாவது உலகவியற்கை யறிக்கு யாவரொடும் பொருந்தி நடக்கும் முறைமை. "பண்பெளப் படுவது பாடற்றிந் தொழுகல்" என்பது கல்தொரைக். தூய மனமுடையரேனும் உலகத்தோடு பொருந்தி நடவாழமை தீதென்பதாம். நகையாய நண்பிறர் நாரின்மையாவது, முகத்தால் நகுதல் செய்து அகத்தே அன்பு சுருங்குதல். நயம் - நீதி யென்னும் பொருள்தாதலைத் திருக்குறட் பரிமேலழகரை நோக்கித் தெளிக்; இனிமை யெனவும் விருப்பம் எனவும் பொருள் கூறலும் ஆம்.

கூ. கள்ளில்லா முதார் களிகட்டு நன்கீன்னை

வள்ளால்க ஸின்மை பரிசிலர்க்கு முன்னின்னை

வண்மை யிலாளர் வனப்பின்னை வாங்கீன்னை

பண்ணில் புரவி பரிப்பு.

(ப - ரெ.) கள் இல்லா - கள் இல்லாத, முதார் - பழைமையாகிய ஊர், களிகட்டு - கள்ளுண்டு களிப்பார்க்கு, நன்கு இன்னை - மிகவுங் துன்பமாம்; வள்ளல்கள் - வள்ளியோர், இன்மை - இல்லா திருத்தல். பரிசிலர்க்கு - (பரிசில் பெறும்) இரவலர்க்கு, முன் இன்னை - மிகவுங் துன்பமாம்; வண்மை இலாளர் - சகைக்குண மில்லாதவர்களுடைய, வனப்பு - அழகு, இன்னை - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, பண் இல் - கலனை யில்லாத, புரவி - குதிரை. பரிப்பு - தாங்குதல், இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

களிகட்டு இன்னை என்றது எடுத்துக்காட்டு மாத்திரையே. களித்த லென்னுஞ் சொல் கள்ளுண்டு மகிழ்தல் என்னும் பொருளில் முன் வழங்கியது; இக் காலத்தே பொதுப்பட மகிழ்தல் என்னும் பொருள்தாயிற்று. களி - கள்ளுண்போன். முன்:

மிகுதி யென்னும் பொருளது. பண் - கலனை; இது கல்லையெனவும் வழங்கும்.

க. போருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்ன
இருள்கூர் சிறுநேறி தாந்தனிப்போக் கின்ன
அருளில்லார் தங்கட் சேலவின்ன வின்ன
போருளில்லார் வண்மை புரிவு.

(ப - ரை.) பொருள் உணர்வார் - (பாட்டின்) பொருளை அறியும் அறிவுடையார், இல்வழி-இல்லாத இடத்தில், பாட்டு உரைத் தல் - செய்யுளியற்றிக் கூறுதல், இன்ன - துன்பமாம்; இருள் கூர் - இருள் மிகுந்த, சிறு நெறி - சிறிய வழியிலே, தனி போக்கு - தனி யாகப் போகுதல், இன்ன - துன்பமாம்; அருள் இல்லார் தம்கண் - தண்ணளி யில்லாதவரிடத்தில், செலவு - (இரப்போர்) செல்லுதல்; இன்ன - துன்பமாம்; பொருள் இல்லார் - பொருளில்லாதவர், வண்மை புரிவு-சதலை விரும்புதல், இன்ன - துன்பமாம் எ-று.
புலவராயினர் பாட்டின் பொருளுணரும் அறிவில்லார்பால் தாம் அரிதிற் பாடிய பாட்டுக்களைக் கூறின், அவர் அவற்றின் பொருளை அறியாராகவின், தம்மை நன்கு மதித்தல் செய்யார்; அதுவேயன்றி இகழ்தலுஞ் செய்வர்; அவற்றின் மிக்க துன்பம் பிற்கிள்லை யாகவின் 'பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்ன' எனப்பட்டது.

'புலமிக் கவரப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனும்'

'கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவற்கு'

என்னும் பழமொழிச் செய்யுட்கள் இங்கே கருதற்பாலன. தாம் அசை. தம்சாரியை.

கக. உடம்பா டில்லாத மனைவிதோ என்ன*
இடனில் சிறியாரோ டியாத்தநன் பின்ன
இடங்கழி யாளர் தோடர்பின்ன வின்ன
கடனுடையார் காணப் புகல்.

(ப - ரை.) உடம்பாடு இலாத - உளம் பொருந்துதலில்லாத,
மனைவி தோள் - மனைவியின் தோளைச் சேர்தல், இன்ன - துன்ப

(பாடம்) * மனைவி தொழி லின்ன.

மாம்; இடன் இல் - விரிந்த வள்ளமில்லாத, சிறியாரோடு-சிறுமை யுடையாருடன், யாத்த நண்பு - பினித்த நட்பு; இன்னு - துன்பமாம்; இடங்கழியாளர் - மிக்க காமத்தினை யுடையாரது, தொடர் - சேர்க்கை, இன்னு - துன்பமாம்; கடன் உடையார் - கடன் கொடுத்தவர், காண - பார்க்குமாறு, புகல்-அவர்க்கெதிரே செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

மீணவிதோள் : இடக்கரடக்கல். ‘உடம்பா டினாவார் வாழ்க்கை குடங்கருட், பாம்போ டுடனுறைந் தற்று’ என்னுங் குறள் இங்கு சினைக்கப்பாலது. இட னென்றது சன்னடு உள்ள விரிவை யுணர்த்திற்று. குற்றியலிகரம் அலகு பெருதாயிற்று. இடங்கழி - உள்ளாம் நெறிப்படாதோடுதல்; கழிகாமம் என்பது கருத்து; ‘இடங்கழி காயமொட்டங்கள் இவி’ என்பது யளிமேகலை. சிலர் ‘விடங்களியாளர்’ எனப் பாடங்கொண்டு, விடம்போலும் கள்ளுண்டு களிப்போர் எனப் பொருள் கூறினர்; அது பொருங் தாமை யோர்க். ‘கடன் கொண்டான் ஜேஸ்றம் பொருள் தோண்றும்’ ஆகலின், ‘காணப்புகல் இன்னு’ என்றார்; கடன்படுதல் துன்பம் என்பது கருத்தாகக் கொள்க.

க. தலைதண்ட மாகச் சுரம்போத வின்ன

வலைசுமந் துண்பான் பேருமித மின்னு

புலையுள்ளி வாழ்த வுயிர்க்கின்னு வின்னு

முலையில்லாள் பெண்மை விழைவு.

(ப - ரை.) தலை தண்டம் ஆக - தலை அறுபடும்படி, சுரம் போதல் - காட்டின்கட் செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம், வலை சுமந்து - வலையைக் கூமந்து, உண்பான் - அதனால் உண்டு வாழ்வானது, பெருமிதம் - செருக்கு, இன்னு - துன்பமாம்; புலை - புலால் உண்ணுதலை. உள்ளி - விரும்பி, வாழ்தல் - வாழ்வது, உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, இன்னு - துன்பமாம். முலை இல்லாள் - முலையில்லாதவள், பெண்மை - பெண்தன்மையை, விழைவு - விரும்புதல். இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

வலைசுமந்து என்னுங் காரணம் காரியத்தின்மேற்று. புலை - புன்மை: தன்னுயி ரோம்பப் பிறவுயிர் கொன்றுனல் சிறுமையாகவின், அது புலை யெனப்படும். பெண்மை விழைவு இன்னு என்றது கடைபோகாதாகவின். ‘கலாதாள் சோற்கா முறதல் முலையிரண்டு, மிலாதாள் பெள்காழற் றற்று’ என்பதுங் காண்க.

க. மணியிலாக் குஞ்சரம் வேங்தூர்த வின்னு

துணியில்லார் சோல்லுங் தறுகண்மை யின்னு

பணியாத மன்னர்ப் பணிவின்னு வின்னு
பினியன்னார் வாழு மனை.

(ப - ரெ.) மனி இலா - (ஓசையினால் தன் வருகையைப் பிறர்க்கு அறிவிக்கும்) மனியை அணியப்பெறுத, குஞ்சரம் - யானையை, வேங்கு - அரசன். ஊர் தல் - ஏறிச் செல்லுதல், இன்னை - துன்பமாம்; துணிவு இல்லார் - பகையை வெல்லுங் துணிவில்லாதார். சொல்லும் - கூறும், தறுகண்மை - வீரமொழி கள், இன்னை - துன்பமாம். பணியாத - வணங்கத்தகாத. மன்னர் - அரசரை, பணிவு - வணங்குதல். இன்னை - துன்பமாம்; பினி அன்னார் - (கணவருக்குப்) பினிபோலும் மனையியர். வாழும் மனை - வாழ்கின்ற இல், இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

சொல்லும் என்றதனால் தறுகண்மை மொழிக்காயிற்று; வஞ்சினமும் ஆம். பணியாத மன்னராவார் தம்மிற் ரூம்க்தோர். பணி தல் - இன்சொல்லும் கொடையும். 'என்னாத வேண்ணீச் செய்ய வேண்டுந் தம்மொடு கொள்ளாத கொள்ளா தூங்கு' என்றபடி, தாம் வலீயராய் வைத்து மெலிய பகைவரை வணங்குதல் என்னற் கேதுவாகவின் 'பணிவின்று' என்றார். 'மன்னர் பணிவு' என்று பாடமாயின், அகத்தே பணிதலில்லாத பகை மன்னரது புற வணக்கம் இன்னவாம் என்று பொருள் கூறிக்கொள்க. 'சொல் வணக்க யொன்றுர் கட்கொள்ளற்க. 'தொழுத கையுள்ளும் படை யோடுங்கும்' என்பன இங்கே கருதற்பாலன. பினிபோறல் - சிறு காலை அட்டில் புகாமை முதலியன.

கச. வண்ரோவி* யைம்பாலார் வஞ்சித்த வின்னை
துணர்தூங்கு மாவின் படேழு மின்னை
புணர்பாவை யன்னார் பிரிவின்னை வின்னை
உணர்வா ருணராக் கடை.

(ப - ரெ.) வணர் - குழந்தையையுடைய, ஒவி - தழைத்த, ஜூம்பாலார்-கூந்தலையுடைய மகளிர், வஞ்சித்தல் (தம் கணவரை, வஞ்சித் தொழுகுதல், இன்னை - துன்பமாம்; துணர் - கொத்தாக, தாங்கும் - தொங்குகின்ற, மாவின் - மாவினது, படு பழம்-தைந்து விழுந்த கனி, இன்னை - துன்பமாம்; புணர் - வேற்றுமையின்றிப் பொருந்திய, பாவை அன்னார்-பாவைபோலும் மகளிரது, பிரிவு-பிரிதல், இன்னை - துன்பமாம்; உணர்வார் - அறியுங் தன்மையர், உணராக் கடை - அறியாவிடத்து. இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

(பாடம்)* வண்ரோவி.

வணர்-வளைவு ; ஈண் டுக் குழற்சி. ஒலி-தழைத்தல் ; இஃதிப் பொருட்டாதலீ 'ஒலிநெடும் பீவி' என்னும் நடுநல்வாடையடி உரையானறிக. ஜம்பால் - ஜங்கு பகுப்பினை யுடையது. கூங்தல் ஜங்கு பகுப்பாவன : குழல், கொண்டை, சுருள், பனிச்சை, முடி யென்ப. இங்ஙனம் ஒரோவொருகால் ஒவ்வொருவகையாக வள்ளி. ஒரொப்பனையிற்குருனே ஜங்கு வகையாற் பிரித்து முடிக்கப்படுவது என்று கோடலும் ஆம். படு பழம்-செவ்வியழிந்து விழுந்த பழம். புணர்தல் அன்பால் நெஞ்சு கலத்தல்; மனம் பொருந்துதலும் ஆம். உணர்வார் - உணர்ந்து குறை தீர்க்கவல்லார்; பாட்டின் பொருள்றிவாரும் ஆம்.

கடு. புல்லார் புரவி மணியின்றி யூரவின்னு

கல்லா ருரைக்குங் கருமப் போருளின்னு

இல்லாதார் நல்ல விருப்பின்னு * வாங்கின்னு

பல்லாரு ணைப் படல்.

(ப - ரை.) புல்-புல்லை, ஆர்-உண்கின்ற; புரவி-குதிரையை, மணி இன்றி - மணி யில்லாமல், ஊர்வு - ஏறிச் செலுத்துதல். இன்னு - துண்பமாம்; கல்லார் உரைக்கும் - கல்வியில்லாதார் கூறும், கருமப் பொருள்-காரியத்தின் பயன், இன்னு-துண்பமாம்; இல்லாதார் - பொருளில்லாதவரது, நல்ல விருப்பு - நல்லவற்றை விரும்பும் விருப்பம், இன்னு - துண்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே. பல்லாருள் - பலர் நடுவே, நாணப்படல் - நாணப்படுதல், இன்னு - துண்பமாம் எ - று.

ஊர்வு: தொழிற்பெயர். பொருள் - பயன். நல்ல - அறம் நுகரப்படுவனவும் ஆம். நாணப்படல் - மானக்கே டெய்துதல்;

ககு. உண்ணாது வைக்கும் பேரூம்போருள் வைப்பின்னு

நண்ணைப் பகைவர் புணர்ச்சி நனியின்னு

கண்ணி லோருவன் வனப்பின்னு வாங்கின்னு

எண்ணிலான் சேய்யுங் கணக்கு.

(ப - ரை.) உண்ணாது வைக்கும் - நுகராது வைக்கும், பெரும் பொருள் வைப்பு - பெரிய பொருளின் வைப்பானது, இன்னு - துண்பமாம்; நண்ணு - உளம் பொருந்தாத, பகைவர் - பகைவரது, புணர்ச்சி - சேர்க்கை, நனி இன்னு - பிகவுங் துண்பமாம்; கண் இல் ஒருவன் - விழியில்லாத ஒருவனது, வனப்பு - அழகு, இன்னு - துண்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, எண் இலான்-

(பாடம்) * விழைவின்னு.

எண் னூல் பயிலாதவன், செய்யும் கணக்கு - இயற்றும் கணக்கு இன்னே - துன்பமாம் எ - று.

வைப்பு - புதைத்து வைப்பது. கண் - கண்ணேட்டமும் ஆம். என் - கணிதம்; நூலுக்காயிற்று. எண்ணிலான் என் பதற்குச் சூழ்ச்சித் திறனில்லான் என்றும், செய்யுங் கணக்கு என்பதற்குச் செய்யுங் காரியம் என்றும் பொருள் கூறலும் ஆம்.

க. ஆன்றவிந்த சான்றேருட் பேதை புகலின்னே

மான்றிருண்ட போழ்தின் வழங்கல் பேரிதின்னே
நோன்றவிந்து வாழாதார் நோன்பின்னே வாங்கின்னே
சன்றுளை யோம்பா விடல்.

(ப - ரெ.) ஆன்று-கல்வியால் நிறைந்து, அவிந்த-அடங்கிய, சான்றேர் உள்-பெரியோர் நடுவே, பேதை - அறிவில்லாதவன், புகல் - செல்லுதல், இன்னே - துன்பமாம்; மான்று - மயங்கி, இருண்ட போழ்தின் - இருண்டுள்ள காலத்தில், வழங்கல் - வழிச் செல்லுதல், பெரிது இன்னே - மிகவுங் துன்பமாம்; நோன்று - (துன்பங்களைப்) பொறுத்து, அவிந்து - (மனம்) அடங்கி, வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர், நோன்பு - நோற்றல், இன்னே - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, சன்றுளை - பெற்ற தாயை, ஒம்பா விடல் - காப்பாற்றுமல் விடுதல், இன்னே - துன்பமாம் எ - று.

ஆன்று: ஆகல் என்பதன் மருஉவாகிய ஆல் என்னும் பகுதி யடியாகப் பிறந்தது. குணங்களால் நிறைந்து என்று கூறலும் ஆம். அவிந்த-ஜம்புலனும் அடங்கிய; பெரியோர்பாற் பணிந்த- என்றுமாம். ‘ஆன்றவிந் தடங்கிய கொஞ்கைச் சான்றேர்’ என்னும் புறப்பாட்டும், அதனுரையும் நோக்குக. மான்று - மால் என்பது திரிந்து நின்ற தெளினும் ஆம். பொழுது என்பதன் மருஉ- ஒம்பா: சறு கெட்டது.

க. உரனுடையா னுள்ள மடிந்திருத்த லின்னே

மறனுடை யாளுடையான் மார்பார்த்த லின்னே

கரமரிய கானஞ் சேலவின்னே லின்னே

மனவறி யாளர்* தோடர்பு.

(ப - ரெ.) உரன் உடையான் - திண்ணீய அறிவுடையவன், உள்ளம் மடிந்து இருத்தல் - மனமடிந்திருத்தல், இன்னே - துன்பம்; மறன் உடை - வீரமுடைய, ஆள் உடையான் - ஆட்களை

(பாடம்) * அகம்வறியாளர்.

யுடையான், மார்பு ஆர்த்தல் - மார்பு தட்டுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; சரம் - அருநெறியாகிய. அரிய - இயங்குதற்கரிய, கானம் - ராட்டின்கள், செலவு - செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; மனம் வறியாளர் - மன வறுமை யுடையாரது, தொடர்பு - சேர்க்கை, இன்னு - துன்பமாம்.

உரன் - திண்ணீய அறிவாதலை 'உரனன்றுந் தோட்டியான்' என்னுங் குற்குப் பரிமேலமுகர் உரைத்த உரையான்றிக், மார்பு ஆர்த்தல் - மார்பு தட்டிப் போர்க்கெழுதல் ; காரணம் காரியத்திற்காயிற்று. வீரரை யுடையான் தானே போர்க்குச் செல்லுதல் வேண்டா என்றபடி ; வலிதிற் செல்லுதல் எனினும் ஆம். மனவறியாளர் - மனங்கிற வில்லாதவர் ; புலவிய எண்ண முடையார் எனினும் ஆம்.

ககூ. குலத்துப் பிறந்தவன் கல்லாமை யின்னு
நிலத்திட்ட நல்வித்து நாருமை யின்னு
நலத்தகையார் நானுமை யின்னுவாங் கீன்னு
கலத்தல் குலமில் வழி.

(ப - ரூ.) குலத்துப் பிறந்தவன் - நற்குடியிற் பிறந்தவன், கல்லாமை-கல்லாதிருத்தல், இன்னு-துன்பமாம் ; நிலத்து இட்ட - பூமியில் விதைத்தத, நல்வித்து - நல்ல விதைகள், நாருமை - முளையாமற் போதல், இன்னு - துன்பமாம் ; நலம் தகையார் - தன்மையாகிய அழகினையுடைய மகளிர், நானுமை - நாணின்றி யொழுகுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; ஆங்கு - அவ்வாரே, குலம் இல்வழி - ஒவ்வாத குலத்திலே, கலத்தல் - மனங்கு செய்து கலத்தல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

மகளிர்க்கு நானாம் சிறந்ததென்பது 'உயிரிலுந் சிறந்தவற்று நானே' என்னும் தொல்காப்பியத்தாறு மறியப்படும். நலத்தகையார் நானுமை என்பதற்கு நற்குணமுடைய ஆடவர் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாமை எனப் பொருள் கூறுவாருமூனர். மனங்கு செய்வார் ஆராய வேண்டியவற்றுள் குடியொப்புக் காண்டலும் ஒன்று : 'கொடுப்பிள்ள குடைமையும் குடிநிறுடைமையும், வள்ளாமூந் துணையும் போரி யென்னு, தெரியேந் துணிந்த வேங்குருவினோ' என்னுங் குறிஞ்சிப் பாட்டிகள் சண்டு கோக்கற்பாலன.

உ. மாரிநாட் கூவுங் குயிலின் குரலின்னு
வீர மிலாளர் கடுமோழிக் கூற்றின்னு
மாரி வளம் போய்ப்பி ஞார்க்கின்னு வாங்கின்னு
மூரி யேருத்தா வழிவு.

(ப - ரீ.) மாரி நாள் - மழைக்காலத்தில், கூவும் - கூவு கின்ற, குயிலின் குரல் - குயிலின து குரலோடு, இன்னு - துன்பா மாம், சரம் இலாளர் - அன்பில்லாதவரது, கடுமொழி கூற்று - கடிதாகிய சொல், இன்னு - துன்பமாம்; மாரி வளம் பொய்ப்பின்-மழை வளம் பொய்க்குமாயின், ஊர்க்கு-உலகிற்கு, இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, மூரி எருத்தால் - ஆரியாகிய எருதால், உழவு - உழுதல்; இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

வீரமிலாளர் என்று கொள்ளலும் ஆம், மொழிக்கூற்று ஒருபொரு ஸிருசொல்; மொழியின் பகுதியுமாம். மழையாகிய வளம் என்க; மழையினது வளம் என லுமாம். பொய்த்தல் - இல்லையாதல்; 'விண்ணில்லை' என்பது நிடுக்குறஞ். 'மாரி பொய்ப்பிழும்' என்பது புறம். மூரி யெருத்து : இரு பெய்ரொட்டு. வலிமை மிக்க எருதுமாம். 'எருமையு மெதும் பெருமையுங் சோம்பும்' 'வியு முறு நெரிவு மூரி' என்பது பிங்கல். கட்டுக்கடங்காத காளையால் உழுதல் துன்பம் என்பதாம், முதிர்ந்த எருதால் என்று பொருள் கூறுவாரு மூளர்.

உ.க. ஈத்த வகையா லுவவாதார்க் கீப்பின்னு

பாத்துண லில்லா ருழைச்சேன் றணலின்னு - 1)

முத்த விடத்துப் பிணியின்னு வாங்கின்னு

ஓத்திலாப் பார்ப்பா னுரை.

(ப - ரீ.) ஈத்த வகையால் - கொடுத்த அளவினால், உவவாதார்க்கு - மகிழாதவர்க்கு, சப்பு - கொடுத்தல், இன்னு - துன்பமாம்; பாத்து உணல் - பகுத்து உண்ணுதல், இல்லார் உழை - இல்லாதவரிடத்தில். சென்று - போய், உணல் - உண் னுதல், இன்னு - துன்பமாம்; முத்த இடத்து - முதுமையுற்ற பொழுதில், பிணி - நோய் உண்டாதல், இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, ஓத்து இலா - வேதத்தை ஒதுதல் இல்லாத, பார்ப்பான் - பார்ப்பானுடைய, உரை - சொல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

சந்த வென்பது வலித்தலாயிற்று. உவவாதார்க் கீப்பின்னு என்பதனை. 'இன்று நிரக்கப்படுவ லிந்தல ரின்முகங்கானுயவை' என்னுங் குறைடன் பொருத்திக் காண்க. பாத்துணல் - தென்புலத்தார் முதலாயினார்க்கும், துறங்தார் முதலாயினார்க்கும் பகுத்துண் னுய் தல். பாத்து - பகுத்து என்பதன் மருட. ஓத்து - ஓதப்படுவது; வேதம்.

உ.க. யானையின் மன்னரைக் காண்ட னனியின்னு

ஊனைத்தின் மானைப் பெருக்குதல் முன்னின்னு.

தேனேய் புளிப்பிற் சுவையின்னு வாங்கின்னு
கான்யா* நிடையிட்ட மூர்.

(ப - ரெ.) யானை இல் - யானைப்படை யில்லாத, மன்னரை-அரசரை, காண்டல் - பார்த்தல், நனி இன்னு - மிகவுங் துங்பமாம்; ஊனைத் தின்று - (பிறிதோர் உயிரின்) ஊனை உண்டு, ஊனை-(தன்) ஊனை, பெருக்குதல் - வளர்த்தல், முன் இன்னு - மிகவுங் துங்பமாம்; தேன் நெய - தேனும் நெய்யும், புளிப்பின் - புளித்துவிட்டால், சுவை - (அவற்றின்) சுவை, இன்னு - துங்பமாம். ஆங்கு - அவ்வாறே, கான்யாறு-காட்டாறு, இடை இட்ட-இடையிலே உள்தாகிய, ஊர் - ஊரானது, இன்னு - துங்பமாம் எ - று.

*யானையில் மன்னரைக் காண்டல் நனியின்னு' என்றாரே நூம் அரசர் படையில் யானையில்லாதிருத்தல் இன்னு என்பது கருத்தாகக் கொள்க: 'படைதங்க்கு யானை வளப்பாரும்' என்பது சிறுபஞ்சமூலம். இனியவை நாற்பதிலுள்ள 'யானையடைய படை காண்டன் மிகவிளிநே. ஊனைத்தின் றானைப் பெருக்காமை முன் னினிதே, கான்யாற்றடைக்கரை யூரினி தாங்கினிதே, மான முடையார் மதிப்பு' என்னுஞ் செய்யுஞ்சுடன் இதனை ஒப்பு நோக்குக.

உந. சிறையில்லா முதுரின் வாயில்காப் பின்னு

துறையிருந் தாடை கழுவுத வின்னு

அறைப்பறை யன்னவர் சோல்லின்னு வின்னு

நிறையில்லான் கோண்ட தவம்.

(ப - ரெ.) சிறை இல்லா - மதில் இல்லாத முதுரின் - பழைமையாகிய ஊரினது, வாயில் காப்பு - வாயிலைக் காத்தல், இன்னு - துங்பமாம், துறை இருந்து - நீர்த்துறையிலிருந்து. ஆடை கழுவுதல் - ஆடைதோய்த்து மாசபோக்குதல், இன்னு - துங்பமாம்; அறை-ஒலிக்கின்ற. பறை அன்னவர் - பறைபோன் ரூரது, சொல் - சொல்லானது. இன்னு - துங்பமாம்; நிறை இல்லான் - (பொறிகளைத் தடுத்து) நிறுத்துங் தன்மையில்லாதவன். கொண்ட - மேற்கொண்ட, தவம் - தவமானது, இன்னு - துங்பமாம்; எ - று.

நீர்த்துறையில் ஆடை யொலித்தல் புரியின், நீர் வழியாக நோயணுக்கள் பரவி இன்னல் விளைக்குமாகவின், 'துறையிலிருந் தாடை கழுவுத வின்னு' என்றார். இனம் பற்றிப் பிற தூய்தன்மை

(பாடம்) * கானாறு.

† அறைப்பறை யாயவர்.

புரிதலுங் கொள்க. அறைபறை யன்னவர்-தாம் கேட்ட மறைக் கப்படும் பொருளினை யாண்டும் வெளிப்படுத்து மியல்பினர்; “அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட, மறைபிரர்க் குந்துவரக்க வள்ள’ என்றார் பொய்யில் புலவரும்.

உச. ஏமமில் முது ரிருத்தன் மிகவின்னு

தீமை யுடையா ரயலிருத்த னன்கின்னு

காமமுதிரி னுயிர்க்கின்னு* வாங்கின்னு

யாமென் பவரோடு நட்பு.

(ப - ரை.) ஏமம் இல் - காவல் இல்லாத, முதார் - பழைய ஊரிலே, இருத்தல் - வாழ்தல். மிக இன்னு - மிகவுங் துன்பமாம்; தீமை உடையார் - தீச்செய்கை யுடையவரது, அயல் இருத்தல்-பக்கத்திலே யிருத்தல், நன்கு இன்னு - மிகவும் துன்பமாம்; காமம் முதிரின் காமநோய் முற்றினால். உயிர்க்கு இன்னு - உயிர்க்குத் துன்பமாம்; ஆங்கு அவ்வாறே, யாம் என்பவரோடு-யா மென்று தருக்கியிருப்பவரோடு செய்யும். நட்பு - நட்பானது. இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

ஏமம் - மதிற்காவலும், அரசின் காவலும் ஆம். அயலிருத் தல் என்றமையால் அவரைக் கேர்ந்தொழுகுதல் கூறவேண்டா தாயிற்று. காமம் உயிரைப்பற்றி வருத்து மென்பதகைக் காமழ நானு முயிர் காவாத் தூங்குமென். ரேஷு வுடம்பி னக்து’ என்னும் முப்பாலரனுமறிக.

உடு. நட்டா ரிடுக்கண்கள் காண்டல் நனியின்னு

ஒட்டார் பேருமிதங் காண்டல் பேரிதின்னு‡

கட்டில்லா முது ருறையின்னு வாங்கின்னு

நட்ட கவற்றினாற் குது

(ப - ரை.) நட்டார் - நட்புக் கொண்டவருடைய, இடுக்கண்கள் - துன்பங்களை. காண்டல் - பார்த்தல். நனி இன்னு - மிகவுங் துன்பமாம்; ஒட்டார்-பகைவரது. பெருமிதம்-செருக்கை, காண்டல் - பார்த்தல், பெரிது இன்னு - மிகவுங் துன்பமாம்; கட்டு இல்லா - சுற்றமாகிய கட்டு இல்லாத, முதார் - பழைய ஊரிலே, உறை - வாழ்தல், இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே. நட்ட - நட்பாகக் கொள்ளப்பட்ட. கவற்றினால் - கவற்

(பாடம்) * உயிர்க்கின்னது.

† இடுக்க னானிகண்டா னன்கின்னு.

‡ கண்டாற் பெரிதின்னு.

உறைக்கொண்டு ஆடுகின்ற, குது - குதாட்டம், இன்னை - துன்பமாம் என - று.

கட்டு - கட்டுப்பாடும் ஆம். உறை : முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நட்ட என்றது விருப்புடன் அடிப்பட்டுப் பழகிய என்ற படி. கவறு - பாய்ச்சி; ஆவது தாயக்கட்டை. ஒரு சொல் வருவிக்கப் பட்டது.

உசு. பேரியாரோ டியாத்த தோடர்விடுத லின்னை
அரியவை செய்து மேனவுரைத்த லின்னை
பரியார்க்குத் தாமுற்ற கூற்றின்னை வின்னை
பேரியோர்க்குத் தீய செயல்.

(ப - ரை.) பெரியாரோடு - பெரியவருடன், யாத்த - கொண்ட, தோடர் - தோடர்ச்சியை, விடுதல் - விடுவது, இன்னை - துன்பமாம்; அரியவை - செய்தற்கரிய காரியங்களை, செய்தும் - செய்து முடிப்போம், என உறைத்தல் - என்று சொல்லுதல், இன்னை - துன்பமாம்; பரியார்க்கு - (தம்மிடத்தில்) அன்பு கொள்ளாதவர்க்கு, தாம் உற்ற - தாம் அடைந்த துன்பங்களைக் கூறும், கூற்று - சொல், இன்னை துன்பமாம்; பெரியார்க்கு - பெருமை யுடையார்க்கு, தீய செயல் - தீயனவற்றைச் செய்தல், இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

பெரியார் தோடர் விடுதல் இன்னை என்பதனைப் 'பஸ்லர் மூக் கொவலிர் பந்தகுத்த நீலைத்தே நல்லர் தோடர்கை விடல்' என்னுங் நிஞக்குறவாறு மறிக. பெரியார் - சண்டுக் கல்வியறிவு நற்குணை நல்லெலாமுக்கங்களிற் சிறந்த நல்லோர். குற்றியலிகரம் அலகுபெருதாயிற்று. 'அரியவை செய்துமென உரைத்தல் இன்னை' என்றுது தாம் செய்யக் கருதிய அரிய செயல்களைச் செயலால் வெளிப்படுத்தலன்றி உரையாற் கூறுதல் தக்கதன்று என்றபடி; தம்மாற் செய்ய வியலாதவற்றைச் செய்து தருவே மெனப் பிறர்க்கு வாக்களிப்பது இன்னுவாம் எனப் பொருள்கூறினும் அமையும். செய்தும்: தன்மைப் பன்மை யெதிர்கால விணைமற்று; இறந்தகால முற்றும் ஆம். பரிதல் - அன்பு செய்தல்; இரங்குதலுமாம். பெரியார்க்குத் தீங்குசெயல் இன்னை என்பதனை 'எரியாற் கூடப்படுவு முய்வன்டா முய்யார், பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்' என்னும் வாய்கறவாற்ற தானுமறிக. உற்ற, தீய என்பன முறையே தெரிசிலையும் குறிப்புமாய விணைப் பெயர்கள்.

உ. பெருமை யுடையாரைப் பீடழித்த லின்னை
கிழமை யுடையார்க்* களைந்திடுத லின்னை

(பாடம்) * கிழமை யுடையாரை.

வளமை யிலாளர் வனப்பின்னு விண்ணே
இளமையுண் மூப்புப் புகல்.

(ப - ரெ.) பெருமை உடையாரை - பெருமையுடையவரை,
பீடு அழித்தல் - பெருமை யழியக் கூறல், இன்னே - துன்பமாம்;
கிழமை உடையார் - உரிமை உடையவரை, களைந்திடுதல் - நீக்கீ
விடுதல், இன்னே - துன்பமாம்; வளமை இலாளர் - செல்வ மில்
லாதவருடைய, வனப்பு - அழகு, இன்னே - துன்பமாம்; இளமை
யுள் - இளமைப் பருவத்தில், மூப்பு-முதுமைக்குரிய தன்மைகள்,
புகல் - உண்டாதல், இன்னே - துன்பந்தருவதாகும் எ - று.

பீடு அழித்தல் என்னும் இரு சொல்லும் ஒரு சொன்னீர்மை
யெய்தி இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. பீடழித்தலாவது
பெருமையுளதாகவும் அதனை யிலதாக்கிக் கூறுதல். கிழமை
யுடையார்-பழையராக வரும் அமைச்சர் முதலாயினார், நண்பரும்
ஆம்; கிழமையுடையாரைக் கீழ்ந்திடுத வின்னு, என்று பாடங்
கொள்ளுதல் சிறப்பு; ‘பழமையெனப்படுவ நியாதெளின் யாதுங் கிழமை
யைக் கீழ்ந்தா நட்பு’ என்னும் நீருக்குறளுங் கான்க. வளமை -
வன்மையுமாம்.

உ. கல்லாதா னாருங் கலிமாப் பரிப்பின்னு
வல்லாதான் சோல்லு முரையின் பயனின்னே
இல்லார்வாய்ச் சோல்லி னயமின்னு வாங்கின்னே
கல்லாதான் கோட்டி கோளல்.

(ப - ரெ.) கல்லாதான் - (நடத்தவேண்டிய முறையைக்)
கல்லாதவன், ஊரும் - ஏறிச் செலுத்தும், கலிமா - மனஞ்செருக்
கிய குதிரை, பரிப்பு - (அவளைச்) சமந்து செல்லுதல், இன்னே -
துன்பமாம்; வல்லாதான் - கல்வி யில்லாதவன், சொல்லும் -
சொல்லுகின்ற, உரையின் பயன் - சொல்லின் பொருள், இன்னே -
துன்பமாம்; இல்லார் - செல்வ மில்லாதவருடைய, வாய்ச் சொல்
வின் - வாயிலிருந்து வரும் சொல்லினது, நயம் - நயமானது,
இன்னே - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, கல்லாதான் - கல்வி
யில்லாதவன், கோட்டி கொளல் - கற்றவ ரவையில் ஒன்றைக்
கூறுதல், இன்னே - துன்பமாம் எ - று.

கலி - ஆரவாரமும் ஆம், வல்லாதான் - ஒன்றைச் செய்ய
மாட்டாதான் எனினும் அமையும். இல்லாச் வாய்ச்செல்லின
நயமின்னே என்பதைனே ‘நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நன்
கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்’ என்னுங் தமிழ்மறை யானு
மறிக. கோட்டிகொளல்: ஒரு சொல்; அவையின்கண் பேசுதல்
என்னும் பொருளது; ‘அங்களாத்து ஆக்க...கோட்டி கொளல்,
என்பதுங் கான்க.

உக. துறியறியான் மாநாக* மாட்வேத்த லின்னு
தறியறியாத் ரீரின்கட் பாய்ந்தாடு லின்னு
அறிவறியா மக்கட் பேற்லின்னு லின்னு
சேறிவிலான் கேட்ட மறை.

(ப - ரை.) குறியறியான் - (பாம்பாட்டுதற்குரிய மந்திர முதியவற்றின்) முறைகளை அறியாதவன், மாநாகம் - பெரிய பாம்பினை, ஆட்டுவித்தல் - ஆடச்செச்தல், இன்னு - துன்பமாம்; தறி அறியான் - உள்ளிருக்கும் குற்றியை யறியாமல், ரீரின்கண் - ரீரில் பாய்ந்து. ஆடல்-குதித்து விளையாடுதல், இன்னு-துன்பமாம். அறிவு அறியா - அறிய வேண்டுவனவற்றை அறியமாட்டாத, மக்கள் - பிள்ளைகளை, பெறல் - பெறுதல், இன்னு - துன்பமாம்; செறிவு இலான் - அடக்கம் இல்லாதவன், கேட்ட மறை - கேட்ட இரகசியம், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

தறி - குற்றி; கட்டை அறிவறியான் என்னின் அறிவு வறியனுயினுன்: ஆவது கல்லா இன்னமயன் எங்க, 'அறிகொன்று' என்புழிப்போல. சன்னு அறியென்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். அறிவறியா மக்கள் - அறியவேண்டுவன அறியமாட்டாத மக்கள் : 'அறிவறிந்த மக்கள்' என்பதற்குப் பரிமேலூகர் கூறிய பொருளை நோக்குக. செறிவு - அடக்கம் : 'செறிவறிந்து சிரை பயக்கும்' என்னுங் குரளில் செறிவு இப்பொருட்டாதல் காண்க. அடக்கமில்லாதவன் மறையீனை வெளிப்படுத்தவின் 'கேட்ட மறையின்னு' என்றார்.

நூ. நெடுமேர நீள்கோட் யேர்பாய்த லின்னு
கடுஞ்சின வேழத் தேதிர்சேற லின்னு
ஒடுங்கி யரவுறையு மில்லின்னு லின்னு
கடும்புலி வாழு மதர்.

(ப - ரை.) நெடுமரம் - நெடிய மரத்தினது, நீள் கோட்டு - நீண்ட கிளையின், உயர் - உயரத்திலிருந்து, பாய்தல் - கீழே குதித் தல், இன்னு - துன்பமாம்; கடும் சினம் - மிக்க கோபத்தினை யுடைய, வேழத்து எதிர்-யானையின் எதிரே, சேறல்-செல்லுதல். இன்னு - துன்பமாம்; அரவு - பாம்பு, ஒடுங்கி உறையும்-மறைந்து வசிக்கின்ற, இல் - வீடானது, இன்னு - துன்பமாம்; கடும் புலி -

(பாடம்) *மானுகம், † இன்னு தறிவறியான்.
‡ கீழ்ரீர்ப்பாய்ந் தாடுதல்.

நெடுமார் நீள் கோட்டுயர் பாஅய்த லின்னு.

கொடிய புலிகள், வாழும் அதர்-வாழ்கின்ற வழியானது, இன்னு-
துன்பமாம் எ - று.

கோட்டுயர் பாய்தல் என்பதற்குக் கோட்டின் நுஸ்ரிலேறி
யதோ டமையாது மேலும் பாய்ந்து சேறல் என்று பொருள்
கூறலுமாம்; 'நுஸ்ரிகொம்ப ரேறிவு ரஃதிரங் துக்கி, மூயிர்க்கிருதி யாகி
விடும்' என்பது சண்டு நோக்கற்பாலது. நெடுமர நீள் கோட்டு
யர் பாய்தல் முதலிய நான்கற்கும், ஒட்டெடன்னும் அணிபற்றி.
முறையே தம் வலியளவறியாது பெரிய விணைமேற் சேறலும்,
வலியார்க்கு மாறேற்றறலும், உடம்பாடிலாத உட்பகையுடன்
வாழ்தலும், பகைக் கெளியராம்படி நெறியலா நெறியிறசேறலும்
இன்னுவாமெனப் பொருள்கோட்டனும் பொருந்துமாறு காண்க.

ந.க. பண்ணமையா யாழிள்கீழ்ப் பாடல் பேரிதின்னு

எண்ணறியா மாந்தர்* ஒழுக்குநாட் கூற்றின்னு

மண்ணின் முழுவி ஞேலியின்னு வாங்கின்னு

தண்மை யிலாளர் † பகை.

(ப - ர.) பண் அமையா - இசை கூடாத, யாழிள் கீழ் -
யாழிள் கீழிருந்து, பாடல் - பாடுதல், பெரிது இன்னு - மிகவங்
துன்பமாம்; என் அறியா மாந்தர் - குறி நூல் (சோதிடம்) அறி
யாத மாக்கள், ஒழுக்கு நாள் கூற்று - ஒழுகுதற்குரிய நாள் கூறு
தல், இன்னு - துன்பமாம்; மண் இல் - மார்ச்சனையில்லாத, முழு
வின் - மத்தனத்தினது, ஒவி - ஒசை, இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு
அவ்வாறே, தண்மை இலாளர் - தண்ணிய குணம் இல்லாதவரது,
பகை - பகையானது, இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

பண் என்பதனை முதனிலைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு.
இசைக்கரணம் எட்டனு ஸொன்று என்ன லுமாம். ஒழுகுதற்
குரிய நாளாவது கருமங்கட்டு விதிக்கப்பட்ட நாள். நற்குண
முடையார் பகையிடத்தும் இனியன செய்தலும், நற்குணமில்
லார் நட்பிடத்தும் இன்னு செய்தலும் உடையாராகவின்
தண்மையிலாளர் பகை இன்னு வெனப்பட்டது; தீயோர்பால்
பகையும் நண்புயின்றி நொதுமலாக விருத்தல் வேண்டுமென
அறிக.

ந.உ. தண்ணெத்தான் போற்று தோழுகுத னன்கின்னு

முன்னை யுரையார் புறமோழிக் கூற்றின்னு

நன்மை யிலாளர் தோடர்பின்னு வாங்கின்னு

தோன்மை யுடையார் கேடல்.

(பாடம்) *எண்ணறிய மாந்தர். † தண்மையிலாளர்.

(ப - ரை.) தன்னைத்தான் - (இருவன்) தன்னைத்தானே-
போற்றுது - காத்துக்கொள்ளாது, ஒழுகுதல் - நடத்துதல், நன்கு-
இன்னு - மிகவுங் துன்பமாம்; முன்னை உரையார் - முன்னே சொல்
லாமல், புறமொழிக் கூற்று - புறத்தே பழித்துரைக்கும் புறங்
கூற்று, இன்னு-துன்பமாம்; நன்மை இலாளர் - நற்குணமில்லாத
வரது, தொடர்பு - நட்பு, இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்
வாறே, தொன்மை உடையார் - பழைமை யுடையவர், கெடல்-
கெடுதல். இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

தன்னைத்தான் போற்றுதலாது மனமொழி மெய்கள் தீய-
வழியிற் செல்லாது அடக்குதல். முன்னை-ஐ: பகுதிப்பொருள்
விகுதி. உரையார் : முற்றெஞ்சம். மொழிக்கூற்று : ஒருபொரு-
ளிருசொல். தொன்மை யுடையார் கெடல் என்றது தொன்று
தொட்டு மேம்பட்டு வரும் பழங்குடியினர் செல்வங் கெடுதல்.
என்றபடி.

நடந. கள்ளுண்பான் கூறுங் கருமப் போருளின்னு
முள்ளுடைக் காட்டி னடத்த னனியின்னு*
வெள்ளாம் படுமாக் கோலையின்னு வாங்கின்னு
கள்ள மனத்தார் தொடர்பு.

(ப - ரை.) கள் உண்பான்-கட்குடிப்பவன், கூறும்-சொல் ரு
கின்ற, கருமப்பொருள் - காரியத்தின் பயன், இன்னு - துன்பமாம்;
முள் உடை காட்டில்-முட்களையுடைய காட்டில், நடத்தல்-நடத்த-
லானது, நனி இன்னு - பிகவுங் துன்பமாம்; வெள்ளாம் படு - வெள்
ளத்தி லகப்பட்ட, மா-விலங்கு, கொலை-கொலையுண்டல், இன்னு-
துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, கள்ளாம் மனத்தார்-வஞ்சமனத்-
தினை யுடையாரது, தொடர்பு-நட்பு, இன்னு-துன்பமாம் எ - று.

மாக்கொலை - விலங்கைக் கொல் லுதல் எனினும்; *நீர்ப்-
பெருக்கி லகப்பட்டு வருந்தும் விலங்கைக் கரையேற வொட்டாது
தடுத்துக் கொல் லுதல் இன்னுவாம் என்பது கருத்து.

நடந. ஒழுக்க மிலாளர்க் குறவுரைத்து † லின்னு
விழுத்தகு நாலும்‡ விழையாதார்க் கின்னு
இழித்த தோழிலவர் நட்பின்னு லின்னு
கழிப்புவாய் மண்டிலங் கோட்பு.

(பாடம்) * நடக்கி னனியின்னு.

† ஒழுக்கமிலாளர் குறவுரைத்தல்.

‡ விழித்தகுநா லும்.

(ப - ரீ.) ஒழுக்கம் இலாளர்க்கு-நல்லொழுக்கம் இல்லாத வரிடத்தே, உறவு உரைத்தல் தமக்கு உறவுளதாகக் கூறுதல். இன்னை - துன்பமாம்; விழுத்தகு நாலும்-சீரிய நாலும், விழையாதார்க்கு - விரும்பிக் கல்லாதார்க்கு. இன்னை - துன்பமாம்; இழித்ததோழிலவர் - இழிக்கப்பட்ட தொழிலை யுடையாரது, நட்பு - கேண்மை, இன்னை - துன்பமாம்; கழிப்பு வாய் - நல்லாரால் கழிக்கப்பட்ட இடமாகிய, மன்றிலம் - நாட்டிலே, கொட்பு - திரிதல். இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

ஒழுக்கமிலாளர் குறைவுரைத்தல் என்னும் பாடத்திற்கு ஒழுக்கமில்லாதவரை இழித்துரைத்தலன்று பொருள் கொள்க. இழித்ததோழில் - அறிவுடையோராற் பழிக்கப்பட்ட தொழில், சுற்றுடிக்கு. ஒழுகக் குறைந்த மதியினது செலவு காண்டல் என்று பொருள் கூறலுமாம்.

நூ. எழிலி யுறைநிங்கி ணீண்டையார்க் கின்னை
குழலி னினிய*மரத் தோசைநன் கின்னை
குழவிக ஞற்ற பினியின்னை வின்னை
அழகுடையான் பேதை யேனல்.

(ப - ரீ.) எழிலி மேகமானது, உறை நீங்கின் - நீரைச் சொரியாதாயின், ஈண்டையார்க்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்க்குக்கு, இன்னை - துன்பமாம்; குழலின் னினிய-புல்லாங்குழலிப்போ லும் இனிய, மரத்து ஒசை - மரத்தினது ஒசை, நன்கு இன்னை - மிகவுங் துன்பமாம்; குழவிகள் உற்ற - குழந்தைகள் அடைந்த, பினி - நோயானது. இன்னை - துன்பமாம்; அழகு உடையான் - அழகினை யுடையவன், பேதை எனால் - அறிவில்லாதவன் என்று சொல்லப்படுதல், இன்னை - துன்பமாம் எ - று.

உறை - நீர்த்துளி. 'குழலி னினிய மரத் தோசைநன் கின்னை' என்பதன் கருத்து. (காற்று னாட்றுத்துச் செல்லுதலால் மரங்களினின்றெறும் ஒசை குழலிசைப்போ னினியதாயினும் பாராட்டப்படுவதின்று என்பதுபோலும்.) குழலில் என்னும் பாடத்திற்குக் குழல் இல்லாத என்று பொருள் கூறிக்கொள்க.

நூ. போருளிலான் வேளாண்மை காழுத வின்னை
நேடுமாட னினகர்க் கைத்தின்மை யின்னி
வருமான பார்த்திருந் தூணின்னை வின்னை
கேடுமீடங் கைவிலோர் நட்பு.

(பாடம்) * குழலினிய.

(ப - ரீ.) பொருள் இலான் - செல்வ மில்லாதவன் வேளாண்மை - (பிறர்க்கு) உதவி புரிதலே, காமுறுதல் - விரும்புதல், இன்னு - துன்பமாம் ; நெடு மாடம் - நெடிய மாடங்களையுடைய, நீள் நகர் - பெரிய நகரத்திலே, கைத்து இன்மை - பொருளின்றி யிருத்தல், இன்னு - துன்பமாம் ; வரு மனை - வரப்பட்ட மனையிலுள்ளாரை, பார் த்திருந்து - எதிர் நோக்கியிருந்து, ஊன்னு - ஊன்னுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; கெடும் இடம் - வறுமையுள்ள இடத்தில், கைவீடுவார் - கைவீட்டு நீங்குவாரது, நட்பு - கேண்மை, இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

வேளாண்மை - உபகாரம். வருமனை பார் திருந்தான் என்றது பிறர் மனையை அடைந்து அம் மனைக்குரியாரது செல்வி நோக்கி யிருந்துண்டல் என்றபடி. கெடுமிடங் கைவீடுவார் நட்பு இன்னு வென்பதனைக் ‘கெடுங்காலைக் கைவீடுவார் கேண்மை யடுங்காலை, யுள்ளிலு ஸ்வாஞ் கூடும்’ என்னுங் திருக்குறளாறு மறிக.

நட. நறிய மலர்பெரிது நாறுமை யின்னு

துறையறியா னீரிழிந்து* போகுத லின்னு

அறியான் வினுப்படுத லின்னவாங் கின்னு

சிறியார்மேற் சேற்றங் கோளல்.

(ப - ரீ.) நறிய மலர் - நல்ல மலரானது, பெரிய நாறுமை - விகவும் மணம் வீசாதிருத்தல், இன்னு - துன்பமாம் ; துறை அறியான் - துறையை அறியாதவன், நீர் இழிந்து போகுதல் - நீரில் இறங்கிச் செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; அறியான் - (நூற் பொருள்) அறியாதவன், வினுப்படுதல் - (அறிவுடையோரால்) வினுப்படுதல், இன்னு - துன்பமாம் ; ஆங்கு - அவ்வாறே. சிறியார் மேல் சிறியவர்மீது, சேற்றங் கோளல் - சினங்கொள்ளுதல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

நறிய - நல்ல, அழகுடைய. துறை - நீரில் இறங்குதற்கும் ஏறுதற்குமுரிய வழி. அறியா நீர் என்பது பாடமாயின் அறியப் படாத நீர் என்க. சிறியார் - வெகுளி செல்லுதற்குமிய எளிமை யடையார் ; குழவிப் பருவத்தினருமாம்.

நட. பிறன்மஜையாள் பின்னேக்கும் பேதைமை யின்னு

மறமிலா மன்னார் சேருப்புகுத லின்னு

வெறும்புறம் வெம்புரவி யேற்றின்னு வின்னு

திறனிலான் செய்யும் வினை.

(பாடம்) * துறையறியா நீரிழிந்து.

(ப - ஸர.) பிறன் மனையாள் பின் நோக்கும் - பிறன் மனைவியைக் காழுற்றுப் பின் ரெட்டரக் கருதும், பேதைமை - அறி விண்மை, இன்னு - துன்பமாம்; மறம் இலா'மன்னர்-வீரமில்லாத் அரசர், செரு புதுதல் - போர்க்களத்திற் செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம்; வெம் புரவி - விரைந்த செலவினையிடைய குதிரையினது, வெறும் புறம்-கல்லணையில்லாத முதுகில், ஏற்று-ஏற்றுதல், இன்னு - துன்பமாம்; திறன் இலான்-செய்யுங் கூறுபா டறியாத வன், செய்யும் வினை - செய்யுங் காரியம், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

புரவியின் புறமென்று மாற்றுக. திறன் - அறிந்தாற்றிச் செய்யும் வகை.

நூகூ. கோடுக்கும் போருளில்லான் வள்ளன்மை யின்னு
கடித்தமைந்த பாக்கினுட் கற்படுதே லின் னு
கோடுத்து விடாமை கவிக்கின்னு வின்னு
மடுத்துழிப் பாடா விடல்.

(ப - ஸர.) கொடுக்கும் - கொடுத்தற்குரிய, பொருள் இல்லான்-பொருளில்லாதவனுடைய, வள்ளன்மை-சகைத் தன்மை இன்னு - துன்பமாம்; கடித்து அமைந்த - கடித்தற்கு அமைந்த, பாக்கினுள் - பாக்கில், கல் படுதல் - கல் இருந்தல், இன்னு-துன்பமாம்; கவிக்கு - புலவனுக்கு, கொடுத்து விடாமை - பரிசில் கொடுத்தனுப்பாமை, இன்னு - துன்பமாம்; மடுத்துழி - தடைம் பட்ட விடத்து, பாடா விடல் - பாடாது விடுதல், இன்னு - (பாடும் புலவனுக்குத்) துன்பமாம் எ - று.

கடித்து:கடித்க்க என்பதன் றிரிபு; பிளாந்து எனினுமாம் - கல் என்றது பாக்கிற படுவுவெதாரு குற்றம். மடுத்துழி-பொருள் பெற்ற விடத்தில் எனினுமாம். பாடா:ஸரு கெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

சு.0. அடக்க முடையவன் மீளிமை யின்னு

துடக்க மிலாதவன் றற்சேருக் கின்னு

அடைக்கலம் வவ்வுத லின்னுவாங் கின்னு

அடக்க வடங்காதார் சோல்.

(ப - ஸர.) அடக்கம் உடையவன் - (ஐம்பொறிகளை) அடக்குத ஹுடையவனது, மீளிமை - தறுகன்மை, இன்னு-துன்பமாம்; துடக்கம் இலாதவன் - முயற்சி யில்லாதவன், தற்செருக்கு - தன்னையே மதிக்கும் மதிப்பு, இன்னு - துன்பமாம்; அடைக்கலம் -

மேற்கோட்பாடல் அகரவரிசை

குறள்

முதற் குறிப்பு	நூல் பகுதி	பாட்டு எண்
அங்கணத்து—	(குறள். 720)	உ.அ
அந்தணரென்—	(„ 80)	க
அழுக்காறவா—	(„ 35)	ஈ
அறை பறை—	(„ 1076)	உ.ஏ
இன்னுதிரக்கப்—	(„ 224)	உ.க
டட்ம்பாடிலா—	(„ 890)	கக
உரணென்னும்—	(„ 24)	க.ஏ
எள்ளாத வெண்ணிச்—	(„ 470)	கந
கல்லாதான் சொற்—	(„ 402)	க.ஏ
காமமு நானு—	(„ 1163)	உ.ஏ
கூற்றுத்தைக்—	(„ 894)	ஏ
கெடுங்காலீக்—	(„ 799)	ந.க
கற்றுத்தாற்—	(„ 524)	க
செறிவறிந்து—	(„ 128)	உ.க
தெளிவிலத்தைத்—	(„ 464)	ஏ
தொழுத கையுள்—	(„ 828)	கந
நற்பொருள் நன்—	(„ 1046)	உ.அ
நுனிக்கொம்ப—	(„ 476)	ந.ஏ
பல்லார் பகை—	(„ 450)	உ.க
பழமையெனப்—	(„ 801)	உ.ஏ
முறைகோடி—	(„ 559)	ஏ
வாளொடென்—	(„ 726)	ஏ
விண்ணின்றுபொய்ப்—	(„ 13)	ஏ.ஏ

பிற நூல்கள்

முதற் குறிப்பு	நூல் பகுதி	பாட்டு எண்
அருங்கொடும்—	(திருச்சிற். 90)	ச
ஆன்றவிந்தடங்கிய—	(புறம். 191)	கன
இடங்கழி காமமொ—	(மணிமே. 18-119)	கக
உயிரினுஞ் சிறந்—	(தொல். பொருள். 113)	கக
எருமையு மெருதும்—	(பிங்கலம். 3989)	உ.0
ஒவிநெடும் பீலி—	(நெடுஙல். 98)	கக
ஒன்றமருடுக்கை—	(பெரும்பானுற். 175)	உ.
கல்லாதவரிடைக்—	(பழமொழி. 15)	க.0
கொடுப்பினன்—	(குறிஞ்சிப். 30-32)	கக
ஞாபிறன்ன—	(புறம். 55)	அ
தந்தையொடு—	(தனிப். ஒளக்கவ. 64)	க
நிறைமொழி—	(தொல். பொருள். 490)	க
நெடுநுகத்தும்—	(பட்டினப். 206-207)	அ
படைதனக்கு—	(சிறுபஞ்ச. 7)	உ.உ
பண்பெணப்பவுது—	(கவித். 133)	அ
பாத்தில் பழங்பொருள்—	(சிலப். நாடுகாண். 188)	உ.
புலமிக்கவரைப்—	(பழமொழி. 7)	க.0
மனையுறை—	(பெரும்பானுற். 299)	உ.
மாரி பொய்ப்பினும்—	(புறம். 35-27)	உ.0
யானையுடைய—	(இனி. நாற். 5)	உ.உ
வளமிலாப—	(நான்மணிக். 93)	க

—

(15)

— பாடங்களைக் கொடுத்து

—

(16)

— பாடங்களைக் கொடுத்து

—

(17)

— பாடங்களைக் கொடுத்து

—

(18)

— பாடங்களைக் கொடுத்து

—

(19)

— பாடங்களைக் கொடுத்து

முறையின்றி ஆரூப் அரசு	நி	தனிநிலை
யானையில் மன்னரைக்		
காண்டல்	உ	அந்தணர் இல்லிருந்து
வெம்புரவி வெறும் புறம்	ஏ	உண்ணுதல்
எற்று	ந. சு	அரியவை செய்தும் என
இல்வாழ்க்கை		உரைத்தல்
அடக்க அடங்காதார்	ந. சு	அருளில்லார் தம்கண்
சொல்		செலவு
அரவு ஒடுக்கி உறையும்	ந. சு	இகவின் எழுந்தவர் ஓட்டு
இல்		இருள்கூர் சிறுநெறி தனிப்
ஆர்த்த மனைவி அடங்காமை உ	ந. சு	போக்கு
இடும்பையுடையார் கொடை		உயிர்க்குத் தடுமாறி வாழ்தல்
இல்லார் வாய்ச்சொல்லின்	ந. சு	உறைசேர் பழங்குரை
நயம்		சேர்ந்தொழுகல்
இளமையுள் மூப்புப் புகல்	ந. சு	எண்ணிலான் செய்யும்
உடம்பாடு இல்லா மனைவி		கணக்கு
தோள்	ந. சு	எழிலி உறைநீங்கின்
எருதுஇல் உழவர்க்குப்	ந. சு	ஈண்டையார்க்கு
போகு ஈரம்		எமயில் மூதார் இருத்தல்
கடனுடையார் காணப்புசல் கக	ந. சு	ஒட்டார் பெருமிதம்
குழவிகள் உற்ற பினி		காண்டல்
கொடும்பாடு உடையார்	ந. சு	கடித்தமைந்த பாக்கினுள்
வாய்ச்சொல்		கற்படுதல்
தங்கையில்லாத புதல்வன்	ந. சு	கடும்புவி வாழும் அதர்
அழுகு		கட்டில்லா மூதார்
பந்தமில்லாத மனையின்	ந. சு	உறைதல்
வனப்பு		கண்ணில் ஒருவன் வனப்பு
பார்ப்பாரில்லிற் கோழியும்	ந. சு	கான்யாறு இடையிட்ட
நாயும் புகல்		ஊர்
பினியன்னர் வாழும் மனை	ந. சு	குழவின் இனிய மரத்து
புணர்பாவை யன்னர் பிரிவு		ஓசை
பொருளிலான் வேளாண்மை	ந. சு	குறியறியான் மாநாகம்
காழுறுதல்		ஆட்டுவித்தல்
மழையின்றிச் செய்யும் வினை	ந. சு	சிறைஇல் கரும்பினைக்
மூரி எருதால் உழுதல்	ந. சு	காத்து ஓம்பல்
வன்றொலி யைம்பாலார்		சரமரிய கானம் செலவு
வஞ்சித்தல்	ந. சு	தறியறியான் நீரின்கட்ட
வருமனை பார்த்திருந்து		பாய்த்தாடல்
ஊன்	ந. சு	துறையறியா நீரிழிந்து
		போகுதல்
		ந. சு

துறையிருஞ்சு ஆடை	பரியார்க்குத் தாழுற்ற
கழுவதல்	கூற்று
திறனிலான் செய்யும்	உ.கு
வினை	பல்லாருள் ளாணப்படல் கடு
துணர் தூங்கும் மாவின்	பாத்தில் புடைவை யிடை உ
படுபழும்	மண்தில் முழவின் ஒலி ந.க
தேன் நெங் புளிப்பின்	மங்கிரம் வாயாவிடின் க
சுவை	மாரிகாட் கூவும் குயிலின்
நறியமலர் பெரிது	குரல் 20
நாரூஸமை	மாரி வளம் பொய்ப்பின்
நாற்றம் இலாத மலரின்	ஊர்க்கு 20
அழுகு	மான் று இருண்ட
நிலத்திட்ட எல்வித்து	போழ்தின் வழங்கல் கன
நாரூஸமை	முலையில்லாள் பெண்மை
நெடுஞ்செழியின் றி	விழைவு கடு
நீங்குதல்	முள்ளுடைக் காட்டில்
நெடுமரம் நீள்கோட்டு	நடத்தல் ந.கு
உயர் பாய்தல்	மூத்தவிடத்துப் பிணி உ.க
நெடுமாடம் நீள்நகர்	வண்மையிலாளர் வனப்பு க
கைத்து இன்மை	வலைசுமங்கு உண்பான்
பகல்போலும் நெஞ்சத்தார்	பெருமிதம் கடு
பண்பு இன்மை	வளமையிலாளர் வனப்பு உ.எ
பண்ணமையா யாழின்	வீரமிலாளர் கடுமொழிக்
கீழ்ப்பாடல்	கூற்று 20
பரிசிலர்க்கு வள்ளல்கள்	வெள்ளம் படுமாக்காலை ந.கு
இன்மை	

பிறர் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளை, வவ்வுதல் - கவர்ந்து கொள்ளுதல், இன்னே - துன்பமாம் ; ஆங்கு - அவ்வாறே, அடக்க - (அறிவுடையோர்) அடக்கவும், அடங்காதார் - அடங்குத வில்லாதவர்க்குக் கூறும், சொல் - சொல்லானது, இன்னே - துன்பமாம் எ - று.

மீளிமை - பெருமிதமுமாம். தூடக்கம் - வளைவு ; உடல் வளைந்து வினைசெய்தற கேற்ற முயற்சியை உணர்த்திற்று ; தொடக்கம் என்று கொண்டு யாதானும் நற்கருமஞ் செய்யத் தொடங்குதல் என்றுரைப்பினுமாம். அடங்காதார் சொல் - அடங்காதார் அவையிற் கூறுஞ் சொல் எனினும் ஆம்.

இன்னே நாற்பது உரையுடன்

முற்றும்.

கிருஷ்ண	ஏ	உடலினால்	ஒ
வாலைப்போலி	ஏ	காலாலால்	ஒ
காலாலாலி	ஏ	ஏ	ஏ
கீருஷ்ண	ஏ	ஏ	ஏ
காலாலாலி	ஏ	ஏ	ஏ
கிருஷ்ண	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

பக்கம்		பக்கம்
அடக்க		கன
அறமனத்தார்	தலைதண்ட	கன
ஆற்றலிலா	தன்னைத்தான்	உஅ
ஆன்றவிந்த	உட்டாரிடுக்	உஏ
ஏத்தவகை	உதி மலர்	உத
உடம்பாடி	உடுமர	உஏ
உண்ணுது	ககு பகல்போலி	கக
உரதுடையா	ககு பண்ணமையா	உஅ
எருதிலும்	உதி பந்தவில்	க஽
எழிலி	கல பார்ப்பாரிற்	கக
எமயில்	நு பிறன்மனையாள்	உத
ஒழுக்க	உச புல்லார்	கக
கல்லாதா	உகு பெரியாரோ	உஞ
கள்ளில்லா	உகு பெருமை	உஞ
கள்ளுண்பான்	கநு பொருளிலான்	உத
குலத்துப்	உகு பொருளுண்ணவா	கக
குறியறியான்	உக மணியிலாக்	கஅ
கொடுக்கும்	உஏ மாரினாட்	உக
கொடுக்கோல்	நு முக்கட்	க
சிறையில் கரு	கு யானையின்	உஞ
சிறையில்லா	கநு வண்ரொலி	கஅ
	உஞ	

அருங்சொல் அகரவரிசை

[எண் : செய்யினேண்]

அதர்	ந०	கலிமா	உ.அ
அந்தனார்	த	கவறு	உ.ஞ
அவிந்த	கன	காமுறுதல்	உ.க
ஆர்	கடு	கான்யாறு	உ.ஏ
ஆர்த்த	உ	கிழமை	உ.ஏ
ஆர்த்தல்	கஅ	குஞ்சரம்	கந
ஆன்று	கன	குறி	உ.க
இகலின்	அ	கூர்	க.ஓ
இடங்கழியாளர்	கக	கைத்திண்மை	உ.க
இடன்	கக	கொட்டு	உ.க
இடுக்கண்கள்	உ.நு	கோட்டி கொளல்	உ.அ
இடும்பை	க	சிறை	கி
இல்வழி	க.ஓ	கரம்	க.ஏ. க.அ
சரம்	உ.ஓ	செரு	உ.ஏ
சன்றுளை	கன	செறல்	ஃ
உரன்	கஅ	செறிவு	உ.க
உழை	உ.க	செற்றம்	உ.ஏ
உள்ளாது	க	சேர்ந்தொழுகல்	உ.ஏ
உள்ளிலி	க.உ	ஞாட்பில்	கி
உறை	உ.நு, உ.ஏ.	தண்டமாக	க.ஏ
உழைசேர்	இ	தறி	உ.க
ஊர் தல்	கடு	தறுகண்மை	கந
ஊர்வு	கடு	தாள்	1
எண்	கக, உ.க	திரு	க
எழிலீ	உ.நு	துடக்கம்	க.ஏ
எமம்	உ.ப	துணர்	கப
ஜம்பால்	கப	துறை	உ.ஏ
ஒட்டார்	உ.நு	தேற்றம்	ஏ
ஒலி	கப	நபம்	அ
ஒழுகு	1	நறிய	உ.ஏ
ஒட்டு	அ	நனி	உ.ஏ., உ.ஏ.
ஒத்து	உ.க	நார்	அ
ஓம்பல்	அ	நாருமை	கக
ஓம்பா	உ.ஏ	நீள்கர்	உ.க
கண்மாறி	க	நெடுகீர்	உ.

கெறி	கா	மண்	ந
நோன்று	கள்	மண்டிலம்	ந-ச
பகல்	அ	மறம்	ந-அ
படுதல்	[நகூலங்களைக் காட்டுவதை விட்டு]	மறன்	கஅ
பன்	கூ	மறை	இ, உகூ
பந்தம்	க	மாற்றம்	எ
பரிசிலர்	கூ	மான்று	கஎ
பரிப்பு	க, உசு	மீளிமை	சா
பரியார்க்கு	உசு	முழுவு	ந-க
பாத்தில்	உ	முறை	இ
பாத்துணல்	உக	மூரி	உ
பீடு	உன	யாத்து	கக், உகூ
புகல்	உ, கக, கள், உன	வணர்	கச
புணர்	கச	வண்மை	க, கா
புணை	ந-	வவ்வுதல்	சா
புரவி	க, கநி	வளமை	உச
புரிவு	கா	வள்ளன்மை	ந-க
புலை	கஉ	வனப்பு	க, கூ, கநூ, உன
புறங்கொடுத்தல்	ச	வாயாவிடின்	க
பெருமிதம்	கஉ, உடு	விழைவு	கஉ
பொருள்	கநி, ந-ந	வேந்து	கந
போகிரம்	உ	வேழும்	ந-உ
மடிந்தொழுகல்	கூ	வேளாண்மை	ந-க
மடுத்தல்	நகூ		

இன்னுத்தவை

[எண் : சேம்யுள் எண்]

இறை

சக்கரத்தானை மறத்தல்
சத்தியான் தாள் தொழுமாமை
பொற்பனை வெள்ளோயை
உள்ளா தொழுகு
முக்கண் பகவன் அடி
தொழுமாமை

அறம்

அடக்கமுடையவன்
மீளிமை
அடைக்கலம் வவ்வதல்
அழகுடையான் பேதை
எனல்
அறம் மனத்தார் கூறும்
கடுமொழி
அறிவுறியா மக்கட்பெறல்
அறைப்பறையன்னவர்
சொல்

இடங்கழியாளர் தொடர்பு
இடனில் சிறியாரோடு

யாத்த கண்பு
இல்லாதார் நல்ல விருப்பம்

இழித்த தொழிலவர் நட்பு
ஈத்த வகையால் உவவா

தார்க்கு ஈப்பு
ஈன்றுளை ஓம்பாவிடல்

உண்ணுது வைக்கும்
பெரும் பொருள்

உரனுடையான் உள்ளம்
மாந்து இருத்தல்

ஊனைத்தின்று ஊனைப்
பெருக்குதல்

எண்ணியா மாந்தர்
ஒழுக்கு நாள்கூறும்

ஒழுக்கமிலாளர் குறை

உரைத்தல்

கடுமொழியாளர் தொடர்பு

கழிப்புவாய் மண்டிலங்

கொட்பு

களிகட்குக் கள்இல்லா

மூதார்

கள்ளமனத்தார் தொடர்பு

கள்ளுண்பான் கூறும்

கருமப் பொருள்

காமமுதிரின் உயிர்க்கு

கிழமையுடையாரைக்

களைந்திடுதல்

குலம் இல்வழிக் கவத்தல்

கெடுமிடம் கைவிடுவார்

நட்பு

கொடுக்கும் பொருளில்

லாண் வள்ளன்மை

சிறியார்மேல் செற்றம்

கொள்ளல்

செறிவிலான் கேட்டமறை

தண்மையிலாளர் பகை

தலைதண்டமாகச் சரம்

போதல்

தன்னைத்தான் போற்று

தொழுகுதல்

திருவுடையாரைச் சேறல்

தீழமையுடையாரயலிருத்தல்

துடக்கமிலாதவன்

தற்செருக்கு

தொன்மையுடையார்

கெடல்

நகைஆய நண்பினார்

இன்மை

நட்ட கவற்றினுற் குது

நட

நட்டார் இடுக்கண்கள்	தேற்றமிலாதான் துணிவு	எ
காண்டல்	பொருளுணர்வார் இல்	
நண்ணேப்பகவர் புணர்ச்சி கசு	வழிப் பாட்டுரைத்தல்	க ०
நயம்இல் மனத்தவர் நட்பு	மடுத்துழிப் பாடாவிடல்	நக
நலம் தகையார் நானுமை	மாற்றமறியான் உரை	எ
நன்மையிலாளர் தொடர்பு நட	வல்லாதான் சொல்லும்	
நிறையில்லான் கொண்ட	உரையின் பயன்	உஅ
தவம்	விழுத்தகு நூலும் விழையா	
நோன்று அவிந்து வாழு	தார்க்கு	ந.ச
தார் நோன்பு		
பாத்து உணல் இல்லார்		
உழைசென்று உணல்		
பிறன் மனையாள் பின்		
ஞேக்கும் பேதைமை	ஆற்றல் இலாதான் பிடித்த	எ
புலையுள்ளி வாழ்தல்	படை	
பெரியாரோடு யாத்த	கடுஞ்சின வேழத்தெதிர்	
தொடர் விடுதல்	சேறல்	ந. ०
பெரியார்க்குத் தீயசெயல்	கருவகண்மாறி புறக்	
பெருமையுடையாரைப்	கொடுத்தல்	ச
பிட்டித்தல்	கல்லாதான் ஊருங்	
பொருள் இல்லார் வண்மை	கவிமாப் பரிப்பு	உஅ
புரிவ	காப்பாற்று வேந்தன் உலகு	உ
மனம் வறியாளர் தொடர்பு கஶ	கொடுக்கோள் மதமன்னர்	
முன்னை உரையார் புற	கீழ் வாழ்தல்	ந
மொழிக்கற்று	சிறையில்லா மூதாரின்	
யாம் என்பவரோடு நட்பு	வாயில் காப்பு	உ.ந
	துணிவில்லார் சொல்லும்	
அறிவு	தறுகண்மை	கந
அறியான் வினாப்படுதல்	பணியாத மன்னர்ப் பணிவு	கந
ஆன்றவிந்த சான்றேருள்	பண்ணில் புரவி பரிப்பு	க
பேதை புகல்	புல்ஆர் புரவி மணியின்றி	
உணர்வார் உணராக்கடை	ஊர்வு	க.நி
ஒத்திலாப் பார்ப்பா ஞுரை	பெருவலியார்க்கு இன்னு	
கல்லாதான் கோட்டி	செயல்	ச
கொளல்	மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்	
கல்லார் உரைக்கும்	அர்தல்	கந
கருமப் பொருள்	மறமிலா மன்னர் செருப்	
கவிக்குக் கொடுத்து	புகுதல்	ந.அ
விடாமை	மறம் மனத்தார் ஞாட்டின்	
குலத்துப் பிறந்தவன்	மடிந்து ஒழுகல்	க
கல்லாமை	மறலுடை ஆளுகட்டயான்	

கழக வெளியீடு : கக்ஷீத்து மத்தியால் ஈ

பதினேண்ட கீழ்க்கணக்கு

பூதஞ்சேந்தனு

இயற்றிய

இனீயவை நாற்பது

சென்னைக் கிறித்துவ கலாசாலைத்

தமிழாசிரியராயிருந்த

திரு வா மகாதேவ முதலியாரவர்கள்

உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகம், விமிடெட்ட,
திருநெல்வேலி - 6. சென்னை - 1.

1 - மே - 1965 மே. 1965

வா மகாதேவ முதலியார் : உயிரெழி கூடு

(C) THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,

Ed 1 Nov 1922

Reprints:

March 1927; Aug 1942; April 1945; July 1948;
March 1950; July 1955; Aug 1960; Feb 1965.

O31,1C32

K5

காம்பாயிலை சுவாமி ராம ராம
புத்தகம்

Appar Achakam, Madras - 1.

முகவரை

மதுரைப் பாண்டியர் அமிழ்துறைங் தமிழ்மொழியை
ஆராய்ந்து வளர்ப்பான் இரீஇய சங்கங்கள் தலை, இடை, கடை
யென மூன்றுமென்ப. அவற்று ஸொவ் வொன்றினின் ரும் பற்பல
அரிய பெரிய நூல்கள் வெளிப்போந்தன. அவற்றுள் தலைச்சங்க
நூலொன்றே நூம் இஞ்ஞான் றிலது; இடைச்சங்க நூல்களுள்
'தொல்காப்பியம்' ஒன்றே யுளது. கடைச்சங்க நூல்களுட் பல
வள. இப் பலவற்றுள், மேற்கணக்கு நூல்களும், கீழ்க்கணக்கு
நூல்களும் அடங்குவ. அவற்றுள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதி
நெட்டென்ப. அதனை,

‘நாலடி நான்மனி நானுற்ப தைந்தினைமுப
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு’

என்னும் பாவா னறிந்துகொள்க. இவை கீழ்க்கணக்கு நூலாய
தென்னை யெனின், ஐந்தடியினேரூத செய்யுட்கள் அறம் பொரு
ளின்பங்கட் கிளக்கணங் கூறும்வழிப் பிற பொருளும் இடை
யிடை தாவிச் செல்லச் சில வெழுத்தாற் சிலவாக வருதவின்,

‘அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு வின்ப மடுக்கி யவ்வகைத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்’

என்னும் பன்னிருபாட்டியற் குத்திரத்தானும்’

‘வனப்பிய ருனே வகுக்குங் காலை
சின்மென் மொழியாற் றுய பனுவலோ
பம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே’

என்னும் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல்
உங்க ஆவது குத்திரத்தானும், அதற்குப்போசிரியரும் நச்சினார்க்
கிளியரும் வரைந்த வுரையானுங் தெளிக வென்க.

இக்கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே தாயபனுவல் எனவும் கூறுப.
இவை பதினெட்டானுள்ளும் ‘நானுற்பது’ என்பன இனியவை

நாற்பது, இன்ன நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்டது. இவற்றென், 'இனியவை நாற்பது' அறம் பொரு வின்பம்பற்றிச் சிலவாய் மெல்லிய மொழிகளான் ஐந்தடியினேரூது நாற்பது வெண்பாக்களினமைதலின் கீழ்க்கணக்காயினமை காண்க. 'இனியவை நாற்பது' என்பது 'இனிய பொருள்களை யுரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களையுடைய நூல்' என விரிதலின், அன்மொழித்தொகையாய் நூற்குக் காரணக் குறியாயிற்றென்க. நாற்பது: ஆகுபெயர். 'இனியது நாற்பது' 'இனிது நாற்பது' 'இனிய நாற்பது' என்னும் பெயர்களானும் இந்தால் வழங்குதலுண்டு. இந்தாற்கு ஆசிரியர், மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந் தனார் என்பார். 'ஆர்' விகுதிகள் உயர்வுபற்றி வந்தன. 'பூதன்' 'சேந்தன்' என்னும் இருமொழிகள் தொல்காப்பியம் எழுத்தது காரம் புள்ளி மயங்கியல் இடு ஆவது சூத்திர விதிபற்றிப் 'பூதஞ் சேந்தன்' எனப் புணர்ந்த தென்க. ஆசிரியர் பெயர் 'சேந்தன்' என்பதாலும், அவர் தங்கையார் இயற்பெயர் 'பூதன்' என்பதாலும், அவர் சிறப்புப்பெயர் 'மதுரைத் தமிழாசிரியர்' என்பதாலும் உய்த்தனார்க.

ஆசிரியர் முதற்பாவில் மும்முர்த்திகளைப்பற்றிக் கூறுதலின், வேத வொழுக்கினராதல் வேண்டுமென்ப ரொருசாரார். சின்னை நான்முககுடவும், திருமாலாகவும், சிவப்பிராளுகவும் வைத்து வாழ்த்துதல் சைன சம்பிரதாயமாகவின், அவர் சைனரென்பர் மற்றெலூரு சாரார்.

திருகெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவகித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகத்தார் விரும்பியவாறு யானும் ஒருரை யெழுதினன். அவ் வரைக்கட்ட குறையேனுங் குற்றமேனுங் காணப்படின், அறி வடை யுலகம் அவற்றைப் பாராட்டாது கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றனன்.

சென்னை,
6—11—1922. }

வா. ம.

திருச்சிரம்பலம் கடவுள் வாழ்த்து

இளியலை நாற்பகு

கடவுள் வாழ்த்து

கண்முன் உடையான்தாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தோல்மாண் துழாய்மாலை யானெத் தோழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகஙான் குடையானெச்
சென்றமர்ந் தேத்தல் இனிது.

(பதவுர.) கண் மூன்று உடையான் - மூன்று கண்களை
உடைய சிவபெருமரன்து, தாள் - திருவடிகளை, சேர்தல் - அடை
தல், கடிது இனிது - மிக வினிது; தொல் - பழமையாகிய, மாண்
மாட்சிமை பெற்ற, துழாய் மாலையானை - திருத்துழாய் மாலையை
யனிந்த திருமாலை, தொழல் - கைதொழுதல், இனிது -; முகம்
நான்கு உடையானை - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனை,
சென்று - (அவன் திருமுன்) சென்று, அமர்ந்து - மேவி யிருந்து,
பேணி ஏத்தல் - விரும்பி வாழ்த்தல், முந்துற இனிது - முற்பட
வினிது.

கண்மூன்றுவன சோம சூரி யாக்கினி. சேர்தல் - இடை
விடாது வினைத்தல்.

'மலர்மிசை மேகினைன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்'

(குறள் - ந)

என்னும் பரவிந்குப் பரிமேஸழகர் கண்ட உரையான ஃஂதுணர்க.
இனி, 'தஞ்சமாகக் கொண்டடைதல்' எனினுமாம். கடிது - 'கடி'
என்னும் உரிச்சொற் றிரிபென்க. 'முந்துற' வென்பது 'இனிது'
என்னுங் குறிப்பு வினையொடு முடிந்தது. '(பேணிமுந்துற' வென
முடிந்தது, '(அவன்) மற்றெல்லா வியினினும் (தன்னை) விரும்பி
முன்வர' எனவும்; 'முந்துறப் பேணி' என முடிந்தது, (ஏத்துவார்)
முன்வர விரும்புகின்றவளுகிய அல்லது (ஏத்துவாரை) 'முற்படப்
பாதுகாப்பவனைகிய' (பேணி ஈண்டுப் பெயர்) எனவும்; 'முந்து
சென்று உற பேணி ஏத்தல்' என முடிந்தது, 'திருமுன் சென்று

நன்கு விரும்பி வாழ்த்தல்' எனவும்; 'முந்து அமர்ந்து உற பேணி எத்தல்' என முடித்து, 'திருமுன் இருங்து நன்கு விரும்பி வாழ்த் தல்' எனவும் பொருள்கோடற் கிடனிருத்த லறிக. 'சேர்தல்' எத்தல்' 'தொழல்' என மனம் வாக்குக் காயமென்னுங் திரிகரண வழிபாடு' கூறினாராதலுணர்க.

நூல்

க. பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றல் மிகஇனிதே நற்சவையில் கைக்கோடுத்தல் சாலவும் முன்னினிதே முத்தேர் முறுவலார் சோல்லினி தாங்கினிதே தெற்றவும் மேலாயார்ச் சேர்வு.

(ப - ரெ.) பிச்சை புக்கு ஆயினும் - பிச்சை யெடுத்துண்டா யினும், கற்றல் - (கற்பனவற்றைக்கச்டறக்) கற்றல் ; மிகஇனிதூ - ; நல் சவையில் - (அங்ஙனங் கற்ற கல்விகள்) நல்ல சபையின்கண், கைக் கொடுத்தல் - (தமக்கு) வந்துதவுதல், சாலவும்-மிகவும், முன் இனிதூ - முற்பட வினிதூ ; முத்து ஏர் முறுவலார் - முத்தை யொக்கும் பற்களையுடைய மகளிரது, சொல் - வாய்ச்சொல், இனிதூ - ; ஆங்கு - அது போல, மேலாயார்ச் சேர்வு - பெரி யாரைத் துணைக்கொள்ளுதல், தெற்றவும் இனிதூ - தெளியவு மினிது.

'ஆயினும்' என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு.

'கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே'

என்றார் பின்னேரும். சவை - 'சபா' என்னும் வடசொல் 'ஆ' எறு 'ஐ' ஆதல் முறைபற்றிச் 'சபை' என்றுகி, ககர வகர வொற் றுமை பற்றிச் 'சவை' என்றுயது.

நற்சவை - சபைக்கு நன்மையாவது நல்லோர் கூடியிருத்தல் அதனை,

'நாடா கொன்றே காடா கொன்றே
அவலா கொன்றே மிசையா கொன்றே
எவ்வழி நல்லவ ராடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே' (புறம் : களன)

என்பதனு னறிக. கைக்கொடுத்தலாவது கற்றன வெல்லாம் வேண்டு முன் நினைவிற்கு வந்து நிற்றல்.

‘நெடும்பகற் கற்ற அவையத் துதவாது
உடைஞ்துளார் உட்குவருங் கல்வி—கடும்பகல்
எதிலான் பாற்கண்ட இல்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று சீப்பரி தால்’

என்னும் நீதிநெறிவிளக்கச் செய்யுள் ஈண் டறியத்தக்கது. ஏர்:
உவமவருபு; ‘தனிகை வெற்பேரும்’ என்றார் பெரியாரும். ‘ஏர்’
என்பதற்கு ‘அழகு’ எனப் பொருள் கோடலு மொன்று. மகளிர்
சொல் இனிதாதலைத் ‘தேன் மொழியார்’ என்னும் பெயரானு
மறிக. சிலப்பதிகார முடையார்,

‘பாகுபொதி பவளாங் திறங்கு நிலா உதவிய
நாகின முத்தி னகைஙலங் காட்டி’

என்றமையும் அப்பொருளை வற்புறுத்து மென்க. தெற்ற இனிதா
தலாவது, மிக வினிதாதல்.

2. உடையான் வழக்கினி தோப்ப முடிந்தால்

மனைவாழ்க்கை முன்னினிது மானுதா மாயின்
நிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்தல்
தலையாகத் தான்னினிது நன்கு.

(ப - ரெ.) உடையான் - பொருளுடையானது, வழக்கு -
ஈகை, இனிது -; ஒப்ப முடிந்தால் - மனைவி யுள்ளமுக் கணவ
னுள்ளமும் (மாறுபாடின்றி) ஒன்றுபடக் கூடுமாயின், மனை
வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, முன் இனிது-முற்பட வினிது;
மானுதாம் ஆயின் - (அங்குனம்) மாட்சிமைப்படா தெனின், நிலை
யாமை நோக்கி - (யாக்கை முதலியன) நில்லாமையை ஆராய்ந்து,
நெடியார் - தாமதியாதவராய், துறத்தல் - (அகம் புறமாகிய இரு
வகைப் பற்றுக்களையும்) விடுதல், தலையாக நன்கு இனிது - தலைப்
பட மிக வினிது.

ஒப்பமுடிதவின் அருமை தோன்ற ஒப்ப முடிந்தால்’ என்றார்.

‘காதல் மனையாளுங் காதலனும் மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கல்தான்
கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே கான்’

என நன்னெறியும்,

'மருவிய காதல் மனையாளுங் தானும்
இருவரும் பூண்டுட்ப்பி னல்லான்—ஒருவரான்
இல்லாழக்கை யென்னும் இயல்புடைய வான்சகடன்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று'

என அறநெறிச்சாரமும், கூறுதல் கான்க.

மனைவாழக்கை எனைய துறவுற வாழக்கையைக் காட்டிலும்
இனிதாதலை,

'அறனெனப் பட்டதே இல்லாழக்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று' (குறள் - சகு)

எனத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனரும் கூறினார். துறத்தல்
(புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய உடம்பின்கண்ணும்
உள்தாய பற்றினை அவற்றது நிலையாமை நோக்கி) விடுதல். செடி
யார் - (செல்லற்குக் காலம்) நீட்டியாதவராய்; இது முற்றெச்சம்.
இஃது இப்பொருட்டாதலை,

'இல்லம் இளமை ஏழில்வனப்பு மீக்கற்றஞ்
செல்வம் வலிமென்று இவையெல்லாம் — மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு' கொடு வணங்கிக்

என்னும் நாலடிச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

'தலையாகத் துறத்தல்' என முடித்து, 'தலைப்பட்டார் தீரத்,
துறங்கார்' என்பதற் கொப்பத் '(தாம்) தலைப்படுமாறு துறத்தல்'
எனப் பொருளுரைப்பாரு முனர்.

ந. ஏவது மாரு இளங்கினைமை முன்இனிதே
நாளும் நவைபோகான் கற்றல் மிக இனிதே
ஏருடையான் வேளாண்மை தானினிது ஆங்கினிதே
தேரிற்கோள் நட்புத் திசைக்கு.

(ப - ரை.) ஏவது மாரு - ஏவலை மருது செய்யும், இளங்கினைமை - மக்கஞ்சைடைமை, முன் இனிது - முற்பட வினிது, சைவபோகான்-குற்றங்களிற் செல்லாதவனும், நாளும் கற்றல் - நாடோருங் கற்றல், மிக இனிது—; ஏர் உடையான் - (தனவென) உழுமாடுகளையுடையானது, வேளாண்மை - பயிர்த்தொழில், இனிது—; ஆங்கு - அதுபோல, தேரின் - ஆராயின், திசைக்கு - (தான் செல்லுங்) திசையில், கோள் எட்டு - எட்புக்கொள்ளுதல், இனிது—.

எவது- 'எவு' முதனிலைத் தொழிற் பெயரும், 'உணர்வதுடையார்' (நாலடி) என்புழிப்போல 'அது' பகுதிப் பொருள் விகுதியமாம். அன்றி, 'மேவா ரிலா அக் கடை' (திருக்குறுங்கள்) என்புழிப்போல, 'எவுவது' என்பது விகாரமாயிற் தெர்ண்பது மொன்று. இனி 'எவியது' என்னும் விளையாலைன்த பெயர் 'எவது' எனக்குறைந்த தென்பாருமூனர். இளங்கிளையாவார் மக்க ளென்க; 'கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றேன்றி' என்னும் நாலடிச் செய்யுள் காண்க. ஏர் - ஏருது; 'ஏரழ குழுபெற்றப்பேர்' என்னும் கக ஆவது சிகண்டு. நான்றங்க கற்றல் - நாண்முழுதுங்க கற்றலுமாம். வேற்றுராகவின் நட்புக் கோடல் நன்றென்பார், 'கோண்ட்புத் திசைக்கு' என்றார். திசைக்கு: வேற்றுமை மயக்கம். 'தான் செல்லுங், திசைக்குப் பாழ் நட்டாரையின்மை' என்னும் நாண்மளிக்கழிக்கையும் ஈண்டுக் கருத்தக்கது. (ச)

ச. யானை யுடைய படைகாண்டல் முன்னிடிதே*
ஊனைத்தின் ஹானைப் பெருக்காமை முன்னிடிதே
கான்யாற் றடைகரை யூர் இனி தாங்கினிதே
மான முடையார் மதிப்பு.

(ப-ரெ.) யானையுடைய படை - யானைகளையுடைய சேனையை, காண்டல் - (அரசன்) செய்து கொள்ளுதல், முன் இனிது - முற்பட வினி து; ஊனை தின்று - (பிறிதோ குயிரின்) தசையைத் தின்று, ஊனைப்பெருக்காமை- (தன்) உடம்பை வளர்க்காமை, முன் இனிது -; கான்யாற்று அடை கரை ஊர் - மூல்லை நிலத்து யாற்றினது நீரடை கரைக்கண் உள்ள ஊர், இனிது - (வாழ்தற்) கினிது; ஆங்கு - அவைபோல, மானம் உடையார் - மானமுடையவரது, மதிப்பு - கொள்கை, இனிது -;

'கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட்ட கூற்றென
வுடல்சின வருமென' (குணமாலையார் - கலந்)
எனவும்,

'காற்றெனக் கடலெனக் கருவரை யுருமெனக்
கூற்றென' (கனக மாலையார் - உங்க)
எனவும் இந்தாமணி யுடையார் கூறியபடி, விசையாற் காற்றும், ஒவி யாற் கடலும், வழிவாஸ் உரையும், அச்சத்தா ஊருமூம், கொலை யாற் கூற்று மெனத்தக்க யானைகளைப் பெறுதலின் அருமையும், பெற்ற வழி யுள்தாம் பயனுங் தோன்ற யானையுடைய படைகாண்டன் முன்னிடிதே' எனவும்,

(பாடம்) * மிகவினிதே

‘தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தானுண்பான்
எங்குன மாஞு மருள்’ (குறள் - உங்க)

என்றபடி, தன்னான் வளர்த்தல் கருதிப் பிறதோருயிரின் தகையைத் தின்பவன் அருளில்லைய் அவ்வுலகத்தை இழுத்தவின், ‘ஹைனெத்தின் ஹைனெப் பெருக்காமை முன்னினிதே’ எனவும்,

‘மானயா கோக்கியர் மருங்குல் போல்வதோர்
கானம்யாற் றடைகரைக் கதிர்கண் போழ்கலாத்
தேனையாம் பூம்பொழிற் றிண்ணை வெண்மனல்’
(கனகமாலையார் - உச்சு)

எனச் சிந்தாமனியுடையார் உரைத்தவாறு, நுடக்கமும் அழுகு முடைய கான்யாற்று நீரடைகரை பொழில் செறிந்து வெண்மனல் பரங்திருத்தவின் வாழ்தற்கு வசதியுண்மை தோன்றக் ‘கான்யாற் றடைகரை யூரினிது’ எனவும், தம் நிலையிற் ரூமாமையுங் தெய்வத்தாற் ரூழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமாகிய மான முடையார் கொள்கை,

‘இம்மையு நன்று மியனெறியுங் கைவிடா
தும்மையு எல்ல பயத்தலாற்—செம்மையி
ஞைங் கமமுங் கதுப்பினைய் நன்றேகான்
மான முடையார் மதிப்பு’

என்று நாலடியாரிந் குறியவன்னாம் இருமையும் பயத்தவின், ‘மான முடையார் மதிப்பு இனிதே’ எனவங் குறினு ரென்க.

காண்டல் - செய்தல்; ‘நகரங் கண்டான்’ என்னும் வழக்குண்மை தெரிக. இனி, ‘காண்டல்’ ‘பார்த்தல்’ என்பாருமூர்ள.

பின்னர் நிற்கும் ‘ஹன்’ கருவியாகுபெய ரென்க. (ஏ)

ஞ. கோல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயஞ் சேய்யாமை முன்னினிது சேங்கோலன் ஆகுதல் எய்துங் தீற்த்தால் இனிதேன்ப யார்மாட்டும் போல்லாங் குரையாமை நன்கு.

(ப - ரெ.) கொல்லாமை-(ஷருயிரைக்) கோல்லாமை, முன்னினிது - மிக வினிது; கோல் கோடி - (அரசன்) நடுவு நிலைமை தவறி, மாராயம் சேய்யாமை- (தன்கண் விழை செய்வார்க்குச்) சிறப்புச் சேய்யாமை, முன் இனிது-மிக வினிது, செங்கோலன்

ஆரதல் - (அவன்) முறை செலுத்துவோன்றைல், (முன்னினிது)-மிகவினிது; யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், எய்தும் திறத்தால் - கூடியமட்டில், பொல்லாங்கு உரையாமை - (பிறர்மீது) குற்றங்கூரைமை, நன்கு இனிது-மிக வினிது, என்ப-என்பர் (மேலோர்.)

கொலை பஞ்சமா பாதகங்களி லொன்றுகவின் ‘கொல்லாமை முன்னினிது’ என்றார். ‘கோல் கோடி மாராயன் செய்யாமை’ என்பது பாடமென்ப. ‘ராயன்’ என்னும் வடசொற்றிரிபு அக்காலத்து வழங்கக் கானுமையானும், ‘கோடி செய்யாமை’ என்னும் முடிபு நேரிதன்மையானும், கோல் கோடிச் செய்யாமையே செங்கோல ஞாகுதலாகவிற், கூறியது கூறல் என்னுங் குற்றம் நேர்தலானும் அது பாடமாகாதென்க. ‘மாராயம் - அரச�ுற் செய்யுஞ் சிறப்பு’ என்பர் நஷ்டினர்க்கிணியர், (பொருளுதிகாரம், புறத்சுகை). அரசன் தக்க காரணமின்றி விளையாட்டாக வேட்ட மாடி உயிர்களைக் கொல்லுதலும், தன்கண் விளை செய்வார் பல ரூள்ளும் ஒருவன் மாட்டு விருப்புற்று நடவு நிலைமை தவறி அவற் குரித்தாகாத சிறப்புக்களைச் செய்தலும், மற்றொருவன்மாட்டு வெறுப்புற்று அவன்மீது குற்றஞ் சாற்றலும் கட்டாவாம்; இவையின்றி நீதி செலுத்தல் இனிதென்பது கருத்தென்க. பொல்லாங்குரையாமையைச் சோர்வற மேற்கொள்ளுத ஸரிதென்பார், ‘எய்துங் திறத்தால்’ என்றார். ‘கோல் கோடி’ என்புழிக் கோலென்றது தராசுக்கோலை என்றுணர்க. செவ்விய கோலொத்தலின் ‘செங்கோல்’ ஆயிற்றென்ப.

கூ. ஆற்றுங் துணையால் அறஞ்செய்கை முன்னினிதே
பாற்பட்டார் கூறும் பயமோழி மாண்பினிதே
வாய்ப்புடைய ராகி வலவைகள் அல்லாரைக்
காப்படையக் கோடல் இனிது.

(ப - ரெ.) ஆற்றுங் துணையும் - கூடிய மட்டும் அறஞ்செய்கை-தருமஞ் செய்தல், முன் இனிது-மிக வினிது; பால்பட்டார் - நன்னென்றிப் பட்டார், கூறும் - சொல்லும், பயம் மொழி-பயனுடைய சொல்லின், மாண்பு-மாட்சிமை, இனிது—; வாய்ப்பு உடையார் ஆகி - (கல்வி, செல்வம், அதிகாரம், ஆண்மை முதலிய நலம் யாவும்) பொருங்துதலுடையவராய், வலவைகள் அல்லாரை-நானிலிகள்லாதவரை. காப்பு அடைய கோடல் - காப்பாகப் பொருந்தக் கொள்ளுதல், இனிது—.

அறமாவது நல்லன நினைத்தலும், நல்லன சொல்லுதலும், நல்லன செய்தலுமாம். ஆற்றுங் துணையாவது பொருளாலும் கேற்பச் செய்தல்.

‘ஒல்லும் வகையான் அறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்’ (குறள்-நட)

என்றார் பொய்யில் புலவரும். தமது தன்மையைவிடாதார் பலுகவுராயினும், நொதுமலராயினும், நண்பராயினும் பயனுடை மொழி களையே பகர்தலின் ‘பாற்பட்டார் குறும் பயமொழி’ என்றார். கல்வி, செல்வம், அதிகாரம், ஆண்மை முதலிய எல்லா மிருங்கும் ஒருவன்கண் நானுளை நில்லையாயின் அவன், தன்னை யடைந்தாரைக் கைவிடுவ வென்பது, ‘வாய்ப்புடையராகி வலவைகள்லாரைக், காப்படையக் கோட வினிது’ என்பதன் கருத்தென்க.

ஏ. அந்தனை ரோத்துடைமை ஆற்ற மிகஇனிதே
பந்தம் உடையான் படையாண்மை முன்னினிதே
தந்தையே ஆயினுந் தானடங்கான் ஆகுமேல்
கோண்டடையா ஞகல் இனிது.

(ப - ரை. அந்தனர் - பிராமணர்க்கு, ஒத்து உடைமை - வேதத்தினை மறவாமை, ஆற்ற மிக இனிது-மிகவினிது; பந்தம் உடையான் - (மனைவி மக்கண் முதலியோர் மாட்டுப்) பற்றுடையவன், படை ஆண்மை - சேனையை ஆளுங்கதன்மை, முன் இனிது-முற்பட வினிது; தந்தையே ஆயினும் - (தன்னைப்பெற்ற) தந்தையே யானலும், தான் அடங்கான் ஆகுமேல் - அவன் (மன மொழி மெய்கள் தீ நெறிக்கட்ட சென்று) அடங்கானெனின், கொண்டு அடையான் ஆதல் - அவன் சொற் கொண்டு அதன்வழி ஸில்லாதானாதல், இனிது—).

அந்தனர் - அழகிய தன்மை யுடையார் அல்லது வேதாந்தத்தை அணவுவார் என்பது சொல்லின்படி பொருள். அதனை,

‘அந்தனைமை பூண்ட அருமறை யந்தத்துச் சிக்கதசெய்யந்தனர்’

என்னுங் திருமூலநாயனார் திருவாக்கா னநிக. ஒதப்படுதலின் ஒத்தாயிற்று. பார்ப்பார் வேதத்தை மறந்துழி இழிகுலத்தரா மாகவின், மறக்கலாகா தென்னுங் கருத்தாற் செந்நாம்போதாரும்,

‘மறப்பினு மோத்துக் கொள்ளாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கக் குன்றக் கெடும்’

என்னும் பாவின்கண் ‘மறப்பினும்’ என்றமை கான்க. உறவினர் மாட்டுப் பற்றுடையானாயின். பழிக் கஞ்சித் தன் சேனையில் ஒரு யிர்க்கும் வீணை இழிவு கேராதபடி பாதுகாப்பானுகவின் ‘பந்தமுடையான் படையாண்மை முன்னினிதே’ என்றார்.

‘அந்றுரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர் பற்றில்ளானாலோ பழி.’ (குறள் - இங்கு)

என்றிருத்தல் காண்க. இதற்குச் ‘சற்றமுடையார் படையை ஆருந்தன்மை மிக வினிது’ எனப் பொருளுரைப்பாரு மூளர்.

‘இதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துங் தானடங்காப் பேதையிற் பேதையா ரில்’ (குறள் - அங்கு)

என்றிருத்தலின், தங்கையாயினும் மனமொழி மெய்களினடங்கா ணையின், அவண்பால் உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு அவற்றின் வழியொழுகாமை இனி தென்றார். இதற்குத் தங்கையே யான லும் அவன் அடங்காதவல்லால் அவனை உடன் கொண்டு ஓரிடத்தை அடையாதவனாகுதல் இனிது என் றைரா பகர்வாரு மூளர். ஏல் - ‘எனின்’ என்பதன் மருஷ.

அ. ஊருங் கலிமா உரனுடைமை முன்னினிதே
தார்புனை மன்னர் தமக்குற்ற வெஞ்சமத்துக்
கார்வரை யானைக் கதங்காண்டல் முன்னினிதே
ஆர்வ முடையவர் ஆற்றவும் நல்லவை
பேதுரூர் கேட்டல் இனிது.

(ப - ரை.) ஊருங் கலிமா - (தான் ஏறிச்) செலுத்துகின்ற போருக்கு உரிய குதிரை, உரனுடைமை - வலிமையடையதா யிருத்தல், முன் இனிது-மிக வினிது; தார்புனை மன்னர் தமக்கு- மாலையனிந்த அரசர்களுக்கு, உற்ற வெஞ்சமத்து - போர் வாய்த்த களத்தில், கார் வரை யானை - கரிய மலைபோன்ற யானை களின், கதம் - வெகுண்டு செய்யும் போரை, காண்டல் - கானு தல், முன் இனிது—; ஆற்றவும் ஆர்வம் உடையவர்-மிகவும் அங்புடையார், நல்லவை - நல்ல கேள்விகளை, பேது உரூர் - மயக்கமடையாதவர்களாய், கேட்டல் - கேட்பது, இனிது—.

அரசன் ஏறிச்செல்லுங் குதிரைக்குப் பசி தாகம் பொறுத் தற்கும் வேண்டியபோது விரைங்தோடுதற்கும் செஷ்து சேரஞ் சாரி செல்வதற்கும் வலிமை வேண்டுதலின், ‘ஊருங் கலிமா வர னுடைமை முன்னினிதே’ என்றார். தார் - அடையாள மாலை; ‘கண்ணியுங் தாருமெண்ணீன ராண்டே’ என்னுங் தொல்காப்பியச் சூத்திர வரை காண்க.

‘குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை.’ (குறள் - எந்துஅ)

என்றவாறு யானைப்போர் காண்டற்குத் தக்க காட்சியாத லுணர்க. ‘ஆற்றவும் ஆர்வமுடையார் நல்லவை பேதுரூர் கேட்

டல் இனிது' என்றார்; பேரார்வமுடையார்க்கண்றிக் கேட்ட சற் பொருள்களை உட்கொள்ளுதலும், உள்ளத்தமைத்தலும், பன் சின்தித்துத் தெளிதலும், தெளிந்தவழி நிற்றலுக் கூடாமையிரண்க.

'ஆற்றவும் நல்லவை' என முடிப்பாரு மூளர். பேதரூர் ஒரு சொல் வெனினுமாம்.

இது பஃக்ரூடை வெண்பா.

கூ. தங்க ணமர்புடையார் தாம்வாழ்தல் முன்இனிதே அங்கண் விசம்பின் அகல்நிலாக் காண்பினிதே பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்துயார்க்கும் அன்புடைய ராதல் இனிது.

(ப - ரெ.) தங்கண் - தம்யிடத்தே, அமர்பு உடையார் - நட்புடையார், வாழ்தல் - (செல்வமுடையராய்) வாழ்தல், முன் இனிது - மிக வினிது; அம் கண் விசம்பின் - அழகிய இடமகன்ற வானத்தில், அகல் நிலா - விரிந்த நிலாவை, காண்புகாணுதல், இனிது—; பங்கம் இல் செய்கையர் ஆகி - குற்றமில் லாத நடையுடையவராய், யார்க்கும் பரிந்து-யாவாக்கும் இரங்கி, அன்புடையர் ஆதல் - அன்புடையராயிருத்தல், இனிது—.

தம்மை யாத்து ஒட்டி வாழ்பவர் நன்மைகளைப் பெற்று வாழ்தல், தம் பெருமிதத்திற் கேதுவாகவின், 'தங்க ணமர் புடையார் தாம் வாழ்தல் முன்னினிதே' எனவும், அழகுஞ் தன்மையுமுடைத் தாய் விழிக்கு விருந்து செய்தவின், 'அகனிலாக் காண்பினிதே' எனவும்,

'என்பி லதனை வெயில்போலக் காடுமே

யன்பி லதனை யறம்'

(குறள் - எல)

என்றிருத்தவின், 'யார்க்கு மன்புடைய ராத வினிது' எனவுங் கூறினார்கள்.

தாம் : அசை.

கா. கடமுண்டு வாழாமை காண்டல் இனிதே நிறைமாண்பில் பேண்டிரை நீக்கல் இனிதே மனமாண்பி லாதவரை யஞ்சி யகறல் எனோமாண்புந் தான்இனிது நன்கு.

(ப - ரெ.) கடம் உண்டு - கடன் கொண்டு உண்டு, வாழாமை காண்டல் - வாழாதிருத்தல், இனிது—; நிறை மாண்பு

இங் - கற்பு மாட்சிமையில்லாத, பெண்டிரை - மனைவியரை, நீக்கல் - விலக்கி விடுதல், இனிது - ; மனம் மாண்பு இலாதவரை - மனத்தின்கண் மாட்சிமை யில்லாதவரை, அஞ்சி அகறல் - அஞ்சி நீங்குதல், ஏனை மாண்பும் - எல்லா மாட்சியிலும், நன்கு இனிது - மிக வினிது.

‘உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கால் முகனுந்தாங்
கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும்வே ரூகுதல்
பண்டுமிவ் வலகத் தியற்கையஃ தின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை மாங்திர’ (கலி - ११)

எனவும்,

‘விடன்கொண்ட மீனைப் போலும்
வெந்தழுன் மெழுகைப் போலும்
படன்கொண்ட பாந்தள் வாயிற்
• பற்றிய தேரை போலுங்
திடன்கொண்ட ராம பாணஞ்
செருக்களத் துற்ற போது
கடன்கொண்ட நெஞ்சம் போலுங்
கலங்கின னிலங்கை வேந்தன்’

எனவும் இருத்தவின், ‘கடமுண்டு வாழாமை காண்ட வினிதே’ என்றார். ‘நிறை மாண்பில் பெண்டிரை நீக்க வினிதே’ என்றது, கற்பழிந்த மனைவியொடு கலந்து வாழ்தல் இம்மையிற் றலையிறக் கத்தையும் பெருந்துன்பத்தையும் தருதலேயன்றி, மறுமையிலும் நரகத்தைத் தருதல் பற்றி யென்க. அது கூடாதென்பதனை,

‘வினையிலென் மகன் றனுடல் வேறுசெய்வித் தோனைக்
குனிச்ஜையி னோயுயிர் கோற்றபுரி யேனேல்
மனைவியய லான்மருவல் கண்டுமவள் கையாற்
றினையளவு மோர்பொழுது தின்றவனு மாவேன்’
(பாரதம்)

‘கற்பழி மனைவி யோடு கலந்திருப் பவனு மற்றேர்
பொற்புடை மனைவி தன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணு வானுஞ்
சொற்பொரு ஞரைத்தி னைனத் தொழுவள நானு வானும்
விற்பன வலாத விற்று மெய்வளர்த் தழிகு வானும்’

‘ஆவனு னுண்மை.....’—(பிரபுவிங்கலீலை) என்றிருத்தவிற் ரெற்றிக.

மனமாண்பிலாதார்-கெட்ட எண்ணமுடையார்; துட்டர்கள். 'துட்டரைக் கண்டாற் றாரானில்' என்னும் பழமொழி காண்க. 'எனை, மாண்பு' என்புழி இன்னும் உம்மையும் செய்யுள் விகாரத் தாற் ரூக்கன.

கக. அதர்சேன்று வாழாமை ஆற்ற இனிதே
குதர்சேன்று கோள்ளாத கூர்மை இனிதே
உயிர்சேன்று தான்படினும் உண்ணார்கைத் துண்ணேப்
பெருமைபோற் பிடுடையது இல்.

(ப - ரை.) அதர் சென்று - வழிபோய், வாழாமை - வாழா திருத்தல், ஆற்ற இனிது - மிகவினிது; குதர் சென்று - தப்பு வழியிற் சென்று, கொள்ளாத - (நூற்குப் பொருள்) கொள்ளாத, கூர்மை - மதிநுட்பம், இனிது; உயிர் சென்று படினும் - (பசி யான்) உயிர் இறந்துபடினும், உண்ணாதார் கைத்து - உண்ணாத தகாதார் கையிலுண்வை, உண்ணு - உண்ணைத், பெருமைபோல் - பெருமைபோல, பிடு உடையது இல் - பெருமையுடையது (பிற தொன்று) இல்லை.

அதர் செல்லவாவது,

' பத்தார்புக் கிரங்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்
பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிருத்த் திரிவீர்' (தேவாரம்)

என்றபடி ஊரூராய்ச் சென்றிரத்தல். அன்றி, நாடோடியாத வெளினும் வழிபற்றத்த வெளினுமாம். இவற்றுள் வழிபற்றித்தல் வேடர்க்குக் குலத்தொழிலாகவின், எனையோருள் அத்தொழிலின் முயல்வார் சிற்கிலரையே நோக்கிக் கூறியதாமாகவின், அப் பொருள் சிறவாதென்க. நூற்பொருளை நனித்தறியாது வலிந்தும் நவிந்துங் தங் கருத்திற் கியைந்தவாறு கொள்வார் பலராகவின், 'சூதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை இனிதே' என்றார். உண்ண ரென்ப்பவார் தாழ்ந்த வருணத்தோர்.

' தான் கெடினுங் தக்கார்கே தெண்ணறக தன் னுடம்பின்
ஊன்கெடினும் உண்ணார்கைத் துண்ணறக'

என்னும் நாலடியினே ஈண்டறிக.

இனி 'உண்ணீருண் ணீரென் றுபசரியார் தம் மனையி, துண் னுமைகோடி யுறும்' என்றிருத்தவின், 'ஈண்டுண்ணார் அன்போ றுபசரியாதார்' என்பாருமூர். அன்றியும், 'உண்ணார்' என்றது குரு, தெய்வம், வறிய ராதியரை; அவர் பொருள்கொண்டு உண்ணுதல் பெரும்பாலமாகவின் என்பாரு முன்னுடைய அவர்

‘கைத்து’ ‘பொருள்’ என்பர். தான்: அசை. ‘உயிர் சென்று படினும்’ என்பழி உடம்பின் தொழில் உயிர்மேலேற்றப்பட்டது; இஃது உபசாரவழக்கு.

க. குழவி பிணியின்றி வாழ்தல் இனிதே
கழறும் அவையஞ்சான் கல்வி இனிதே
மயரிக ளல்லராய் மாண்புடையார்ச் சேரும்
திருவுந்தீர் வின்றேல் இனிது.

(ப - ஸ.ர.) குழவி-குழங்கைகள், பிணி இன் றி-நோயில்லாது, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது—; கழறும்-(சொல்லுதற்குரிய சபையினையறிந்து அதற்கேற்பச்) சொல்லுகின்ற, அவை அஞ்சான் - சபைக்கு அஞ்சாதவனுடைய, கல்வி - கல்வியானது, இனிது—; மயரிகள் அல்லராய் - மயக்கழுடையவை ரல்லராய், மாண்புடையார் சேரும் - மாட்சிமையுடையாரை யடையும், திருவும் - செல்வமும், தீர்வு இன்றேல் - தீங்காதாயின், இனிது—.

பாலக்கிரக கோடம், பட்சிதோட முதலிய அப்பருவத் துண்மையின் ‘குழவி பிணியின்றி வாழ்த வினிதே’ எனவும்;

‘உளரெனினும் இல்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் கற்ற செலச்சொல்லா தார்’ (குறள் - எண் 10)

என்றிருத்தவின்,

‘கழறு மலையஞ்சான் கல்வி யினிதே’ எனவும்;
‘பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னை
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு’ (நாலடி-220)

என்றிருத்தவின், ‘மாண்புடையார்ச் சேருங் திருவுங் தீர்வின்றே வினிது’ எனவுங் கூறினு ரெங்க. ‘திருவும்’ என்பழி உம்மை எச்சவும்மையாம்.

கந். மான மழிந்தபின் வாழாமை முன் இனிதே
தான மழியாமைத் தானடங்கி வாழ்வினிதே
ஊனமோன் றின்றி உயர்ந்த போருளுடைமை
மானிடவர்க் கேல்லாம் இனிது.

(ப - ஸ.ர.) மானம் அழிந்த பின் - பெருமை கெட்ட பின், வாழாமை - (உயிர்) வாழாமை, முன் இனிது - மிக வினிது ; தானம் அழியாமை - (தானிருங்து வாழும்) இருப்புச் சிதையாதபடி,

தான் அடங்கி வாழ்வு - தான் அடங்கி வாழ்தல், இனிது—; ஊனம் ஒன்று இன்றி-குறைவு சிறிதுமில்லாது, உயர்ந்த பொருள் உடைமை-மிக்க பொருளுடையராதல், மாளிடவர்க்கு எல்லாம் - எல்லா மக்கட்கும், இனிது—.

மானம் அழிதல் - நிலையினின் ருங் தாழ்தல்.

'தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை'

(குறள் - கக்க)

எனவும்,

'மயிர்க்கபின் வாழாக் கவரிமா வன் ஞார்
உயிர்க்கப்பர் மானம் வரின்'

(குறள் - கக்க)

எனவும் பிறருங் கூறுதலின் 'மான மழிந்தபின் வாழாமை முன் னினிதே' என்றார். ஒருவன் தானடங்கி வாழானுயின் அவன் குடியிருப்புச் சிறைத்தல் ஒருதலை யெனல் குறித்தன ரெண்க. ஊனமொன்றின்றி யுயர்ந்த பொருளாவது கல்வியாம்; என்னை?

'கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை'

(குறள் - ச00)

எனவும்,

'தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது'

(குறள் - சஅ)

எனவும் பெரியாரும் பணித்தமையி னென்க. கலித்தோகை யுடையார் ஒரு காரணம் பற்றிச் செல்வப் பொருளைக் 'கேடில் விழுச் செல்வம்' என்றாரேனும், நக்கினுர்க்கினியர் வழுவமைத் தமையுங் கண்டு தெளிக.

'ஒன்று' என்புழி முற்றும்கை விகாரத்தாற் ரொக்க தென்க.

கஹ. குழவி தளர்ந்தை காண்டல் இனிதே
அவர்மழலை கேட்டல் அமிழ்தின் இனிதே
வினையுடையான் வந்தடைந்து வெய்துறும் போழ்து
மனனஞ்சான் ஆகல் இனிது.

(ப - ரை.) குழவி - குழங்கைளது, தளர்ந்தை - தளர்ந்த நடையை, காண்டல் - காணுதல், (பெற்றேர்க்கு) இனிது—; அவர்மழலை-அக் குழங்கைளின் மழலைச் சொற்களை, கேட்டல்—; அமிழ்தின் - தேவாழுதத்தினும், இனிது—; வினையுடையான் - தீவினை செய்தவன், வந்து அடைந்து - (அதன் பயனுகிய

துன்பங்) தன்பால் வந்து சேர்ந்து, வெய்து உறும் போழ்தும் - (தான்) தாபமடையுங் காலத்தும், மனன் அஞ்சான் ஆகல்- மனம் அஞ்சாது நிற்றல், இனி து—.

தனர் நட்டயைக் குறுகுற நடத்தல் என்ப.

‘குறுகுற நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுக் கொட்டுக் கவ்வியுங் துழுக்தும்
நெய்யடை யடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழும் நாளே’ (புறம்-கசுஅ)

என்றார் ஒரு புலவர், ‘அழிழ்தின்’ என்பழிச் சிறப்பும்மை விகாரத் தாந் ரெங்கக்து. ‘இன்’ உறம் பொருளின் வந்தது; ஒப்புப் பொருளின் வந்த தெனினு மமையும். தீவினைப் பயன் நுகர்ந்தே தீரவேண்டுதலின், ‘மனனஞ்சா ஞக வினி து’ என்றார். ‘வெய் துறம்’ ஒரு சொல் வெனினுமாம்.

கடி. பிறந்மனை பின்னேக்காப் பீடினி தாற்ற
வற்னுழக்கும் பைங்கூழ்க்கு வான்சோர் வினிதே
மற்மன்னர் தங்கடையுள் மாமலைபோல் யானை
மதமுழக்கங் கேட்டல் இனிது.

(ப-ரை.) பிறன் மனை- பிறனுடைய மனைவியை, பின் நோக்கா- திரும்பிப் பாராத, பீடு- பெருமை, இனிது—; வறன் - நிரின்கமயால், உழக்கும்-வருந்தும், பைங்கூழ்க்கு-பகிய பயிர்க்கு, வான்சோரவு- மறை பொறிதல், ஆற்ற இனிது- மிக இனிது; மறம் மன்னர்- வீரத்தையுடைய அரசர், கடையுள்- கடைவாயி வின்கண், மாமலைபோல் யானை- பெரிய மலைபோலும் யானை கனது, மதம் முழக்கம்- மதத்தாற் செய்யும் பிளிந்தெருவியை, கேட்டல்—, இனிது—.

‘பிறன் மனையாள் பின்னேக்கும் பேதைமை யின்னு’ என்றார் பிறரும்.

பின்நோக்குதல்- திரும்பிப் பார்த்த வண்ணம் நடத்தல்;
இது காதவின் நிகழ்வது என்பதனை,

‘எருத்தத் திரண்டு விழிப்படை யாமையென் ஞாயிரை
வருத்தத் திருத்த முகம் பிறக்கிட்டு மயினடக்குங்
திருத்தத்தைக் கண்டு விளர்த்தவென் ஞதய ஊர்தி செங்கோல்
பொருத்தத்த ஊர்தியும் பண்டே விளர்த்துப் புகழ்கொண்டவே’
(தணிகைப்புராணம், களவு- அக)

என்னும் பாவானு மறிக. இனி, மனத்துக்கொள்ளுதல் எனிலும் மாம். ‘பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை’ என்பதற்குப் பரிமேலழகர் ‘பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண் தகைமை’ என உரை செய்திருத்தல் காண்க. வான்: ஒரு பெயர்.

ககு. கற்றூர்முன் கல்வி உரைத்தல் மிகஇனிதே மிக்காரைச் சேர்தல் மிகமாண முன் இனிதே எள்துணை யானும் இரவாது தாங்கதல் எத்துணையும் ஆற்ற இனிது.

(ப - ரை.) கற்றூர முன் - கற்றவர்க்கு முன்பு, கல்வி உரைத்தல் - தங் கல்வியைச் சொல்லி ஏற்றுதல், மிக இனிது - மிகவினிது; மிக்காரை - (அறிவான்) மேம்பட்டாரை; சேர்தல் - பொருந்தல், மிக மாண - மிக மாட்சிமைப்பட, முன் இனிது - முற்பட வினிது; எள் துணை ஆனும் - எள் எவாயினும், இரவாது - (தான் பிறரிடம்) யாசியாது, தான் ஈதல் - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தல், எ துணையும் - எல்லாவித்ததானும், ஆற்ற இனிது - மிக இனிது.

‘கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையறுஉங்

குற்றங் தமதே பிறிதன்று’ (நீதிசெறி விளக்கம் - உடு)

என்றிருத்தவின், ‘கற்றூர் முற் கல்வியுரைத்தன் மிக வினிதே’ எனவும்,

‘நல்லினத்தி னாங்குஞ் துணையில்லை’ என்றிருத்தவின்,

‘மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே’ எனவும்;

‘எள்ஞால் என்சில இன்னுயி ரேனுங் கொள்ளுதல் தீது கொடுப்பது என்றால்’ (கம்பர்)

என்றிருத்தவின், ‘எள்துணையானு பிரவாது தாளீதல், எத்துணையாற்ற வினிது’ எனவுங் கூறினு ரென்க.

கள. நட்டார்க்கு நல்ல செயலினி தேத்துணையும் ஒட்டாரை ஒட்டிக் கோளல்அதனின் முன் இனிதே பற்பல தானியத்து ஆகிப் பலருடையும் மேய்த்துணையுஞ் சேரல் இனிது.

(ப - ரை.) நட்டார்க்கு - (தன்கண்) நட்புடையார்க்கு, நல்ல செயல் - இனியவற்றைச் செய்தல், இனிது -; எ துணையும் ஒட்டாரை - எவ்வளவும் (தன் பகைவரோடு). சேராதவரை,

ஒட்டிக்கொள்ள - நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல், அதனின்—, முன் இனிது - மிகவினிது; பற்பல தானியத்தது ஆகி - பற்பலவகை உணவுப்பொருள்களுடையதாய், பலர் உடையும் - (புறத்தார்) பூர் தோற்றற் கேதுவாகிய, மெய்துணையும் - மெய்க் காப்பு வீர ரொடும், சேரல் - (அரண்) பொருந்தல், இனிது—.

‘நட்டார்க்கு எல்ல செயவின் விரைந்ததே
நட்டாரை ஒட்டிக் கொள்ள’ (குறள் - சுகை)

‘கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீர் தரன்’ (குறள் - எசஞு)

‘எல்லாப் பொருளும் உடைத்தா யிடத்துதவும்
ஏல்லா ஞடைய தரன்’ (குறள் - எசஞு)

என்பவற்றின் பொருள் இப் பாவின்கண் அமைக்கு திடத்த வறிக. ‘நட்டாரை மொட்டிக் கொள்ள’ என்பதற்குத் ‘தன் பகைவர் பிற ரொடு கூடாமல் மாற்றிவைத்தல்’ என்னுமாம். ‘அதனின்’ ஐந்தனுருபு ஈண்டு உறும்பொருளின் வங்ததெனக். உடையும் - காரியத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சமாதல் கான்க.

க-அ. மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதிஇனிதே
தந்திரத்தின் வாழும் தவசிகள் மாண்பினிதே
எஞ்சா விழுச்சீர் இருமுது மக்களைக்
கண்டேமுதல் காலை இனிது.

(ப - ரை.) மன்றின் - அம்பவத்தின்கண், முதுமக்கள் - அறி அடையோர், வாழும் பதி - வாழ்கின்ற ஊர், இனிது—; தந்திரத் தின் - நூல் விதிப்படி, வாழும் தவசிகள் - வாழ்கின்ற தவத்தோரது, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது—; எஞ்சா - குறையாத, விழுச்சீர் - மிக்க சிறப்பிணையடைய, இருமுதுமக்களை - தாய் தங்கதயரை, காலை - காலையில், கண்டு - (அவர் இருக்குமிடஞ் சென்று) கண்டு, எழுதல் - (அவர் பாதங்களின் வீழ்ந்து) எழுதல், இனிது—.

மன்றமாவது ஊர் மன்றம்; அஃதாவது சபைகடும் பொது விடம். மன்றத்து அறிவுடையார் வாழின், நீதி பெறப்படுதலின், ‘மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதியினிதே’ என்றார். தந்திரம் - நூல்; அஃதிலக்கணையால் நூல்விதிக்காயிற்று. ‘கண்டொழுதல்’ என்பது பாடமாரியின், ‘அவரிருக்கு மிடத்திற் ரெழுதல்’ என்றுரை செய்க.

ககூ. நட்டார்ப் புறங்கூருன் வாழ்தல் நனிஇனிதே பட்டாங்கு பேணிப் பணிந்தோழுகல் முன்னினிதே முட்டில் பேரும்பொருள் ஆக்கியக்கால் மற்றது தக்குழி ஈதல் இனிது.

(ப - ரெ.) நட்டார் - (தன்னிடம்) நட்புக்கொண்டாரை புறங்கூருன் - புறங்கூருதவனும், வாழ்தல் - வாழ்வது, நனிஇனிது - மிகவினிது; பட்டாங்கு - சத்தியத்தை, பேணி - பாதுகாத்து, பணிந்து ஒழுகல் - (யாவர்க்கும்) அடக்கி ஈடத்தல், முன்னினிது - முற்படவினிது; முட்டு இல் - குறையில்லாத, பெரும் பொருள் - பெரும் பொருளோ, ஆக்கியக்கால் - தேடினால், அது - அப்பொருளோ, தக்க உழி - தக்க பாத்திரத்தில், ஈதல் - கொடுத்தல், இனிது—.

புறங்கூரலாவது கானுதவிடத்துப் பிறரை இகழுந்துரைத் தல்; ‘தீய புறங்கூற்றின் மூங்கையாய் நிற்பானேல் யாதும், அறங்குறவேண்டா வவற்கு’ என்றார் நாலடியாரினும். ‘பொய்யாவிளக்கே விளக்கு’ ஆகவின் ‘பட்டாங்கு பேணி’ எனவும், ‘எல் வார்க்கும் உன்றும் பணிதல்’ ஆகவின் ‘பணிந்தோழுகல்’ எனவும்,

‘உறக்குங் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி

மிறப்ப சிழுற்பயங் தாஅங்—கறப்பயனுங்
தான்சிறி தாயினுங் தக்கார்க்கைப் பட்டக்கால்

வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்’

(நாலடி - நாலி)

ஆதவின் ‘தக்குழி யீதல்’ எனவுங் கூறினார்.

புறங்கூருன்: முற்றெறச்சம். மற்று: அசை. ‘தக்குழி’ என்புழி, அகரங் தொக்கது.

உ. சலவரைச் சாரா விடுதல் இனிதே

புலவர்தம் வாய்மொழி போற்றல் இனிதே

மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கேல்லாம்

தகுதியால் வாழ்தல் இனிது.

(ப - ரெ.) சலவரை - வஞ்சகரை, சாரா விடுதல் - அடையாது நீங்குதல், இனிது—; புலவர்தம் - அறிவுடையாருடைய; வாய்மொழி - வாய்ச் சொற்களை, போற்றல் - பாதுகாத்துக் கோடல், இனிது—; மலர்தலை - அகன்ற இடத்தையுடைய, ஞாலத்து - பூமியில் வாழ்கின்ற, மன் உயிர்க்கு எல்லாம் - நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்க்கும், தகுதியால் - உரிமைப்பட, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது—.

சலம் - மாலூபாடு. ‘தீயினத்தி, னல்லற் படுப்பதூடு மீல்’ என்றார் பிறகும்.

புலம் - அழிவு. ‘வாய்மொழி’ என்றது தீயசொற் பயிலா வேண்ட சிறப்புத் தெரித்தற் கென்க.

‘நல்லார்சோற் கேட்பதூவு என்றே’ என்றார் பிறகும்.

மன்னுயிர்க்கெல்லாம் உரிமைப்பட வாழ்தலாவது மன்னுயிர் ரெல்லாங் தன்னுயிரெனக் கொண்டு ஒழுகுதல்.

‘உலகு பசிப்பப் பசிக்கு மூலகு
தயர்தீரத் தீரு நிலை
தீரத்திலாழ் வஞ்சி யுடையாள்வி யென்னு
மொருத்தியா ஓண்டிவ் வலகு’

என்றிருத்தல் காணக.

உக. பிறன்கைப் போருள்வேளவான் வாழ்தல் இனிதே
அறம்புரிந் தல்லவை நீக்கல் இனிதே
மறங்தேயும் மாணை மயிரிகள் சேராத்
திறங்தேரிந்து வாழ்தல் இனிது.

(ப - ரெ.) பிறன் - பிறனுடைய, கை பொருள் - கைப் பொருளை, வெளவான் - அபகரியாதவனம், வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது -; அறம் புரிந்து - அறத்தைச் செய்து, அல்லவை நீக்கல் - பாவுங்களைச் செய்யாமை, இனிது -; மறங்தேயும் - மறங்தாயினும், மாணை - மாட்சிமைப்படாத, மயிரிகள் - ஆறிவிலிகளை, சேராதிறம் - சேராத வழிகளை, தெரிந்து வாழ்தல் - ஆராய்ந்து அறிந்து வாழ்வது, இனிது -.

‘கைப்பொருள் கொடுத்துங் கற்றல்’ என்பழிக் கைப்பொருளாவது சேமந்தி யென்பர் நச்சினார்க்கினியர். ‘பிறர் பொருளெட்டியே யெனவும்’ என்றார் பிறகும்.

‘அல்லவை நீக்கல்’ என்றார், ‘அல்லவை செய்தார்க் கறங்கற்றம்’ ஆகவின்.

மேல் ‘சலவரைச் சாரா விடுத வினிது’ என்றார். இதனுள் ‘மறங்தேயு மாணை மயிரிகட் சேராத், திறங்தெரிந்து வாழ்து வினிது’ என்றதென்னை யெனின், சலவரென்பார் பிறரை மயக்குவாரும், மயிரிகளென்பார் தாம் மயங்குவாரு மாகலானும், மயக்குவாரைச் சேர்தலினும் மயங்குவாரைச் சேர்தல் பேரிடர் விளைத்தலானு மென்க.

ஒ. வருவா யறிந்து வழங்கல் இனிதே
ஓருவர்பங் காகாத ஊக்கம் இனிதே
பெருவகைத் தாயினும் பெட்டவை செய்யார்
திரிபிண்றி வாழ்தல் இனிது.

(ப - ரை.) வருவாய் - (தமக்குப்) பொருள் வருகின்ற செறியினளினை, அறிந்து—, வழங்கல் - கொடுத்தல், இனிது—; ஒருவர் பங்கு ஆசாத - ஒருவர்க்குச் சார்பாகாத, ஊக்கம் - மன வெழுச்சி, இனிது—; பெருவகைத்து ஆயினும்-பெரிய பயனை யுடைத்தாயினும், பெட்டவை-தாம் விரும்பியவற்றை, செய்யார் - ஆராயாது செய்யாதவராய், திரிபிண்றி - தம்மியல்பின் வேறுபடுதலில்லாது வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது—.

வருவாய்: ஆகுபெயர். பிறரும், 'ஆற்றி னளவறிக் தீக' என வும், 'வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்' எனவும், 'வந்த பொருளினாக் காந்தி கூறுவருமே விடர்நீக் குதற்கமைந்து, மைந்த விருகானினக் காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக' எனவுங் கூறினர். தொடர்புடையார்க்குச் சார்பாக மனஞ் செல்லுதல் இயல்பாக வின், 'ஒருவர் பங்காகாத ஓக்க மினிதே' என்றார். 'தொழிற் பயன் பெரிதாயினும் அதனை நோக்காது' தம்மனத்தின்கட்ட டோன்றும் விருப்பினை யடக்கித் தம்மியல்பின் நிற்றல்வேண்டு மென்பார், 'பெட்டவை செய்யார், திரிபிண்றி வாழ்த வினிது' என்றார். தம் இயல்பாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் எல்லன செய்தல்.

ஒ. காவோ டறக்குளம் தொட்டல் மிகஇனிதே
ஆவோடு போன்றீதல் அந்தணர்க்கு முன் இனிதே
பாவமும் அஞ்சாராய்ப் பற்றுங் தோழில்மோழிச்
குதரைச் சோர்தல் இனிது.

(ப - ரை.) காவோடு - சோலை வளர்த்தலோடு, அறக்குளம்-தருமத்திற்குக் குளத்தை, தொட்டல்-வெட்டுதல், மிக இனிது—; அந்தணர்க்கு - மறையவர்க்கு, ஆவோடு - பச்வோடு, பொன்றதல் - பொன்னைக் கொடுத்தல், முன் இனிது - மிகவினிது; பாவமும் அஞ்சாராய் - (இம்மையிற் பழிக்கேயன்றி மறுமையிற்) பாவத்திற்கும் அஞ்சாதவராய், பற்றும்-(அப் பாவத்தைப்) பற்று கின்ற, தொழில் - தொழிலையும், மொழி - சொல்லையுமைடைய, சூதரை - சூதாடிகளை, சோர்தல் - நீக்கல், இனிது—.

'காவோ டறக்குளங் தொட்டானும் நாவினால்
வேதங் கரைகள்ட பார்ப்பாலுங்—தீதிகங்து
ஒல்வது பாத்துண்ணும் ஒருவனும் இம்மூவர்
செல்வர் எனப்படு வார்' (திரிகடுகம் - எ0)

‘காவலர்த்துங் குளங்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமல்
• மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்தும்
நாவலர்க்கும் வளம்பெருக எல்கியும்நா எலிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குங் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றூர்’
(பெரியபுராணம்; திருக்காவுக்கரசு-நடசு)

எனவும் ஆன்றேர் பிறகுங் கூறினார்.

ஆவோடு பொன்னீதல் - கோதாந ஸாவர்ச தானங்கள்.
பற்றுங் தொழின் மொழியாவன பொய்த்தொழி இம் பொய்ம்
மொழியுமாம். ‘பழிபாவங்கட் கஞ்சாத சூதரோடு சேர்க்’
வென்பது கருத்தென் றனார்க.

‘ஜபநி ஆடுதற்கு அமைந்த சூதுமற்று
எங்தால் குரவினுக்கு இயைந்த தூதுவெம்
பொய்மினுக்கு அருங்துனை புன்மைக்கு ஈன்றதாய்
மெய்யினுக்கு உறுப்பகை யென்பர் மேலையோர்’

(நெட. சூதாடு. உக)

என் றிருத்தல் காண்க.

உச. வெல்வது வேண்டி வெதுளாதா ணேன்பினிதே
ஓல்லுங் துணையும்ஒன்று உய்ப்பான் போறை இனிதே
இல்லது காழுற் றிரங்கி இடர்ப்படார்
சேய்வது சேய்தல் இனிது.

(ப - நர.) வெல்வது - மேம்படுதலை, வேண்டி - விரும்பி,
வெகுளாதான் - கோபியாதவனது, நோன்பு - தவம், இனிது—;
ஓல்லும் துணையும் - கூடிய வளவும், ஒன்று உய்ப்பான் - எடுத்துக்
கொண்டதொரு கருமத்தை நடத்துவோனது, பொறை - ஆற்றல்,
இனிது—; இல்லது - (தமிழ்த்து) இல்லாததொரு பொருளை,
காழுற்று - விரும்பி, இரங்கி - (அது பெருமையின்) மனம் ஏங்கி,
இடர்ப்படார் - துன்பப்படாதவராய், செய்வது - (உள்ளாது
கொண்டு) செய்யத் தக்கதொரு கருமத்தை, செய்தல் - செய்வது,
இனிது—.

மேம்படுதலாவது மேற்கொண்ட தவத்தை இடையூறு
புகாது காத்து இனிது முடித்தல். ‘வெல்வது வேண்டி வெகுளி
விடல்’ என்றார்.

ஆற்றலாவது இடுக்கண் முதலியவற்றூற் றனராமை.

‘பெற்ற சிறுகப் பெருத பெரிதுள்ளஞ்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா’ (நீதிநெறி விளங்கம் - கூகு)

என்றபடி பெருதவற்றைக் காமுழதல் உயிர்க்கியல்பாகவின் ‘இல்லது காமுற்றிரங்கி யிடர்ப்படார்’ என்றார்.

இல்லது : வினையாலைனந்த பெயர்.

24. ஜூயாய வேட்கை யவாவடக்கல் முன் இனிதே
கைவாய்ப் பொருள்பெறினுங் கல்லார்கண் தீர்வினிதே
நில்லாத காட்சி நிறையில் மனிதரைப்
புல்லா விடுதல் இனிது.

(ப - ரெ.) ஜூயாய வேட்கை - ஜக்து வழியான் வருகின்ற ஆசையையும், அவா - (அதனை ஒருகால் விடினும் பழைய பயிற்சி வயத்தான் அதன்கட்ட செல்லும்) சினைவையும், அடக்கல் - ஒழித் தல், இனிது—; கைவாய்ப் பொருள் - கையினிடத்து நிற்கக் கூடிய பொருளை, பெறி நூம் - பெறுவதாயிருப்பினும், கல்லார்கண் கல்லாதவரை, தீர்வு - விடுதல், இனிது—; நில்லாத காட்சி-நிலையில்லாத அறிவினையடைய, நிறையில்-(செஞ்சை) நிதுத்துத் வில்லாத, மனிதரை—, புல்லா விடுதல் - சேராது நிங்குதல், இனிது—.

ஜக்து வழியாவன : மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

‘மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற

ஜூயாய வேட்கை அவாவினைக்—கைவாய்க்

கலங்காமல் காத்தும்கும் ஆற்ற மூடையான்

விலங்காது வீடு பெறும்’

(நாலடி - சுக)

என்பது காண்க.

கைவாய்ப் பொருளென்றது சேம நிதியை; உட ஆவது பாட் டின் குறிப்புரை காண்க.

‘விலங்கொடு மக்க எனையர் இலங்குதால்

கற்றுரோடு ஏனை யவர்’

(குறள் - சக0)

என்றிருத்தவின், ‘கல்லார்கட் ஹர்வினிதே’ என்றார்.

கற்றுவைத்தும் அறிவு மயங்குதலும் மனஞ் சென்ற வழி யெல்லாஞ் செல்லுதலுமானிய தீயொழுக்க மூடையார், சேர்க்கை கேடு பயத்தவின், ‘நில்லாத காட்சி நிறையின் மனிதரைப் புல்லா விடுத வினிது’ என்றார். நிறையாவது (செஞ்சை) நிதுத்தல். ‘நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை’ எனக் கூலித்தொகை கூறுதலுமநிக.

புல்லா : வினையெச்ச வீறு புனர்ந்து கெட்ட தென்க.

உ.கு. நச்சித்தற் சென்றூர் நசைகோல்லா மாண்பினிதே
உட்கில் வழிவாழூ ஊக்கம் மிகஇனிதே
எத்திறத் தானும் இயைவ கரவாத
பற்றினின் பாங்கினியது இல்.

(ப-ரை.) நச்சி - (ஒரு பொருளைப் பெற) விரும்பி, தன்
சென்றூர் - தன்னை அடைந்தவரது, நசை - விருப்பம், கொல்லா-
அழுங்குவியாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது -; உட்கு - மதிப்பு,
இல்வழி - இல்லாத விடத்து, வாழூ - வாழூமைக் கேதுவாகிய,
ஊக்கம் - மன வெறுச்சி, மிக இனிது -; எத்திறத்தானும்-எப்படியாயினும், இயைவ - (பிறர்க்குக்) கொடுக்கக் கூடியவற்றை, கரவாத - ஓளிக்காத, பற்றினின் - அன்பினும், பாங்கு இனியது இல்நன்றூக்கினியது வேறென்ற நில்லை.

'தன் நச்சி' எனக் கூட்டுவாரு முளர். 'செல்லுதல்' ஈண்டு
அடைதல். நசை கொல்லாவது ஒன்றைப் பெறலாமென்ற
ஆசை நாளடைவிற் நேர்க்கு அழியுமாறு செய்தல்; அஃதாவது
கொடுத்தற் கிசைவில்லையாயின் உடனே மருது பன்முறையும்
தருவதாகப் பொய்க்கறி நாளடைவில் அவ்வாயை தானே அழியுமாறு செய்தல். அஃது அப்பொருட்டாதலை,

'இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத்து இயற்கை - நசையழுங்க
நின்றேஷப் பொய்த்தல் நிரைதொடு செய்ந்நன்றி
கொண்றுரின் குற்றம் உடைத்து' (நாலடி - கக்க)

என்னும் பாவா னறிக.

உட்கு - உன்குதல், நினைத்தல்; ஈண்டு மதித்தல்.

'இம்மியரிசித் துனையானும் வைகலும்
நும்மில் இயைவ கொடுத்துண்மின்' (நாலடி - கஸ)

என்றிருத்தவின் 'எத்திறத்தானு மியைவ கரவாத' என்றூர். பற்று-
இல்வாழுக்கையுமாம்.

உ.ஏ. தானங் கோடுப்பான் தகையாண்மை முன் இனிதே
மானம் படவரின் வாழூமை முன் இனிதே
ஊனங்கோண் டாடார் உறுதி உடையவை
கோள்முறையாற் கோடல் இனிது.

(ப - ரெ.) தானம் கொடுப்பான் - (அபயமென்பார்க்கு) இடக் கொடுப்பானது, தகை ஆண்மை - பெருமை பொருந்திய வீரம், முன் இனி து - மிக வினிது; பட மானம் வரின் - டான் இறப்ப மானம் எய்து மெல்லை வரின், வாழாமை-உயிர் வாழாவும், முன் இனி து; ஊனம் கொண்டாடார் - குற்றம் பாராட்டாதவ ராய், உதுதி உடையலை - என்மை யுடையனவற்றை, கோள் முறையால் - கொள்ளு முறைமைப்படி, கோடல் - கொள்ளுதல், இனி து.

தானம் கொடுப்பான் அபயப்ரதானங்செய்து தன் பக்கல் இடங் தங்து பாதுகாப்பவன். 'மாவீரனால்லனுயின் அது செய்யத் துணியான்' என்பது குறிப்பு. 'தானங்கொடுப்பான் தகை யாண்மை' என்பதற்கு அன்ன முதலிய தானங்களைச் செய்வானது தகுதியின் றலைமை என்பர் பழையவரைகாரர். மானம் இன்னதென கூ ஆவது பாட்டிரைக்கண் உரைத்தாம். 'மானம் வரின்' என்பதற்குப் பரிமேலழகருரை கண்டு தெளிக. 'நீரை நீக்கிப் பாலை யுண்ணும் அன்னப்பறவை போலக் குற்றமுடையன நீக்கிக் குணமுடையன கொள்க' என்பார், 'ஊனங்கொண்டாடா ருதி யுடையலை' எனவும், காரணகாரியம், ஐஞ்சல் ஜயம் முதலிய சம்பந்தங்களுள் யாதானு மொன்றுபற்றி இது கேட்டபின் இது கேட்கத்தக்கதென ஆண்கேருர் கொள்ளுமுறைப்படி கொள்க என்பார், 'கோண் முறையால்' எனவுங் கூறினார்.

இனி, கோள்முறையாவது கோடன் மரபென்பாருமூளர். அஃதின்னதென,

'கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்து
இருவென இருங்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்த னகிச்
சித்திரப் பானவயின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள் னகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போதல் என்மனூர் புலவர்' (நன்னால்)

என்னுஞ் குத்திரத்தா னரிந்துகொள்க.

உ.அ. ஆற்றுளை யாற்றேன் றலையாமை முன் இனிதே
கூற்றம் வரவுண்மை சிந்தித்து வாழ்வினிதே
ஆக்க மழியினும் அல்லவை கூறுத
தேர்ச்சியின் தேர்வினியது இல்.

(ப - ரை.) ஆற்றினை - (ஒரு தொழிலைச்) செய்யமாட்டாதானே, ஆற்று - (அதினைச்) செய்யென, அலையாமை - வருத்தாமை, முன் இனிது - மிகவினி து; கூற்றம் - யமன து, வரவு உண்மை - வருகையின் சிச்சயத்தை, சிங்தித்து வாழ்வு - நினைத்து வாழ்வது, இனிது—; ஆக்கம் அழியினும் - செல்வமழிந்தாலும், அல்லவை கூருத்பாவச் சொந்தளோச் சொல்லாமைக் கேதுவாகிய, தேர்ச்சியின் - தெளிவினும், தேர்வு - தெளிவு, இனியது இல்பிற்கொன்றில்லை.

வன்மை கண்டு ஏவினால்லது தண்மாட்டு அன்புடைமை கண்டு ஏவி வருத்தினும் வினை முடியாதாகவின் ‘ஆற்றினை யாற்ற ரென்றலையாமை’ என்றார். இதினை,

‘அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்

சிறந்தானென் நேறவற்பாற் றன்று’ (குறள்-ஞகு)

என்பதனானுங் தெளிக.

மரணம் வருதலை நினைப்பிற் பாவ வழியில் மனஞ்செல்லாமையின் ‘கூற்றம் வரவுண்மை சிங்தித்து வாழ்வு’ என்றார். ‘பின் நையே நின்றது கூற்றமென் ரெண்ணி’ என்றார் பிறரும்.

அல்லவை யென்றது பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய் முதலினவும் வருஞத்திற்கு உரிய அல்லனவுமாம். அவைகூறின் ஒருவன் மாட்டு ஒழுக்கமின்மை வெளிப்படுதலின் ‘கூருத் தேர்ச்சியின்’ என்றார்.

‘ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல’

(குறள்-கஞக)

என்றிருத்தல் காண்க.

‘கூருத : காரியத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சமாம்.

உகை. கயவரைக் கைகழிந்து வாழ்தல் இனிதே

உயர்வுள்ளி ஊக்கம் பிறத்தல் இனிதே

எளியர் இவரேன் றிகழ்ந்துரையா ராகி

ஓளிபட வாழ்தல் இனிது.

(ப - ரை.) கயவரை - கீழ்மக்களை, கைகழிந்து - நீங்கி, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது—; உயர்வு உள்ளி - (தான் மேன மேல்) உயர்தலை நினைத்து, ஊக்கம் பிறத்தல் - (ஒருவற்கு) மன வெழுச்சியுண்டாகல், இனிது—; எளியர் இவர் என்று - இவர் வறிய ரென்று, இகழ்ந்து உரையாராகி - அவமதித்து இழிவு சொல்லாராகி, ஓளிபட வாழ்தல் - புகழுண்டாக வாழ்வது, இனிது—.

‘கையிகங்கு’ என்பதாலும் பாடம்; ‘கயவரைக் கையிகங்கு வாழ்தல்’ என்றார் பிறரும்.

‘மனத்தான் மறுவில ரேனுங் தாஞ்சேர்க்கு
இனத்தால் இகழப் படுவர்’

(நாலடி-கடிட)

ஆகவின், ‘கயவரைக் கைகழிக்கு வாழ்த வினிதே’ என்றார்.

தன்னை ‘விலையினும், மேன்மே லுயர்க்கு சிறப்பானும்’ தானேயாமாகவின், அது செய்தற்கு மனங்கிளர்தல் என்றென் பார், ‘உயர்வுள்ளி யூக்கம் பிறத்த வினிதே’ என்றார். இனி, ‘உயர்வுள்ளி’ என்பதற்குத் ‘தான் இருக்கும் உயர்க்கு பதவியை நினைத்து’ எனவும் பொருள் கூறுப. ஒளிபட வாழ்தல் என்று அதற்குக் காரணமாய ஈதலையுணர்த்தினின்றது. என்னை? ‘ஈத விசைபட வாழ்தல்’ என்றிருத்தவினென்க. எனவே, ‘இகழுங் குரையாராகி, யொளிபட வாழ்தல்’ என்பதற்கு ‘நன்கு மதித்து இனியவை கூறி ஈதல்’ என்பது பொருளாயிற்று.

‘இகழுங்கெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழுங்குள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து’

(குறள்-கடு0எ)

என்றார் திருக்குறளாசிரியரும்.

நூ. நன்றிப் பயன்தூக்கி வாழ்தல் நனிஇனிதே
மன்றக் கோடுமேபா டேரையாத மாண்பினிதே
அன்றறிவார் யாரேன் றடைக்கலம் வேளவாத
நன்றியின் நன்கீனியது இல்.

(ப - ரை.) நன்றி பயன் - (ஒருவன் செய்த) நன்றியின் பயனை, தூக்கி - கருதி, வாழ்தல்-வாழ்வது, இனிது—; மன்றம் கொடுமேபாடு உரையாத - நியாய சபையின்கண் ஓரஞ்சொல்லாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது—; அன்று - (தன்கண் வைத்த) அங்காள், அறிவார் யார் என்று - அறிவாரொருவரு மிலரென்று, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருளை, வேளவாத - அபகரியத, நன்றியின் - நன்மையினும், நன்கு இனியது - மிக வினியது, இல் - பிறதொன்றில்லை.

‘செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
அறம்பா டிற்கே யாவியழு கணவு’

(புறம்-நட)

என்றிருத்தவின், ‘நன்றிப் பயன் றாக்கி வாழ்த னனியினிதே’ என்றார்.

‘மன்றம்’ என்புழி அத்துச் சாரியையும் ஏழலுருபுங் தொக்கன.

‘ஒன்றிப் பயன்தாக்கா நாளிலியுஞ் சான்றேர்முன்
மன்றிற் கொடும்பா இரைப்பாலும்-நன்றின்றி
விவத்த அடைக்கலங் கொள்வானு மிம்முவர்
எச்சம் இழங்குவாழ் வார்’

(திரிகுகம்-கூ)

எனவும்,

‘வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளௌருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - முதேவி
சென்றிருங்கு வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை’

(நல்வழி-உங்)

எனவும் பிறகுக் கூறியவாற்றுன், ‘மன்றக் கொடும்பா இரையாத
மாண்பினிடே’ என்றார்.

சான்றிலதென அடைக்கலப் பொருளை அபகாரிப்பின் தெய்
வங்கன்டு ஒஹுத்தலின், ‘அன்றறிவா ரியாரென் நடைக்கலம்
வெளாவாத, கன்றியினன்கினிய தில்’ என்றார்.

தெய்வங் கானுமென்பதனை,

‘வஞ்சித் தொழுகும் மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மதிழுன்மின் - வஞ்சித்த
எங்கும் உள்ளஞ்சூருவன் கானுங்கொ வென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு’

(நீதிசெறி விளக்கம்-கூ)

என்பதனாலும்,

அடைக்கலப்பொருளை அபகாரிப்பிற் பெருங்குன்பம் விளையு
மென்பதனை,

அடைக்கலம் வெளவுத வின்னுவாங் கிண்ண
அடைக்க வடங்காதார் சொல்’

(இன்னு-கக)

என்பதனாலும் தேர்க்.

நக. அடைந்தார் துயர்க்காரா ஆற்ற இனிடே
கடன்கோண்டுஞ் சேய்வன சேய்தல் இனிடே
சிறந்தமெந்த கேள்விய ராயினும் ஆராய்ந்து
அறிந்துரைத்தல் ஆற்ற இனிது.

(ப - ரெ.) அடைந்தார் - (தம்பால்) அடைக்கலம் புக்கார், துயர் கூரா - துன்ப மிக்கடையாது, ஆற்றல் - செய்வது, இனிது—; கடன் கொண்டும்-கடன் வாங்கியும், செய்வன - செய். யத்தக்கவற்றை, செய்தல்-செய்வது, இனிது—; சிறந்து அமைத்த- மிக்கு நிறைந்த, கேள்வியர் ஆயினும் - நூற்கேள்வியை யடையவுமானாலும், ஆராய்ந்து அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்தே, உரைத்தல் - (ஒன்றைச்) சொல்லுதல், ஆற்ற இனிது - மிக வினிது.

'நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பம் தடையார்' என்றார் பிறரும்.

சரஞ்சுகத ரக்ஷணஞ்சு செய்தல் பேரநமென்பார் 'அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற வினிதே' என்றார். காகாசுர சரஞ்சகதி, சக்ரீவ சரஞ்சகதி, விழிவின சரஞ்சகதி முதலிய பல சரஞ்சதிகளைப் பற்றிக் கூறுதலின் ஒருசார் இராமாயண மென்னும் இதிகாச முற்றுஞ் சரஞ்சுகத சாத்திர மென்பதுஉங் தெரிந்து கொள்க.

கூரா - கூராது என்னும் வினையெச்சங் கடைக்குறைந்து நின்றது. இனி, அதனை ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச மெனவும், எதிர்மறை வினையாலைனாந்த பெயரெனவும் கொண்டு பொருஞ்சைரப்பாரு மூளர்.

செய்யத்தக்கவாவன வருணத்திற்கும் சிலைக்கும் இன்றியமையாதவும் கடமையாயவும் பெரும்பயனுடையவும் பின் இன்பம் பயப்பவும் முதலாயின.

'கடன் கொண்டும்' என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு.

'அரியகற் றூசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிது'

(குறள்-குங்கு)

என்றவாறு கல்வி கேள்விகளின் மிக்கார் மட்டும் ஒரோவழி அறியாமை யுள்ளகவின், 'சிறந்தமைந்த கேள்விய ராயினு மாராய்ந் தறிந்துரைத்த லாற்ற வினிது' என்றார்.

ந. 2. கற்றறிந்தார் கூறும் கருமப் போருள் இனிதே பற்றமையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்இனிதே தேற்றேன இன்றித் தேளிந்தாரைத் தீங்கூக்காப் பத்திமையிற் பாங்கினியது இல்.

(ப - ரெ) கற்று அறிந்தார் - (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) உணர்ந்தவர், கூறும் - சொல்லுகின்ற, கருமப் பொருள்-காரியத்தினது பயன், இனிது—; பற்று அமையா-

(குடிகண்மாட்டு) அன்பு வையாத, வேந்தன் கீழ் - அரசன் கீழ், வாழாமை - வாழாதிருத்தவு, முன் இனிது - மிக வினிது; தெற் றெவை இன்றி - ஆராய்தலில்லாது, தெளிந்தாரை - (தன்கண்) விடையை வைத்தாற்கு, தீங்கு ஊக்கா - கெடுதி செய்யாத, பத்திமையின் - அன்புடைமையினும், பாங்கு இனியது - நன்றாக வினியது, இல் - இல்லை.

குறுங்கால் இனிதன் றெனினும், பயன் இனிதென்பார் 'கருமப் பொருளினிதே' என்றார்.

அரசற்குக் குடிகண்மாட் டன்பில்லையாயின் குறை கீக்கலும் முறை செய்தலும் இலவாகவின், 'பற்றமையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்னினிதே' என்றார்.

அரசன் ஒருவன் பிறப்புக் குணம் அறிவு என்பவற்றையும் செயலையும் காட்சி, கருத்து, ஆகம மென்னும் அளவைகளான் ஆராயாது அவன்கண் விணையை வைப்பின், அவன் அன்புடைய எல்லாக்கல் கெடுதி செய்த லெளிதாகவின், 'தெற்றெறன வின்றித் தெளிந்தாரைத் தீங்கூக்காப், பத்திமையில் பாங்கி னிய தில்' என்றார். 'ஊக்காப் பத்திமை' என்புழிப் பெயரெச்சங் காரியத்தின்கண் வந்த தென்க.

நட. ஊர்முனியா சேய்தொழுகும் ஊக்கம் மிகழினிதே தானே மடிந்திராத் தாளாண்மை முன்னிதே வாள்மயங்கு மண்டமருள் மாருத மாமன்னர் தானை தடுத்தல் இனிது.

(ப - ரை.) ஊர் முனியா - ஊரார் வெறுக்காதனவற்றை, செய்து ஒழுகும் - செய்து வருகின்ற, ஊக்கம் - பெருமை, மிக இனிது—; தானே - (தலைவானுகிய) தானே, மடிந்திரா - (ஒரோ வழித் தாமத குணத்தான் யாவர்க்கும் வருகின்ற சோம்பவின் கண்) வீழ்ந்திராது, தாள் ஆண்மை - முயற்சியை யாளுந்தன்மை, முன் இனிது - மிக வினிது; வாள் மயக்கும் - வாட்கள் (ஞெருக கத்தான் ஒன்றேடொன்று) கலக்கின்ற, மண்டு அமருள் - மிக்க போரில், மாருத - மீளாத, மாமன்னர் - பெருமையுடைய அரசர் களது, தானை - சேனைகள் (பொருதலை), தடுத்தல் - ஓரரசன் விலக்குதல், இனிது—.

முனிதல் - வெறுத்தல். ஊர் முனிதல் - ஒரு படித்தாய் எல்லாரும் வெறுத்தல்.

'கடவினஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்

உடவி ஞாகிடங் தூர்முனி பண்டமே'

(தேவாரம்)

இ, நா.—3

என்றவிடத்தும் ‘ஊர் முனி பண்டம்’ என்றிருத்தல் கண்டு கொள்க.

‘தானே’ என்பழி ஏகாரம் சிறப்பு.

எத்துணை யூக்க முடையார்க்குங் தாமத குணத்தான் மதிவருத வியல்பெனினும் அஃது அங்குனம் வங்துழி அதன்கண் வீழாது, முயற்சியிற் ரஜைசிற்றல் நன்றென்பார், ‘தானே மதிந்திராத் தாளாண்மை முன்னினிதே’ என்றார்.

ந.ச. எல்லிப் பொழுது வழங்காமை முன் இனிதே

சோல்லுங்கால் சோர்வின்றி சொல்லுதல் மாண்பினிதே புல்லிக் கோளினினும் போருள்ளார் தங்கேண்மை கோள்ளா விடுதல் இனிது.

(ப - ரை.) எல்லி பொழுது - இரவின்கண்; வழங்காமை - வழி நடவாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; சொல்லுங்கால் - (பலவற்றைச்) சொல்லுயிடத்து, சோர்வு இன்றி - (ஒன்றிலும்) மறதியின்றி, சொல்லுதல் - சொல்வதன், மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது -; புல்லி கொளினும் - (வலியத் தாமாகவே வங்து) பொருங்தி நட்புக் கொள்ளினும், பொருள் அல்லார் - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாத கயவருடைய, கேண்மை - நட்பினை, கொள்ளா விடுதல் - கொள்ளாது நீக்குதல், இனிது—.

விடப்பூச்சிகள் முதலியன சரித்தலானும், பனி முதலியன நோய் செய்தலானும் ‘எல்லிப் பொழுது வழங்காமை முன் னினிதே’ என்றார்.

சோர்வு - குற்றமாயின், சொந்குற்றம், பொருட்குற்றம் உள்ளிட்டன வென்க.

பொருள்ளார் - அறிவிலாதார் இழிகுலத்தார் என்பர் பரிமே லழகர்.

ந.ஞ. ஓற்றினுன் ஓற்றிப் பொருள்தேரிதல் முன் இனிதே முற்றுன் தேரிந்து முறைசெய்தல் முன் இனிதே பற்றில்லாய்ப் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றப் பாங்கறிதல் *வேற்றிவேல் வேந்தாக்கு இனிது.

(ப - ரை.) வெற்றி வேல் - வெற்றியைத் தருகின்ற வேலை முடைய, வேந்தந்கு - அரசனுக்கு, ஒற்றினால் - ஒற்றாலே, ஒற்றி-

* (பாடம்) வெற்றல் வேல்.

(எல்லார் கண்ணும் நிகழ்வனவற்றை) ஒற்றுவித்து, பொருள் தெரிதல் - (அவற்றின்) பயனை ஆராய்தலின், மாண்பு - பெருமை, இனிதூ -; முன் தான்தெரிந்து - தான் (குற்றத்தை) முன்னர் ஆராய்ந்து, முறை செய்தல் - தண்டஞ்செய்தல், முன் இனிதூ - மிக விளிது, பற்று இல்லைய் - (ஒருவர்க்குப்) பற்றில்லைய், பல் உயிர்க்கும் - எல்லார்க்கும், பாத்து - (அப் பற்றினைப்) பகுத்து, பாங்கு உற்று அறிதல்-எல்லாரிடத் தும் (தாலும்) சென்று (குற்ற மூலவாயின்) அறிதல், இனிதூ -.

'ஒற்றினு வெற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொள்கிடங்த தில்' (குறள் - இந்து)

என்றிருத்தலின், 'ஒற்றினு வெற்றிப் பொருள் தெரிதன் மாண்பினிதே' என்றார். ஒற்றி: பிறவினைப் பொருளில் வங்க தன் வினை. 'முன்தான் தெரிந்து முறை செய்தன் முன்னினிதே' என்றது, தன் கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக் குற்றத்தைத் தான் முன்னர் ஆராயாத அரசாந்து அக் குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலாரோடும் ஆராய்ந்து அதனாலிற்குகச் செய்தல் கூடாகமடியினால்.

'ஒற்றின் தெரியா சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொற்றேன் துணையாத் தெரிதங்துங்—குற்றம்
அறிவரிதென் றஞ்சுவதே செக்கோன்மை சென்று
முறையிடனுக் கேளாமை யன்று' (நீதிசெழி - நட)

என்றிருத்தலின், 'உற்றுப் பாங்கறிதல்' என்று ரென்க. 'வெற்றி வேல்' என்பது கருத்துடையடை; இம் மூன்றையுஞ்செய்யா னயின் இவற்கு வேல் போரின்கண் வெற்றியைத் தாரா தென்பது கருத்தாகவின்.

நட. அவ்வித் தழுக்கா உரையாமை முன் இனிதே செவ்வியனுய்ச் செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே கவ்வித்தாங் கோண்டுதாங் கண்டது காமுற்று வவ்வார் விடுதல் இனிது.

(ப - ரை.) அவ்வித்து-மனக்கோட்டஞ்செய்து, அழுக்காறு உரையாமை - பொருமைச் சொற்களைச் சொல்லாமை, முன் இனிதூ - மிக விளிது; செவ்வியனுய் - மனக்கோட்ட மிலனுய், சினம் செற்று கடிந்து - கோபத்தைப் பகைத்து நீக்கி, வாழ்வ - வாழ்வது, இனிதூ -; கவ்விக்கொண்டு - மனம் அழுங்கி நிற்ப, தாம கண்டது - தாங்கள் கண்ட பொருளை, காமுற்று (பெற)-

விரும்பி, வவ்வார் - (சமயங்கண்டு) அபகரியாதவராய், விடுதல் - (அதனை மறந்து) விடுதல், இனிது—.

‘அழுக்கா ரெனவோரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீழிழி யுத்து விடும்’ (குறள் - கசாசு)

ஆகவின், ‘அழுக்கா மூரையாமை முன்னினிதே’ எனவும்;

‘சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
எப்புனையைச் சுடும்’ (குறள் - நக)

ஆகவின், ‘செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே’ எனவும்,

‘கடுவின்றி நன்பொருள் வெல்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாக்கே தரும்’ (குறள் - கஙக)

ஆகவின், ‘கவ்வித்தாங் கொண்டுதாங் கண்டது காமுற்று,
‘வவ்வார் விடுத வினிது’ எனவுங் கூறினார். கவ்வித்தாங் கொண்டு
என்புதி, ‘கொண்டு’ எச்சத்திரிபென்க.

தாம்: அசை.

நட. இளமையை மூப்பென் றணர்தல் இனிதே
கிளைஞர்மாட்ட டச்சின்மை கேட்டல் இனிதே
தடமேன் பணைத்தோள் தளிரிய லாரை
விடமேன் றணர்தல் இனிது.

(ப - ரெ.) இளமையை - தனக்குள்ள இளமைப் பருவத்தை,
மூப்பு என்று - முதுமைப் பருவமென்று, உணர்தல் - நினைத்தல்,
இனிது—; கிளைஞர்மாட்டு - சுற்றத்தாரிடத்தே, அச்சு இன்மை-
ஆச்சத்திற்குக் காரணமாகாத இனிய சொற்களை, கேட்டல் -
கேட்பது, இனிது—; தட - பெரிய மென்மை - மென்மையாகிய,
பணை - மூங்கிலை யொத்த, தோள்-தோள்களையும், தளிரியலாரை-
தளிரை யொத்த மென்மையையுமூடைய பிற மகளிரை, விடம்
என்று - சஞ்சென்று, உணர்தல் - நினைத்தல், இனிது—.

‘மற்றநிவா ஈல்வினை யாமிளைய மென்னுது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்
முற்றி மிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்
நற்கா யுதிர்தலும் உண்டு’ (நாலடி - கக)

ஆகவின், ‘இளமையை மூப்பென் றணர்த வினிதே’ என்றார்.

‘அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்க்கிறைங் தற்று’ (குறள் - இநு)

ஆகவின், சுற்றுத்தைக் கண்டுழி அதன் நன்மை உசாவுதல் கூட்டுறவு நான் பார் ‘கிளாஞ்சர்மாட்டச்சின்மை கேட்ட வினிதே’ என்றார். இதற்குப் பிற பொருள் கூறுவாருமூளர். ‘அச்சின்மையை’, ‘கேஷமசமாசசார’ மெனவும்; ‘அச்சின்மை கேட்டலை’க் ‘சுசலப்ரச்ச’ மெனவுங் கூறுப வட்டமொழி வானர்.

‘தளிரியலாரை, விடமென் றுணர்த வினிது’ என்றமைக் கேற்பப் பிறரும்,

‘அஞ்சனவை வேற்க ணரிவையர்தம் பேராகச
செஞ்சு புகினெருவர் நீங்கு சிலைமைத்தோ
எஞ்சல்புரி யாதுயிரை யெங்நானு மீர்க்கிடுமால்
நஞ்சமினி தம்மவோர் நானு நல்யாதே’
(கஞ்சபுராணம், மார்க்கண் - உச)

‘உண்ணேதே யயிருண்ண தொருஙஞ்ச
ஒன்கிடெயனும் பெருங்கு சுன்னைக்
கண்ணைலே சோக்கவே பருகியதே
யுயிர்நீயுங் களப்பட்டாயே’ (கம்ப. இராவணன்-உடு)

எனக் கூறியிருத்த லுணர்க.

ந.அ. சிற்று ஞுடையான் படைக்கல மாண்பினிதே
நட்டா ஞுடையான் பகையாண்மை முன்னினிதே
எத்துணையும் ஆற்ற இனிதென்ப பால்படுங்
கற்று உடையான் விருந்து.

(ப - ரெ.) சிற்றுள் உடையான் - சிற்றுஞுடையானது,
படைக்கலம் - ஆயுதம், மாண்பு இனிது - மாட்சிமைப்பட இனிது;
நட்டார் உடையான் - சுற்றுத்தாரை யுடையானது, பகை
ஆண்மை - பகையையாளுங் தன்மை, முன் இனிது - மிக வினிது;
பால் படும் - பால் மிகக் கறக்கும், கன்று ஆ உடையான் - கன்
ஞேடு பொருங்கிய பசுவுடையானது, விருந்து - , எ துணையும் -
எல்லா வகையானும், ஆற்ற இனிது - மிக வினிது.

இளம் பருவத்தராகிய வீர ரில்வழிப் படைக்கலத்தாற் பய
னின்மையின், ‘சிற்றுஞுடையான் படைக்கல மாண் பினிதே’
எனவும், ‘தம்பிய ரினரி மாண்டு கிடப்படு தமையன் மன்

மேல்' எனத் தம்பி யொருவன் பரிந்தவாறு சுற்றத்தார் யாவரும் பரிந்து துணைசெய்தலின், 'நட்டாருடையான் பகை யான்மை முன்னினிதே' எனவும்;

'திண்ண யிரண்டுள்ளே சிக்க அடக்காமற்
பெண்ணைன்பால் ஒன்றைப் பெருக்காமல் - உண்ணுங்கால்
நீர்ச்சுருக்கி மோர்பெருக்கி வெய்யுருக்கி உண்பவர்தம்
பேருரைக்கிற போமே பினி' (தேரையர்)

என்றபடி விருந்தைச் சிறப்பிப்பன உருக்குகெனய்யும் பெருக்கு மோருமாகவின் 'எத்துணையு மாற்ற விளிதென்ப பால்படுங், கற்று வடையான் விருந்து' எனவுங் கூறினார்.

உசூ. பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிருமை முன்னினிதே
துச்சி விருந்து துயர்கூரா மாண்பினிதே
உற்றபே ராசை* கருதி அறடேரூஉம்
ஒற்கம் இலாமை இனிது.

(ப-ரெ.) பிச்சை புக்கு - பிச்சைக்குச் சென்று, உண் பான் - (இரங்து) உண்பவன், பிளிருமை - கோபியாமை, முன் இனிது - மிக விலிது; துச்சில் இருந்து - ஒதுக்குக் குடியிருந்து, துயர் கூரா - துண்ப மிக்கடையாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது—; உற்றபேர் ஆசை கருதி - மிக்க பேராசையைக் கருத துட்கொண்டு, அறன் ஒருஉம் - அற வழியினின்று நீங்குதற்கேது வாகிய, ஒற்கம் - மனத்தளர்ச்சி, இலாமை - இல்லாதிருத்தல், இனிது—.

'இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும். நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங்காரி' (குறள் - காகூ)

என்றபடி ஈவானுக்கு வேண்டிய பொழுது பொருஞ்சுதலா தொழி தலும் உண்டென்பதற்குத் தன் வறுமையே சான்றூத லறிந்து இரப்பவன் வெகுளாமை வேண்டுமென்பார் 'பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிருமை முன்னினிதே' என்றார். ஒதுக்குக் குடியிருத்தல் துண்பத்திற் கேதுவாதலை,

'புக்கி வழைமங்கின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சி விருந்த வழிர்க்கு' (குறள் - உசூ)

என்பதனாலும்,

* பொலிசை (ஊதியம்) என்பர் திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை யவர்கள்.

'நிங்கருங் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற
னிலையுளே னவைதுரங் திடுமுன்
வாங்கிசின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி
வந்தனன் நின்குறிப் பறியேன்' (சோணசைல - ஈ)

என்பதனாலுக் கண்டு கொள்க.

மிக்க பேராசை நிரம்பும் வரையிற் பேரிடரும்; நிரம்பா
தாயிற் பேரிடரும், நிரம்பினும் முடிவிற் பேரிடரும் விளாத்தவின்
அதனைக் கருத்துட்கொண்டு,

'சிறப்பினாலுஞ் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினாலுஞ்
காக்க மெவனே உயிர்க்கு' (குறள் - ந.க)

என்றபடி இம்மையினும் மறுமையினும் இன்பம் பெரிதுங் தாங்கு
அந்தமில்லைபத் தழிவில் வீட்டைடயுங் தரும் அறத்தைக் கைவிடுத
லடாதென்பர், 'உற்ற பேராசை கருதி யற்றென்று மொற்க
மிலாகை யினிது' என்றார். 'ஒருஉம்' என்பது காரியத்தின்கண்
வந்த பெயரெச்சம்.

ச.ஏ. பத்துக் கோடுத்தும் பதியிருந்து வாழ்வினிதே
வித்துக்குற் றன்னை விழுப்பம் மிகஇனிதே
பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய
கற்றவிற் காழினியது இல்.

(ப - ந.க.) பத்துக் கொடுத்தும் - பத்துப் பொருள் கொடுத்
தாயினும், பதி இருங்கு - உள்ளுரிவிருந்து, வாழ்வு - வாழ்தல்
இனிது -; வித்து - விதைக்கென வைத்த தானியத்தை, குற்று
உண்ணை - குற்றியுண்ணதை, விழுப்பம் - சீர்மை, மிகவினிது -;
பற்பல நாளும் - பற்பல நாட்கஞம், பழுது இன்றி - பழுது
படாது, பாங்கு உடைய - நன்மையுடைய நூல்களை, கற்றவின-
கற்பதைப்போல, காழ் இனியது - மிக வினியது, இல் -
(வேரேரு செய்கை) இல்லை.

'கில்' என்னும் பொருளிற் 'பத்து' என்னும் சொல்லை வழங்
குதலுண்மையை, 'பத்துர்புக் கிரங்குண்டு பலபதிகம் பாடி'
(தேவாரம்), 'எண்ணீப்பத் தங்கை யிட்டா விங்கிரங் மகஞ்
மாங்கே' (நிங்காமணி, கனகமாலை - சக) என்பவற்றுனரிக்.

'பத்து' என்பதற்குப் 'பத்துப் பொருள்' என்றுரை வகுத்
தார் நஷ்கினார்க்கினியர்.

தன்பாற் குற்றங்கண்டு இனத்தார் கூடிப் பத்துப்பொருள் தண்டம் விதிப்பின் அது கொடாது ஊரைவிட்டுச் செல்லுதலின் அது கொடுத்து ஊரின்கண் வாழ்தலே கண்மையா மென்பார், 'பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருங்து வாழ்வினிடே' என்றார். சாதி தருமாந் தவறினார்க்கு அச் சாதியார் கூடித் தண்டம் விதித்தலும், அத்தண்டஞ் செலுத்தாராயின நெருப்பு முதலியன வதவாதும், வண்ணேன் சாவிதன் முதலிய ஊர் வேலையாட்களைக் கட்டுப் படுத்தியும் அவர் அவ் ஆரின்கண் இராதபடி செய்தன் முற்கால வழக்கென்க.

இனி, 'அரசர்க்குச் செலுத்தும் உரிய இறைப் பொருளோடு பத்துப் பணங் கூட்டிக் கொடுத்தாயினும் உள்ளுர் வாழ்த வினிது' எனப் பொருளுரைப்பினும் அமையும். ஒன்றிற்குப் பத்தாகத் தாங்கா இறை கொள்ளுதல் கொடுங்கோன் மன்னன் செய்கையாகலானும், கொடுங்கோன் மன்னன் வாழும் நாட்டி லுங் கடும்புல் வாழுங் காடு நன்றாகலாலும் 'பத்து' எனபதற்குப் 'பதின்மடங்கு இறை' எனப் பொருளுரைத்தல் பொருந்தாதென்க.

வித்தின்றேன் மேல்விளைவு மின்று மாகவின், 'வித்துக் குற்றுண்ணை விழுப்ப மிகவினிடே' என்றார். உடலோடு அழியாது புண்ணிய பாவங்கள் உயிரொடு சென்று,

‘ஒருமைக்கண் தாங்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து’ (குறள் - நகசு)

என்றவாறு, எழுமையினும் துணைசெய்தவின், வாழ்நாட்களி தென்றேறனும் பழுதுபடாவாறு கற்பவை கற்க வென்பார் 'பற் பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய கற்றவிற் காழினிய தில்' என்றார்.

இனியவை நாற்பது

முற்றும்.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

பக்கம்		பக்கம்
அடைந்தார்	நக	குழலி பிணி
அதர்சென்று	கச	கொல்லாமை
அந்தண	கட	சலவரை
அவ்வித	நடு	சிற்று ஞடை
ஆற்றுங்துளை	கக	தங்கணமர்
ஆற்றுளை	உஅ	தானங் கொடு
இளமையை	நகு	நச்சித்தற்
உடையான்	எ	நட்டார்க்கு
ஊருங் கலியா	கந	நட்டார்ப் புறங்
ஊர்முனியா	நந	நன்றிப் பயன்
எல்லிப் பொழு	நச	பத்துக் கொடுத்
எவது மாரு	அ	பிச்சைபுக் காயி
ஐவாய வேட	உகு	பிச்சைபுக் குண்
ஒற்றினை	நச	பிறன்கைப்
கடமுன்டு	கச	பிறன்மனை
கண்மூன்று	ஞு	மன்றின் முது
கயவரை	உக	மான மழிந்த
கற்றுர்முன்	உா	யானையுடைய
கற்றறிந்தார்	நட	வருவா யறிந்து
காவோ டறக்	உச	வெல்வது
குழலி தளர்	கஅ	

மேற்கோள் பாடல்கள் அகரவரிசை

முதற் குறிப்பு	நூல் பகுதி	பாடடி எண்
அஞ்சனகை வெர்கள்—(கந்தபு. மார்க்கண். 24)	37	
அடைக்கலம் வொலுத்—(இன்னோற். 41)	30	
அந்தன்றை பூண்ட—(திருமங்திரம். 11)	7	
அநியகர் சூசந்துரீ—(குறள் 503)	31	
அழக்கா ரேவவோரு—(,, 168)	36	
அளவளர் வில்லா—(,, 532)	37	
அற்சுரை தேழுத—(,, 506)	7	
அறனேனம் பட்டதே—(,, 49)	2	
அறந்தாற்றிச் செய்கிற—(,, 515)	28	
இகழ்ந்தென்ற தீவா—(,, 1057)	29	
இகையா வோடுபோடு—(காலடி 111)	26	
இம்மி யரிசிக் துளை—(,, 94)	26	
இம்மையு நன்று—(,, 294)		
இரப்பாள் வேருளாஹி—(குறள் 1060)	39	
இல்ல மிளமை யெழில்—(காலடி 53)	2	
உள்கடன் வழிமொழிந்த—(கவி 22)	10	
உள்ளுதே உயிருண்ணு—(கம்பரா. இராவ. 38)	37	
உங்கு பசிப்பப்	20	
உஞ்செலிலு மில்லா—(குறள் 730)	12	
உரக்குந் துளையதோ—(காலடி. 38)	19	
எகுத்தத் திரவன்டு—(தணிகைப்பு. களவு 81)	15	
எஸ்லாப் போருனை—(குறள் 746)	17	
என்னுவ வெள்கில—(கம்பரா.)	16	
என்மி நதனை—(குறள் 77)	9	
ஐயந் யாடுதற்—(கைடதம். குதாடு. 21)	23	
ஒருகைக்கள் தாள்—(குறள் 318)	40	
ஒல்லும் வகையாள்—(,, 133)		
ஓழுக்க முடையவர்க்—(,, 139)	28	
ஓற்றிர் ரூரியா சிறைப்—(நிதிகெறிவிளக். 32)		

உற்று ஓற்றிப்—(குறள் 538)	35
உழி யனர்த்தும்—(குறள் 834)	7
கடலீ எஞ்சமு—(ஆனுடைய அரசு, தேவார, பதிக 214 பா 4)	32
கடலேளக் காற்றேள—(சிவக, குணமாலையார் 128)	4
கற்கைநள்றே கற்கை—(கதுங்கொகை 35)	1
கற்பறி மலையோடு—(பிரபுவிங்க, அக்கமா, 37)	10
கற்றங்கல்லர் செவி—(நீதிநெறி வினாக். 25)	16
காதன் மலையாணும்—(ஙன்னெறி 6)	2
காவளர்த்துங்—(பெ. புரா. திருஞ. 36)	23
காவோ டறக்குவந்—(திரிகுடகம் 70)	23
காற்றேளக் கடலேளக்—(கனகமாலையார் 281)	4
குறுகு நடந்து கிறு—(புறம். 188)	14
குள்ளேற யானைப்போர்—(குறள் 758)	8
கேழல் விழுப்புசெல் —(,, 400)	13
கொனர்க்கிரதாய்க் —(,, 745)	17
கோடன் மாபே கூறும்—(ஙன்னால் 40)	27
சிறப்பிழுங் செவிவழும்—(குறள் 31)	39
சிலபௌன்னுங் சேர்ந் —(,, 39)	36
செய்தி கொன்றேர்க்—(புறம். 34)	30
தர்மிற்றம் யக்க —(குறள் 68)	13
தலையி விற்ந்த மயி —(,, 964)	13
தன்றுள் பெகுக்கறுந்—(,, 251)	4
தான்கெடுறும் தக்கரீ—(நாலடி 80)	11
தின்ன மிழன்டுள்ளே—(தேவர, பதார்த்தகுண சித்தாமணி)	38
நட்டார்க்கு நல்ல —(குறள் 679)	17
நடுவின்றி நல்போருள்—(,, 171)	36
நன்றம் பயன்றுக்கா—(திரிகுடகம். 62)	30
நடாட கொன்றே நடாட—(புறம். 187)	1
நங்கருங் துயர்—(சோணகைசலமாலை 3)	39
நெடுப்பகற் கற்ற—(நீதிநெறி வினாக். 8)	1
பந்துர்புக் கிரந்துண்டு—(சுந்தரர் தேவாரம்)	11
பரிழுயிர் செகுக்கும்—(நாலடி. 220)	12
பாருபோதி பவளங் தீற்று—(சிலப்பதி. 8. வெனில். 80)	1
புக்கி வையந்தின்று—(குறள் 340)	39

பேர்ர சிறுகம் பேருத—(சீதிகெறி விளக். 94)	24
யயிர்ந்தின் வரழாக—(குறள் 969)	13
யகுவிய காதள் மனோ—(அறகெற்றிச். 164)	8
யலர்மிகை ஏனீலுன்—(குறள் 3)	1
யற்றநிவா நல் விலோ—(காலடி. 19)	37
யறப்பிலு மோந்தூக்—(குறள் 134)	7
யளத்தான் மறுவிலை—(காலடி. 180)	29
யானயா நோக்கியர்—(சீவக. கணகமாலையார். 266)	4
யெய்வாய் கண் மூக்குச்—(காலடி. 59)	25
வஞ்சிக் தொழுகு—(சீதிகெறி விளக். 94)	30
விடல்கொல்ட மினாப்—(இராம நாடகம்)	10
விலங்கொடு மக்களோ—(குறள் 410)	25
வினொயிலேன் மகன்ற—(வில்லி பாரதம்)	10
வேதாளஞ் சேருமே—(உல்வழி 23)	30

இனியவை நாற்பது

பாட்டெண்

பாட்டெண்

அரசு

உற்ற வெஞ்சமத்துக் கார் வரையானைக் கதம்	
காண்டல்	8
ஊரும் கவினிமா உர நுடைமை	8
எய்துங் திறத்தால் செங்கோலன் ஆகுதல்	5
ஒருவர் பங்கு ஆகாத ஊக்கம்	22
ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரிதல்	35
கோல்கோடி மாராயஞ் செய்யாமை	5
கிற்றானுடையான் படைக்கல மாண்பு	38
நட்டார் உடையான் பகை ஆண்மை	38
பந்தம் உடையான் படையான்மை	7
பற்பல தானியத்து ஆகிப் பலர்உடையும் மெய்த் துணையும் சேரவல்	17
பற்றில்லையும் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல்	35
பற்று அமையா வேந்தன் கீழ் வாழாமை	32
மறமன்னர் தம்கடையுள் மாமலைபோல் யானை	
மதமுழுக்கம் கேட்டல்	15
முற்றுஞ் தெரிந்து முறை செய்தல்	35
யானையுடைய படைகாண்டல்	4
வாள்மயங்கும் மன்டமருள் மார்த மாமன்னர்	
தானை தடுத்தல்	33

அறம்

அறம்புரிந்து அல்லவை நீக்கல்	21
அந்தணர்க்கு ஆவோடு பொன்ஸதல்	23
ஆற்றுங் துணையால் அறஞ் செய்கை	6
காவோடு அறக்குளங் தொட்டல்	23
தங்கிரத்தின் வாழும் தவசிகள் மாண்பு	18

அறிவு

ஆர்வமுடையார் ஆற்றவும் நல்லவை பேதுரூர் கேட்டல்	8
சுழுமும் அவை அஞ்சான் கல்வி	12
கற்றறிந்தார் கட்டும் சுருமப் பொருள்	32
கற்றர்முன் கல்வி உரைத்தல்	16
கைவாய்ப் பொருள் பெறினுங் கல்லார்கண் தீர்வு	25
சிறந்தமைந்த கேள்வியர் ஆயினும் ஆராய்ந்து	
அறிந்து உரைத்தல்	31
சொல்லுங்கால் சோர்வின்றிச் சொல்லுதன் மாண்பு	34
நற்சவையில் கைக் கொடுத்தல்	1
நாளும் நவைபோகான் கற்றல்	3
பற்பலநாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய கற்றல்	40

பாட்டெண்

பாற்பட்டார் குறும் பய	
மொழி மாண்பு	6
பிச்சைபுக்கு ஆயினும் கற்றல்	1
புலவர்தம் வாய்மொழி	
போற்றல்	20
மன்றம் கொடும்பாடு	
உரையாத மாண்பு	30
மிக்காரைச் சேர்தல்	16

இறை

கண்மூன்று உடையான்தான்	
சேர்தல்	1
தொன்மாண் துழுய்மாலை	
யானைத் தொழுல்	1
முக்மான்கு உடையானைச்	
சென்றமர்ந்து ஏத்தல்	

தவி நிலை

அடைக்தார் துயர்க்காரா	
ஆற்றல்	31
அதர்சென் று வாழாமை	11
அந்தணர் ஒத்துடைமை	7
அவ்வித்து அழுக்காறு	
உரையாமை	
அன்று அறிவார் யாரென்று	
அடைக்கலம் வெளவாத	
நன்றி	30
ஆக்கம் அழியினும்	
அல்லவை கூருத	
தேர்ச்சியின் தேர்வு	28
இல்லது காழுற்று இரங்கி	
இடர்ப்படார் செய்வது	
செய்தல்	24
இளமையை மூப்பு என்று	
உணர்தல்	37
உட்கு இல்வழி வாழா	
ஊக்கம்	26
உடையான் வழக்கு—(ஸகை)	2
உயர்வுள்ளி ஊக்கம்	
பிறத்தல்	29

பாட்டெண்

உயிர்சென்றதான் படினும்	
உண்ணூர்கைத் து	
உண்ணேப் பெருமை	11
உற்ற போகை கருதி அறன்	
ஒருங்கும் ஒற்கம் இலாமை	39
ஊர்முனியா செய்	
தொழுகும் ஊக்கம்	33
ஊனம் கொண் டாடார்	
உறுதி யுடையவை கோள்	
முறையால் கோடல்	27
ஊனைத் தின்று ஊனைப்	
பெருக்காமை	4
எட்டுனையானும் இரவாது	
தான் ஈதல்	16
எத்திறத்தானும் இயைவ	
கரவாத பற்று (அன்பு)	26
எத்துணையும் ஒட்டாரை	
ஒட்டிக்கொள்ளல்	17
எளியர் இவர்என்று இகழுங்	
துரையாராகி ஒளிபட	
வாழ்தல்	29
ஐவாயவேட்கை அவா	
அடக்கல்	25
ஒல்லுங் துணையும் ஒன்று	
உய்ப்பான் பொறை	24
கண்டது காழுற்று வல்வார்	
விடுதல்	36
கயவரைக் கைகழிந்து	
வாழ்தல்	29
குதர்சென்று கொள்ளாத	
கூற்றை	11
கூற்றம் வரவு உண்மை	
சிந்தித்து வாழ்வு	28
கொல்லாமை (உயிர்களை)	5
சலவரைக் காரா விடுதல்	20
குதரைச் சேர்தல்	
செவ்வியனுய்ச் செற்றுக்	
சினங்கடிந்த வாழ்வு	36

நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகி, எழில் வானம் - அழகிய முனில், இந்தின் கருவண்ணம்-ஈந்தின் கனியினிறம் போலும் கருநிறத்தை, கொண்டன்று - கொண்டது; நுதல் சந்தும் - நினது நுதல் இனி ஒளிவளரப்பெறும்; எ - று.

இச் செய்யுளைத் தலைவர் மீண்டனரென்று தோழி மகிழ்ந்து தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியதாகக்கொண்டு, என் பேதை எனப் பிரித்துப் படர்க்கையாக உரைப்பாரும் உளர். ஈந்து இந்தெனக் குறுகியது; 'முங்கீரை யின்துருவின் மாந்தியிருங்கொண்டு' என் பது தினைமாலை நூற்றைம்பது. ஈந்து - ஈச்சமரம். (ஈ०)

முற்றிற்று

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண் - பக்கவேண்]

அவைன்க	ந.०	சென்றங்கு	உ.ஏ
அகற்கலவிது	க.எ	திருந்திழாய்	க.கூ
ஆடுடகளிரின்	க.	தொடியிட	க.ஓ
இகழுங்	க.०	நச்சியார்	க.க
இயிதிசை	உ.ந.	நலமிகு	உ.உ
இளையரு	உ.ஏ.०	நாஞ்சில்	க.ஆ
எல்லாவிஜை	உ.க	புகர்முகம்	உ.கூ
ஏந்தெழுி	க.கை	புணர்தரு	க.ங.
கடன்ர் முகந்த	உ.கூ.	பொங்கரு	உ.ங.
கடா அஷ்ட	உ.நி	பொருட்டல்	ஏ
கடுங்களிர்	அ.	பொறிமாண்	க.கூ
கண்டிரண்	உ.०	மண்ணியன்	க.க
கருங்கடல்	உ.அ	முருகியம்போல்	உ.ந.
கருங்கால்	உ.க	மையொழி	க.கை
கருங்குயில்	க.கூ	வந்தன	உ.ஓ
கருவிளை	க.உ.	வரினிறப்	அ.
கலபயில்	க.எ	வரைமல்க	உ.ங.
கார்ச்சேவனிகந்த	உ.நி	வானேறு	க.ங.
சிரல்வாய்	உ.அ	விரிதிரை	உ.ஏ
செல்வங் தரல்	க.நி	வீறுசால்	க.கை

பாட்டெண்

தங்கதயேஆயினும் தான்	
அடங்கான் ஆகுமேல்	
கொண்டு அடையான்	
ஆகல்	7
தானங் கொடுப்பான்	
தகையான்மை	27
தானே மடிந்துஇராத்	
தாளான்மை	33
திசைக்கு நட்புக்கோள்	
துச்சில் இருந்து தயர்க்கா	3
மாண்பு	39
தெற்றவும் மேலாயார்ச்	
சேர்வு	1
தெற்றெனவு இன்றித்	
தெளிந்தாறரத் தீங்கு	
ஊக்கா பத்திமை	
உச்சித்தற் சென்றூர் நகை	
கொல்லா மாண்பு	26
நட்டார்க்கு நல்ல செயல்	17
நட்டார்ப் புறங்கூருன்	
வாழ்தல்	19
நன்றிப்பயன் தூக்கி வாழ்தல்	30
நிறையில் மனிதரைப்	
புல்லா விடுதல்	25
பங்கம்இல் செய்கைய ராகிப்	
பரிந்து யார்க்கும்	
அன்புடையர் ஆதல்	9
பட்டாங்கு பேணிப்	
பணிந்தொழுகல்	19
பிறங்கைப் பொருள்	
வெளவான் வாழ்தல்	21
புல்லிக் கொளினும் பொரு	
ஊல்லார் தங்கேண்மை	
கொள்ளா விடுதல்	34
பெட்டவை பெருவகைத்து	
ஆயினும் செய்யார்,	
திரிபின்றி வாழ்தல்	22
மயரிகள் அல்லாய் மாண்பு	
உடையார்ச் சேரும் திருவும்	
தீர்வு இன்றேல் இனிது	12

பாட்டெண்

மறங்கதேயும் மாணு மயரிகட்	
சேராத் திறங்கெளிந்து	
வாழ்தல்	21
மனம்மாண்பு இலாதவரை	
அஞ்சி அகறல்	10
மானம் ஆழிந்தபின்	
வாழாமை	13
மானம் உடையார் மதிப்பு	4
மானம் படவரின் வாழாமை	27
யார்மாட்டும் பொல்லாங்கு	
உரையாமை	5
வல்வைகள் அல்லாரைக்	
காப்புஅடையக் கோடல்	6
வினையுடையான் வந்து	
அடைந்து வெய்துறைம்	
போழ்தில் மனான்	
அஞ்சான்	14
வெவ்வது வேண்டி வெசுளா	
தான் கோன்பு	24
வாழ்க்கை	
அங்கண் விசம்பின் அகல்	
நிலாக் காண்பு	9
அயிழ்தின் குழவி மழலை	
கேட்டல்	14
ஆற்றுளை ஆற்று என்று	
அலையாமை	28
இருமுது மக்களைக்	
கண்டு எழுதல் காலை	18
ஊனம்ஒன்று இன்றி	
உயர்ந்த பொருள்	
உடைமை	
எல்லிப் பொழுது வழங்	13
காமை—(வழிநடக்காமை)	34
ஏருடையான் வேளாண்மை	3
ஈவது மாரு இனக்கிளைமை	3
ஒப்ப முடிந்தால்	
மனைவாழ்க்கை	2
களம்உன்று வாழாமை	
காண்டல்	10

பாட்டெண்		பாட்டெண்
கடன்கொண்டும் செய்வன		பிச்சைபுக்கு உண்பான்
செய்தல்	31	பிளிருமை
கற்று வுடையான் விருந்து	38	பிறங்மை பின்னோக்காப்
காண்யாற்று அடைகரைனார்	4	பீடு
கிளை ஞர்மாட்டு அச்சின்மை		வாழ்க்கை மாணதாம் ஆயின்
கேட்டல்	37	நிலையாமை ஞாக்கி
குழவி தளர்ந்தை காண்டல்	14	ஏடியால் துறத்தல்
குழவி பிணி இன்றி வாழ்தல்	12	மன்றின் முதுமக்கள்
தங்கண் அமர்பு உடையார்		வாழும் பதி
தாம் வாழ்தல்	9	மன்னுயிர்க்கு எல்லாம்
தளிரிய லாரை விடமென்று		தகுதியால் வாழ்தல்
உணர்தல்	37	முட்டில் பெரும்பொருள்
தானம் அழியாமைத் தான்		தக்குழி ஈதல்
அடங்கி வாழ்வ	13	முத்துஞர் முறுவலார் சொல்
நிறைமாண்புஇல்		வருவாய் அறிந்து வழக்கல்
பெண்டிரை நீக்கல்	10	வறண் உழக்கும் பைச்
பத்துக் கொடுத் தும்பதி		கூழ்க்கு வான் சோர்வு
யிருந்து வாழ்தல்	40	வித்துக் குற்று உண்ணை
		வீழுப்பம்

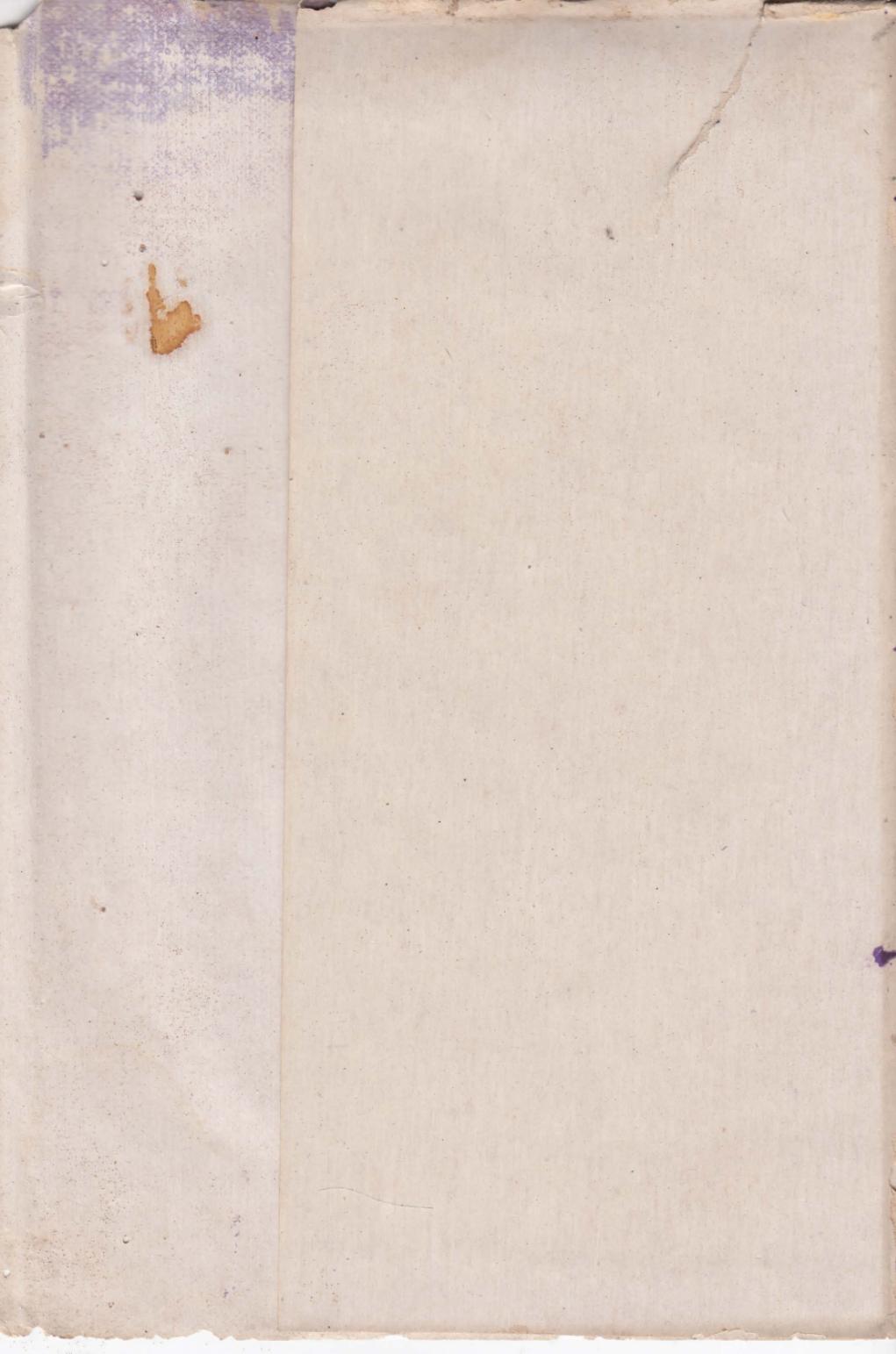
ବାହୀନ
ପାତ୍ରକଣ୍ଠରେ

சங்க
இலக்கியம்

சங்க
இலக்கியம்

ମେଲ୍ ଟ. 3 - 00.

கழக வெளியீடு : கூர்

பதிப்பாளர் :

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், விட்.,
1/140, பிராட்வே, சென்னை - 1.

தலைமை நிலையம் :

98, கீழைத் தேர்த்தெரு, திருநெல்வேலி - 6.

விலை ரூ. 3-00

அப்பர் அச்சகம், சென்னை - 1.